

[திரு. பூ. கக்கர்]

[6th July 1962]

(அரசியல்) துறையினர் அந்த நபர் அதிக அளவுக்கு மதுபானம் இறக்குமதி செய்வார் என்று கருதினால், அவரையோ, அவருடைய தூதுவராலயத் தலைவரையோ வரவழித்து எச்சரிக்கை செய்யலாம். இத்தகைய எச்சரிக்கைகளை அவர்கள் பெறும்பாலும் மீறுவதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் குறித்த நபர்களின்மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் நியாயமேயொழிய, தூதுவராலய அதிகாரிகள் அனைவர் மீதும் குற்றங் காண்பது நியாயமல்ல.

ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களை, நான் கொடுத்துள்ள விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவருடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்: நம்முடைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறுவதற்கு அல்ல என்னுடைய திருத்தம். நமக்கு தகவல் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி தகவல் கிடைத்தால்கூட, உடனடியாக நம்முடைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துவிட முடியாது. ஏனென்றால், வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாக இருப்பதால், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தவேண்டும். அதற்கு நமக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கக்கூடிய எந்த பதிலும் திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை. ஆகவே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

IV.—REVISED BUDGET FOR 1962—63.—GENERAL DISCUSSION.

* திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த நான்கு நாட்களாக 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நடந்துக்கொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளித்ததற்கு, தங்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் போட்டிருக்கும் வரிகளின் மீதும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரியைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லும்பொழுது, 'வரியைப் பற்றி சொன்னால்தான் இவர்களுடைய பெயர்கள் பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் வரும், அதனால்தான் எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள்' என்று நேற்றையதினம் விவாதத்தில் கடைசியாக கலந்துகொண்ட ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தங்கள் வாயிலாக நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான்கு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தின்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக்கழக சார்பில் இருக்கிற நாங்கள் மட்டும்தான் வரிகளை எதிர்த்தோமா அல்லது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த

6th July 1962] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அங்கத்தினர்களும் எதிர்த்தார்களா என்று அவரே சற்று சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆளும் கட்சியில் இருந்துகொண்டு வரிகளை எதிர்த்தவர்கள் ஆளும் கட்சிக்குள்ளேயே எதிர் கோஷ்டியாக இருக்கிறார்களா என்றும் தங்கள் மூலமாக அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, வரிகளை எதிர்க்கின்ற நாங்கள் யாருடைய தயவிலும் இல்லாமல், மக்கள் தயவால் இந்தச் சபையில் வரும் வாய்ப்பு பெற்றவர்கள். அதனால் மக்களுக்கு இருக்கின்ற துன்பங்களை எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, மோட்டாரின் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரி மக்களை பாதிக்காத அளவில் இருக்குமாறால் நாங்கள் அதை நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மோட்டாரின் மீது போட்டிருக்கும் வரி பிரயாணிகள் மீது சுமராதது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், சென்னையில் இருந்து திண்டிவனம் செல்லும் பஸ்களுக்கு ஏற்கனவே ரூ. 2½ கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை ரூ. 2½ ஆக மாற்றி வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில விவசாய முறையைப்பற்றியும், இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும், விசாயம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறது, எவ்வளவு அதிக இலக்கு என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை பெருக்க அவர்கள் ஆசைப்படும்கொழுது, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், கலப்பைகள், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய எருக்கள் ஆகியவைகளை சுலபமான முறையில் அவர்கள் அடைகிறார்களா என்பதையும் சற்று கவனிக்கவேண்டும். குறிப்பாக எருக்கள் விவசாய காலங்களில் விநியோகிக்கப்பட்டால், எல்லோரும் அவைகளை வாங்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். வசதி இல்லாத விவசாயிகள் கூட, கடன் பெற்றாவது எருக்களை வாங்கி உபயோகிக்கவேண்டிய நிலையில், அவர்கள் நிச்சயம் வாங்கி உபயோகிப்பார்கள். எப்பொழுதும் 'கோட்டா' என்ற முறையில் கொடுக்கப்படுவதால், வசதியுள்ளவர்கள் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு, பதுக்கிக்கொண்டு, திரும்பவும் விவசாய காலங்களில் கொடுக்கப்படும்பொழுது அவர்களுடைய 'கோட்டா' என்ற முறையில் வாங்கி அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதனால், ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக எருக்களை உபயோகிப்பதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதையும் சற்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், கிராம எரு குழிக்கள் என்ற ஒரு திட்டத்திற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராம எரு உற்பத்திக் குழி என்று அங்குள்ள கிராம சேவக்குகள் கொடுக்கும் ஒரு புள்ளிவிவரமே தவிர, அது நிச்சயம் நடைமுறையில் வாவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். அங்குள்ள கிராம சேவக்குகள் கிராமங்களுக்குச்

[திரு. மு. சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [6th July 1962]

சென்று அதைப்பற்றி மக்களிடையே பிரசாரம் செய்யாமல் பஞ்சாயத்து மன்றங்களின் உறுப்பினர்களிடம் 'ஆளுக்கு ஒரு குழி உற்பத்தி செய்துக்கொள்ளுங்கள், நாங்கள் அதற்காக ஒரு மான்யம் தருகிறோம்' என்று சொல்லி அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு, புள்ளிவிவரம் சேகரித்து தருகிறார்கள். அதை ஒரு பெரிய திட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து, நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்று கவனம் செலுத்து மாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், மின்சாரத்திற்கு போட்ட வரியில், விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் பம்பு செட்டுகளை நீக்கி, இதர வகையில் வரி விதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது விவாதம் நடந்த பொழுது, நாங்களும் எங்களுடைய தொகுதிகளில் உள்ள குறைகளைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னோம். அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்கும் வகையில் எந்தவிதமான ஒரு திட்டமும் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று நான் வருத்தத் தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்குள்ள ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தொகுதிகளில் உள்ள பல குறைகளை சொல்லினார்கள். அவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, குறைகளை நிவர்த்தி செய்து வருகிறார்கள். 'அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் செய்ததற்காக நாங்கள் நன்றி செலுத்துகிறோம்' என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும் பொழுது பேசினார்கள். ஆனால், எங்கள் தொகுதிகளைப்பற்றிய உண்மையான குறைகளை எடுத்துச்சொன்னால், அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தித்து உண்மையான காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கம் தடையாக இருக்க உத்தேசித்திருக்கிறதா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியினர் தொகுதியாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தொகுதிகளில் செய்யும் நன்மைகளும் ஆளும் கட்சிக்கு வரும் தேர்தலில் சாதகமாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எப்படியிருந்தாலும், எங்களுக்கு தேர்தல் என்பது முக்கியமல்ல. அங்குள்ள தொகுதி மக்களின் குறைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமே தவிர, நாங்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வரவேண்டுமென்பது அல்ல. வரிகளை அதிகமாகப் போட்டிருக்கும்பொழுது, அவற்றை நாங்கள் எதிர்க்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், பணத்தினால் நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மக்களுடைய ஆதரவினால் நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். இந்த பஸ்களின்மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியை நாங்கள் நிச்சயமாக ஆதரிக்கிறோம். அதே சமயத்தில் கட்டணத்தை அதிகமாக உயர்த்தாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9-80
a.m.

அடுத்தபடியாக இந்த பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ள திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கின்றன என்றும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக காரியங்கள் நிச்சயமாக நடைபெறுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நகரங்களை

6th July 1962] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளாமல், கிராமங்களிலுள்ள குடிசைகளையும், சேரிகளையும் பார்வையிட்டு, அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத் திற்குத் தேவையான உரங்கள் நல்ல முறையில் விவசாய மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு உரங்கள் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்விக்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதை நான் வரவேற்கிறேன். புதிதாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படும் பொழுது, அந்தப் பள்ளிகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்பதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய காட்டுமன்றாக்கோவிலில், 1959-ம் வருடத்தில் இப்பொழுதுள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பாளையங்கோட்டை என்ற ஊரில் ஒரு பள்ளியைத் திறந்து வைத்தார்கள். இதுவரையில் அந்தப் பள்ளியில் ஒரு கீற்றுக் கொட்டகை கூட இல்லாமல், ஒரு கதவு கூட இல்லாமல், இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஆரம்பிக்கப்படும் பள்ளிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அலே நேரத்தில் கல்வி பெற்ற மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வேலை வாய்ப்புகள் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், என்னுடைய தொகுதியிலே வீராணம் ஏரி என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியை நல்ல முறையிலே செப்பணிட்டு சீர்திருத்தம் செய்தால் சிதம்பரம் வட்டாரம் முழுவதும் பாசன வசதி பெற்று, மூன்று போகம் பயிரிட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிதம்பரம் வட்டாரத்தில் 100 கிராமங்களுக்குக்கூட மின்சார வசதி அளிக்கப்படவில்லை. இன்னும் 300-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் திட்டத்தில் சேர்த்து, துரிதமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்பொழுது வீடு மனைக்கட்டுகள் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மற்ற பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆதித் திராவிடர்களைப் போல் வருமானம் இல்லாதவர்களும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 50 சதவிகிதம் என்ற முறையில் அவர்களிடமிருந்து மான்யமாகப் பெற்று, மீதித் தொகையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு இடத்திலும் காலனிகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [6th July 1962]

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, நெய்வேலித் திட்டத்தைத் தவிர, வேறு நிலையான எந்தத் தொழிலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலித் திட்டம் இந்திய சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு தங்களுக்கும் எவ்விதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்கள், அடிக்கடி மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படும் தொழில்களைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, அதை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்று தெரியவில்லை. சிதம்பரம் நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லை. ஒவ்வொரு தொகுதியிலுமுள்ள நகரத்திலேயாவது நல்ல தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அந்தத் தொகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்ணாமலை நகரைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் கல்லூரிகள் கிடையாது. அங்கேயுள்ள மக்கள் வரவர அதிகமாக கல்வி கற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த நிலையில்

(இந்த சமயத்தில் மணி அடிக்கப்பட்டு, கனம் சபாநாயகர் ஸ்ரீ கே. என். பழனிசாமி அவர்களைப் பேசும்படிக் கேட்டுக் கொண்டார்.)

* திரு. கே. என். பழனிசாமி கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வாண்டு பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ள வரிகளை வரவேற்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் நன்கு பரிசீலனை செய்து இந்த வரிகள் போட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். நிரந்தரமான முறையிலே வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறித்து மக்கள் பீதி அடையாமல் இருக்கிறார்கள். அடுத்த 1963-ம் ஆண்டிலாவது புது வரிகள் போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் புது வரிகளை போடாமல் இருந்து, தமிழ்நாடு மற்றைய மாகாணங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில், மக்களுக்கு அவசியமில்லாத சில ஸ்தாபனங்கள், சர்க்காருக்கு நிறைய செலவை உண்டாக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் யுத்த காலத்திலே ஏற்பட்டவைகள், இன்னும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, தீயணைக்கும் படைகளையும், எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்ஸ்சேஞ்சுகளையும் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் தீயை அணைப்பதற்காக ஆங்காங்கே பயர் செர்வீஸ் (Fire Services) ஸ்டேஷன்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். யுத்த காலத்தில் யுத்தத்திற்கு ஆட்கள் சேர்ப்பதற்காக எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்ஸ்சேஞ்சுகள் நிறுவப்பட்டன. இந்த இரண்டு ஸ்தாபனங்களும் மத்திய சர்க்காரால் ஒரு அவசரத்திற்காகவும், அவசியத்திற்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. இப்பொழுது

6th July 1962] [திரு. கே. என். பழனிசாமி கவுண்டர்]

இவற்றை அந்தந்த ராஜ்ய சர்க்காரே நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த தீயணைக்கும் படைகளின் பராமரிப்புக்காக வருஷா வருஷம் சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. இன்றை தினம் முக்கியமான நகரங்களிலுள்ள தொழில் ஸ்தாபனங்களை தீ விபத்துக்களிலிருந்து பாதுகாக்கும்பொருட்டு இன்ஷூர் செய்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது தீ விபத்து ஏற்பட்டு அந்த தொழில் ஸ்தாபனத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகள் அதற்கு ஆதரவு அளிக்கும். சென்னையில் 8 தீயணைக்கும் யூனிட்டுகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் மேலும் 50 இடங்களில் இந்த தீயணைக்கும் படை யூனிட்டுகள் இருக்கின்றன. மொத்தமாக இந்த ஸ்தாபனத்தின் மீது ஒரு ஆண்டிற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. இது சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய பளுவாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு யூனிட்டிலும் 40 ஆட்களும், இதைத் தவிர ஆபிசர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனம் இனியும் அவசியமா என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீ அணைக்கும் படையினருக்கு, எப்பொழுதாவது தீ விபத்து ஏற்பட்டால் ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணி நேரத்திற்குத்தான் வேலை இருக்கிறது. பாக்கி நாட்களில் எல்லாம் சுமமா இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பாதுகாப்பிற்காக போலீஸ் படை இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்து, அடுத்த ஆண்டிலிருந்து இதை எடுத்துவிடலாமா என்பதை கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இருந்ததுபோல், முக்கியமான தலைநகர்களில் குறைந்தபட்ச 'பயர் செர்வீஸ்' யூனிட்டுகளை வைத்து, அதைப் போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கலாமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்தாபனங்கள் வேலை தேடிக்கொடுப்பதில்லை. இப்பொழுது நகரங்களிலும் சரி, மற்ற இடங்களிலும் சரி பல வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. சுமார் நாற்பது அல்லது ஐம்பது ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. வேலை தேடிச் செல்லுகிறவர்கள் முதலில் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்குச் சென்று அவரவர்களுடைய பெயர்களை பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் பிறகு வேலை கிடைத்திருக்கிறதா என்று அடிக்கடி வாரத்திற்கு ஒரு தடவை போய் பார்த்து விட்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. வேலை கிடைத்த பிறகு வேலை கொடுத்திருக்கக்கூடிய இடத்திற்குப் போய் விட்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் வேலை தேடிச் செல்லுகிறவர்களுக்கு அதிகப்படியான செலவு ஆகிறது. செலவு ஆனாலும் கடைசியில் நல்ல வேலை, நிரந்தரமான வேலை, கிடைத்ததாகவே இல்லை. அதனால் அவர்களுக்கு பணச்செலவு தான் அதிகமாக ஆகிறது. இப்படி பல யூனிட்கள் வேலை செய்து வருகின்றன. அவைகள் அவசியமே இல்லை. அவைகளை அவசியமான இடங்களில் வைத்தால் மட்டும் போதும். அப்படிச் செய்து வதன் மூலம் இப்போது செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தை மிச்சப் படுத்தலாம். பல யூனிட்களில் வேலை இல்லாமலேயே பல உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அதனால் பல யூனிட்களை ரத்து

[திரு. கே. என். பழனிசாமி கவுண்டர்] [6th July 1962]

செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ செலவு குறையும். ஆகவே அவசியமான ஸ்தாபனங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, மற்றவைகளை ரத்து செய்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், ப்ளாக் டெவலப் மெண்ட்கள் இவைகளிலும் அதிகப்படியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்கள் அவசியமே இல்லை. அவைகள் எல்லாம் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் இல்லை, உத்தியோகஸ்தர்கள் டெவலப்மெண்ட் இலாகா என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது சாதாரணமாக 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அதன் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சுமார் ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவாகிறது. அங்குள்ள கமிஷனர், பிரெசிடென்ட், ரெவின்யூ ஆபீசர் போன்றவர்களுக்கு அதிகப்படியாக செலவு ஆகிறது. அவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைத் தவிர ப்ளாக்டுகளில் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு என்றும், மருத்துவத்திற்கு என்றும் கல்விக்கு என்றும், கோஷல் சர்வீசுக்கு என்றும் இப்படி பல ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள். இவர்களுக்கு இங்கு வேலையே கிடையாது. அவர்களை வேறு இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பி வைத்து வேலை செய்யச் சொல்லலாம். இங்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அதனால் ப்ளாக்கில் அவர்களை வைத்துக் கொள்ளாமல் அந்த ஸ்தானங்களை ரத்து செய்து விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ பணம் மிச்சம் ஏற்படும். அதனால் அந்த முறையிலும் ஆபீசர்களை குறைத்து விட்டு சிக்கனம் செய்யலாம். இப்பொழுது அங்கு வேலை பார்க்கிறவர்கள் படித்து பட்டம் பெற்றவர்களாக இருப்பதால் அவர்களை மற்ற இலாகாக்களில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். விவசாயத்தில் பட்டம் பெற்றவரை விவசாய இலாகாவிற்கும், கால்நடை படிப்பு பட்டம் பெற்றவரை கால்நடை இலாகாவிற்கும் வைத்திப் பட்டம் பெற்றவரை வைத்திய இலாகாவிற்கும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கு அவர்கள் வேலை செய்யச் சொல்லலாம். இங்கு வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தேவையில்லை. இப்படி 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அதிகப்படியான செலவு ஆகிறது. அதைக் குறைத்துக்கொள்ளவும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கோவை ஜில்லா கலெக்டராக இருந்த திரு. ஜி. ராமசந்திரன் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு பைனன்ஸி டிபார்ட்மெண்டில் டிபுடி செகரடரியாக இருக்கிறார். அவருக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து பஞ்சாயத்து யூனியன் முறையில் நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேலை இருக்கக்கூடிய இடங்களில் போட்டு அவர்கள் வேலைத்திரை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அந்த

6th July 1962] [திரு. கே. என். பழனிசாமி கவுண்டர்]

உத்யோகஸ்தர்களை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றி செலவைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரெவின்யூ இலாகாவில் எவ்வளவோ தாசில் தார்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். தாலுக்கா ஹெட்க்வார்ட்டர் இருக்கிறது. அங்கு தாசில்தாருடன் டிபுடி தாசில்தார் வேறு நியமித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் ஒவ்வொரு தாசில்தாரை நியமித்திருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு என்று ஒருவர், கடன் கொடுக்க என்று ஒருவர், தேர்தலுக்கு என்று ஒருவர் இப்படி பல தாசில்தார்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்கள் அவசியம் இல்லை. அதைப்போலவே தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆபீசில் முன்பு பதினைந்து க்ளார்க்குகள் இருந்தால் இப்பொழுது அதிகப்படியான க்ளார்க்குகள் இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் நிர்வாக உத்யோகஸ்தர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகி இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு கலெக்டர் இருக்கிறார், ஒரு டிபுடி கலெக்டர் இருக்கிறார். அவர்களுக்கு பர்சனல் அசிஸ்டெண்ட் இருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் நிர்வாக உத்யோகஸ்தர்கள் அதிகமாகி இருக்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து எப்படி சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கலாம் என்று யோசனை கொல்லும்படி அரசாங்கம் கேட்டிருந்தது. அந்தக் கமிட்டி நன்கு ஆராய்ந்து ரிபோர்ட் கூட கொடுத்திருந்தது. அதன் முடிவு என்னவாயிற்று என்பது தெரியவில்லை. ஆந்திர கேரள ராஜ்யம் பிரித்து போன பிறகு கூட இங்குள்ள செக்ரடேரியட்டில் உள்ள நிர்வாக உத்யோகஸ்தர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது. அதன் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே அந்த முறையில் அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து தேவையில்லாத உத்யோகஸ்தர்களை நீக்கவும் தேவையான உத்யோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொள்ளவும் ஆராய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையிலும் செலவைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே 'வெடரினரி' இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கு தேவைக்கு அதிகமான உத்யோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கும் செலவைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கும் செலவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும். அதைப்போலவே வைத்திய இலாகாவிலும் செலவு வளர்ந்து கொண்டே போகிறது அதைக் குறைக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து செலவைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயத்தை ஆராய ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அவசியமான ஸ்தாபனங்களை வைத்துக்

[திரு. கே. என். பழனிசாமி கவுண்டர்] [6th July 1962]

கொண்டு, அவசியம் இல்லாத ஸ்தாபனங்களை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தந்த இனங்களில் அதிகப் படியான செலவு ஆகிறதோ அதைக்குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தங்களுக்கு தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். சின்னக்கருப்பத் தேவர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற 1962-63-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றும், ஆதரித்தும் ஒருசில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால இறுதிக்குள் உணவு உற்பத்தியை எழுபது லட்சம் டன்னாகப் பெருக்குவதற்கும், இன்னும் கல்வி, மருத்துவம், சுகாதாரம், தொழில் முதலியவைகள் முன்னேற்றமடைவதற்கும், மற்றும் இந்த மாநிலம் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைவதற்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தக்க நிதி ஒதுக்கி இருப்பதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். நமது வருவாய் 106 கோடியாகவும் நமது செலவு 116 கோடியாகவும் இருக்கிறது. அதனால் ஏறக்குறைய 9½ கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அதை சரிக்கட்டுவதற்கு சுமார் 7½ கோடி ரூபாய் வரையில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அப்படி வரி விதிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த திட்டப்படிக்கு பஸ் முதலாளிகள் அதிகப்படியாக பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று கருதி அவர்களுக்கு வரி விதிக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் அதிகப்படியாக பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று கருதி, அதை மனதில் கொண்டு தான் சர்க்கார் அந்த வரியை விதிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அதை எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். இந்த வரியின் மூலம் ஏறக்குறைய இரண்டு கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இப்பொழுது மைலுக்கு 7½ பைசாவுக்கு மேல் பஸ்காரர்கள் பிரயாணிகளிடமிருந்து வசூலிக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது. அதை எந்த விதத்திலும் உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது. அந்த ஒரு கண்டிஷன் பேரில் அந்த வரியை விதிப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த முறையில் அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தின் உபயோகத்தின் மீது வரி விதிக்கப்போகிறார்கள். மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்கும், மற்ற தொழிலுக்கும் எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. அதன் காரணமாக அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆகையால், அதற்கு வரி போடப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த வரி விதிப்பதனால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. அதனால் அந்த வரியையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

6th July 1962]

[திரு. எஸ். சின்னகருப்பத்தேவர்]

இப்பொழுது சர் சார்ஜ் வரி என்று வாங்குகிறார்கள். விலை உயர்ந்த சொத்து வாங்குபவர் அல்லது விற்பவர் இவர்களில் நிலத்தை வாங்குகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் தான் இதைக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். அதனால் அதுவும் வரவேற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றப் படி பஞ்சாயத்து வரி எல்லாம் இருக்கிறது. இப்பொழுது நில வரி வேறு அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட 90 நயா பைசா வரையில் ஆகிறது. நிலவரி விதிப்பதற்கு காரணம் இப்பொழுது விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளால் கொடுப்பதற்கு செளகர்யமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது விலைவாசியின் உயர்வால் நாற்பத்தெட்டு படி கொண்ட மூட்டை 25 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் இருபது அல்லது இருபத்தைந்து கலம் தான் வரும் அதனால் வருட வருமானம் 600 ரூபாய் தான் வரும். அந்த முறையில் விவசாய சிலவு, வரி முதலியவைகளை நீக்கி இப்பொழுதுள்ள வரியைக் கட்டி விட்டால் ஒரு விவசாயிக்கு நிரந்தரமாக வருட வருமானம் 350 ரூபாய்தான் வரும். அதுவும் நிரந்தரமாக வர வாய்ப்பில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு அவன் தன்னுடைய பிள்ளைகளை படிக்க வைக்க வேண்டும், மற்ற செலவுகளை யெல்லாம் செய்ய வேண்டும். ஆகவே விவசாயிக்கு எந்த வேறு விதமான வருவாய் வசதியும் இல்லை. அதனால் வரி போட்டால் அவனால் கொடுக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக புதியதாக பாசன வசதி கிடைத்த நிலங்களுக்கு போட்டிருக்கும் வரியை ஏற்கெனவே போடப்படாத இடங்களுக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே வாட்டர் ரேட் வேறு கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். புதிய பாசனத்தில் உள்ளவர்கள் கட்டி வருகிறார்கள். பழைய பாசனத்தில் உள்ளவர்கள் கட்டவில்லை. இரண்டு பேர்களுக்கும் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு முறையாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் பார்க்கப்போனால் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புதிய பாசனத்திலுள்ளவர்கள் அதிகப் படியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் பழைய பாசனத்திலுள்ளவர்களுக்கும் அதிகமாகக் வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே இப்பொழுது இருப்பதையே குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதே அதிகப்படியாகத் தண்ணீர் வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலைமையைக் கிராமந்திரங்களில் நேரில் சென்று பார்த்தால்தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும். விவசாயத் துறையில் ஈடுபடாதவர்கள், பட்டணங்களில் வசிப்பவர்கள் விவசாயத்தைப்பற்றியோ, அதற்காகும் செலவைப்பற்றியோ உள்ளபடியே தெரிந்து கொள்வது கஷ்டம். இந்த வரியானது பத்து ஏக்கர் நிலம்

[திரு. எஸ். சின்னகருப்பத்தேவர்] [6th July 1962]

வைத்திருப்பவர்களைக் கூட பாதிக்கும். முப்பது ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களையும் பாதிக்கும். நிலஉச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் முப்பது ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முப்பது ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயி நிலத்தை மட்டுமே நம்பிக்கொண்டிருந்தால், அவன் வாழ்க்கை நடத்துவதே கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, நில வரியை அடியோடு கைவிடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அகவிலை உயர்வுக்கேற்றப்படி பஞ்சப்படியை மத்திய அரசாங்கம் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி நாமும் நமது சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஏதோ அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். ரூ. 150-க்கு குறைவாக ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்குத்தான் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கிறோம். அது மட்டும் போதாது. 150-க்கு அதிகமாக ஊதியம் பெறுகிற எல்லா என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும் இந்த ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். இரண்டேகால் கோடி ரூபாயோடு மேலும் நாற்பது அல்லது ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு எல்லா என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும் ஃப்ளாட் ரேட்டாக ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1,200 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் பெறுகிறவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. அந்த வரம்பை இப்பொழுது ரூ. 1,500 வரையில் உயர்த்தியிருக்கிறோம். இது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும், இந்த வரம்பை ரூ. 1,800 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களும், விவசாயிகள், வியாபாரிகள் இவர்களுக்கு ரூ. 1,200-க்கு மேலே எவ்வளவோ வருமானம் வந்தாலுங்கூட, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் சென்று வருவாயைக் குறைத்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி சலுகையை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால், மாதச் சம்பளம் பெற்று கம்பெனியில் வேலை பார்க்கிறவர்கள் போன்றவர்கள் அம்மாதிரி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கமுடியவில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் இந்தச் சலுகை நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்க முடியும். ரூ. 150 சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் பஞ்சப்படி உயர்த்தியிருப்பதன் நோக்கமே அவர்கள் குறைந்த வருமானக்காரர்கள் என்ற அடிப்படையில்தான். அப்படியிருக்க, ரூ. 1,500 என்று வரம்பு இருப்பதை ரூ. 1,800 ஆக உயர்த்தினால்தான், ரொம்பப் பேர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை ரூ. 1,800 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக எல்லோரும் நில வரியைத் தவிர, மற்ற வரிகளை வரவேற்கிறார்கள். எதிர்க்க கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியினரும் வரவேற்கிறோம். வருவாய் இனங்களைக் கணக்கிடும்போது, கம்பெனி சொந்தக்காரர்கள்தான் ஒளிக்கிறார்கள் என்றால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒளித்துவிடுகிறார்கள். அதாவது, எவ்வளவு வருவாய் புது வரிகள் மூலம் வரும் என்று தெளிவாகக்

6th July 1962] [திரு. எஸ். சின்னகருப்பத் தேவர்]

காண்பிப்பதில்லை. செலவினத்தைத்தான் குறிப்பாகக் காண்பிக்கிறார்கள். எதிர்பார்க்கிற வருவாய் ஒருவேளை வராமற் போனால் என்ன செய்வது; திட்டம் நடத்த முடியாமற்போகுமே என்பதற்காக வருவாயைத் திட்டமாகக் காண்பிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏழுரை கோடி ரூபாய் வரி இனங்கரிலிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள். நில வரி, தண்ணீர்த் தீர்வையை விட்டுவிட்டால் கூட, பத்து கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்பதை அடுத்த ஆண்டில் பார்க்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிலவரி மேல் போடும் அதிக வரியையும், தண்ணீர்த் தீர்வையையும் தைரியமாக விலக்கிவிட்டு, மற்ற வரிகளைப் போட்டு அமூல் நடத்தித் திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சுந்தரப்பத்தில் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது ஒரு குறை ஆண்டு சம்பந்தப் பட்டது; முழு ஆண்டு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. இதற்கு முன்னதாகவே ஏப்ரல், மே, ஜூன், ஜூலை ஆகிய மாதங்களில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையை அங்கீகரிப்பதற்கும், இன்னும் எட்டு மாதத்திய வரவு செலவுகளை அங்கீகரிப்பதற்கும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட் தான் இது.

நம்முடைய அமைப்பிலே இந்தச் சபைக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் என்று இருந்தாலுங்கூட, நிதி நிலை அறிக்கைகளைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கும், நல்ல முறையிலே விவாதிப்பதற்கும் நான்கு ஆண்டுகள் தான் கிடைக்கின்றன என்றால் அது மிகை ஆகாது. தேர்தலுக்கு முந்திய ஆண்டு, மக்களுக்கு இனிய வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டே போகவேண்டும்; அந்த ஆண்டில் கனம் அமைச்சர்கள் எதிர்க்கட்சிகளுடைய குரல் ஒங்காத படிக்குப் பல விஷயங்களைச் சொல்லி எதிர்க்கட்சிகளுடைய பிரசாரத்தை அடக்கிவிடவேண்டும் என்ற நோக்கத் தோடு தயாரிக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையும் செய்யக்கூடிய பிரசாரமும் ஆகும். தேர்தல் முடிந்த பிறகு, முதலு முறிய வரிகளைப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதிலும் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. எதிர்க்கட்சியினருக்கு பூரணமாக மூன்று ஆண்டுகள் தான் நிதி நிலைமையைப் பரிசீலித்து யோசனைகள் கூற வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட அனுபவம், தைரியம், நிதானம் இதெல்லாம் உடையவர்கள். அவர் இந்த முதல் பட்ஜெட்டைப் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட போதுமான அவகாசம் இருந்திருக்கும் என்று நான் நம்பவில்லை. தேர்தல் சமயத்தில் தேர்தல் சம்பந்தமான பிரசாரம் நிறையச் செய்யவேண்டியிருந்தது. அதற்குப் பிறகும் அவர்களைப் போல் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யக்கூடியவர் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. வேலையும் அதிகம். காலையிலிருந்து இரவு பத்து மணி

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

[6th July 1962]

வரை வேலை அதிகம். இதில் எப்படி அவர் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய முடிகிறது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், அவர் எடுக்கக்கூடிய சிரத்தை, சுறுசுறுப்பு, உழைப்பு இவற்றை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு துணிவான முடிவை நான் பாராட்டுகிறேன். அதாவது, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக இருபத்தைந்து கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக ஒதுக்கினார்களே அந்தத் துணிவான முடிவை நான் பாராட்டி அந்தத் துறை நன்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் அதில் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும் என்கிற யோசனையையும் நான் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையிலுள்ள குற்றங்களையும், குறைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறோம் என்றால், எதிர்க் கட்சிகளுடைய கடமை அது தான். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, 'எதிர்க் கட்சிக்காரர் பொதுமேடையில் பேசுவது மாதிரி பிரசாரம் செய்கின்றார்கள், உருப்படியான யோசனை சொல்லவில்லை, திருத்தங்கள் கொடுக்கவேண்டும்' என்று கேட்கிறார்கள். பட்ஜெட்டின் மீது பொது விவாதமோ அல்லது மான்யங்கள் மீது நடக்கக்கூடிய விவாதமோ திருத்தங்கள் கொடுக்கக்கூடிய தன்மை வாய்ந்தது அல்ல. இங்கு பட்ஜெட்டின் மீது விவாதங்கள் நடந்தாலும், மான்யங்களுக்குத் திருத்தங்கள் கொடுத்து, அவற்றை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளுமானால், மந்திரி சபை ராஜினாமா செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, மான்யக் கோரிக்கைகள் பேரில் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் திருத்தம் கொடுத்து, அதை சபை ஏற்றுக் கொள்வது என்பதற்கு இடம் கிடையாது. அதுதான் பட்ஜெட் விவாதம். பட்ஜெட் அமைப்பினுடைய தன்மை—ஒப்புக் கொண்டாலும், ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், நிலைமை அப்படியிருக்க, எதிர்க்கட்சியினருக்குச் சவால் விட்டுக் கேட்பதில் அர்த்தம் இல்லை. எதிர்க் கட்சிகள் குறைகளைக் கட்டிக் காட்டத் தான் செய்வார்கள். கொள்கையில் இருக்கும் தவறைத் தாக்கத் தான் செய்வார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலே திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றனவா, இல்லையா என்பதற்காக அல்ல எதிர்க் கட்சியினர் குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவது. குறைகளை எடுத்துக் காட்டினால் நிர்வாகத்தைப் பாதிக்கும், நிர்வாகத்தினர் கவனிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அரசியல் கட்சியிலுள்ளவர்கள் தான் ஆட்சி நடத்துகின்றார்கள் என்பதால் மக்களிடத்திலே கருத்துக்கள் பரவும். அதன் விளைவாக அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்கள் தங்களுடைய கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்படுத்த முடியும், என்ற அசையாத நம்பிக்கையின் காரணமாகத்தான் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கிறோமே தவிர, இந்த பட்ஜெட் மீது நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்து, அதை அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையினால் அல்ல. ஆகவே, எதிர்க்கட்சி யினரைப் பார்த்து சவால் விடுவதில் அர்த்தம் இல்லை என்று ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நாம் பட்ஜெட் மீது விவாதிக்கும்போது ஒரு விஷயத்தை நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்திலே

6th July 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

உள்ள கனம் நிதி அமைச்சர் மட்டுமல்ல இதற்குப் பொறுப்பாளி. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து வரையிலும் நிதி நிலைமையும் சரி, பொருளாதார வசதிகளும் சரி, ஒன்றாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு அரசியலமைப்பிலே நம் ஆட்சி நடக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்வோமேயானால், இன்றைக்குச் சொல்வதில் எது எது யார் யாருக்குச் சம்பந்தப்பட்டது, எங்கே, எது பேசலாம் என்று நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்தச் சபை ஒரு ராஜ்யத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய சபையாக இருந்தாலும் கூட, கொள்கை பூராவையும் பரிசீலனை செய்து கொள்கையிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய வரிகள் போடுகிறார்கள் என்றால் நம் முடைய ராஜ்ய மந்திரிகளுக்கு வரி போடுவதில் சம்தோஷமா ஏற்படுகிறது? இல்லை. வரி போடக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, போட வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஆகவே, வரி போடுகிறார்கள். புதிய வரிகள் என்று சொல்லப்படுபவை உண்மையிலேயே புதிய வரிகள் அல்ல, அதிக வரிகள்தான். வரிகளிலே ஒன்றும் புதுமை இல்லை. இந்த வரிகள் எல்லாம் எதிர்பார்த்துப் பட்டவைதான். 'நீங்களை எதிர்பார்த்ததுதான்' என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். இன்னின்ன இனங்களில் வரி விதிக்கப்படும் என்று கூட எதிர்பார்த்தேன். மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள். ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் போதுமான அளவுக்கு வரிகள் விதிக்கவில்லை, அவர்களும் வரிகளை விதிக்க வேண்டும்' என்று எப்ரல் மாதம் 23-ந் தேதியன்று மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பே மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் இடையே வரிகள் 35 கோடி ரூபாய்க்கும் போடுவதா 45 கோடி ரூபாய்க்குப்போடுவதா என்பதிலே வாக்குவாதம் நடந்தது. முன்னாலது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 45 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வரி போட வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வற்புறுத்தினார்கள். நம்முடைய மந்திரியவர்கள் 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரிகள் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரிகள் போடப்பட்டாலும் வருவாய் 45 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்து விடும். ராஜ்ய சர்க்கார் வரி போடக் கூடிய இனங்கள் இவ்வளவுதான். இந்த இனங்களின் மீதுதான் வரி போடப்படும் என்று ஊகித்தேன். விகிதாசாரத்தில் வேண்டுமானால் ஆச்சரியப்படத்தக்க மாறுதல்கள் இருக்கலாம், இனங்கள் எதிர்பார்த்ததுதான். நம்முடைய புதிய நிதி மந்திரியவர்கள், மத்திய சர்க்கார் என் என்பதற்கு முன்னால் எண்ணையாகப் பிழிந்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை ஆமோதிக்கிறார்கள். 'அவர்கள் கேட்டது எஸ்தான்' நாங்கள் எண்ணையாகவே பிழிந்து கொடுத்து விடுகிறோம்' என்று சொல்கிறார்கள். கொள்கையிலும், மற்ற விஷயங்களிலும் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் மத்திய

10-00
a.m.

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்] [6th July 1962]

நிதியமைச்சருக்குக் குருவாக இருக்கக்கூடியவர்கள். மத்திய நிதியமைச்சருக்கும் இவர்கள் யோசனை கூறலாம். நம்முடைய கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதானத்தின் காரணமாக, தன்னடக்கத்தின் காரணமாக அவர்களிடம் சொல்லாமல் நமக்குப் புத்திமதி சொல்கிறார்கள். எங்களுக்குப் புத்திமதி சொல்லாமல் நாங்கள் கூறும் குறைகளை அங்கு எடுத்துச் சொல்லி கொள்கைகளில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி புதிய பணவசதியைக் கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதில் ராஜ்ய சர்க்காருடைய பொறுப்புடன் கூட மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

புதிய வரிகளைப் பற்றி முதலிலே ஆராயவேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்திற்குள்ளாக என்னுடைய கருத்து பூராவையும் சொல்ல முடியாது என்ற காரணத்தால் முதலிலே வரிகளைப் பற்றி நான் ஆராய விரும்புகிறேன். நாங்கள் வரியை எதிர்க்கிறோம். நாங்கள் கிளர்ச்சி பண்ணுவதை மனதில் வைத்துக் கொண்டோ என்னவோ 'வரியை எதிர்க்கிறார்கள், எந்த வரி போட்டாலும் எதிர்க்கிறார்கள். விலைவாசி குறையவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கிப் பேசினார்கள். என்னையும் உள்ளிட்டுப் பேசியதாகத்தான் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். வரிகளை எதிர்க்க இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு இந்தச் சபைக்குள்ளும் உரிமை உண்டு, வெளியிலேயும் உரிமை உண்டு. இந்த வரிகளை எதிர்த்து நாங்கள் பேசியதை கூட வெகு ஆவேசமாகக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மூன்று எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஒரு மாநாட்டிலே பேசியதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் இந்த வரிகளை எதிர்த்துப் பேச உரிமை உண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. ஆனால் கட்சியினுடைய கொள்கைக்கு முரணாக இவ்வாறு நான் பேசினால் என்னுடைய கட்சியிலே என்னைச் சும்மா விட மாட்டார்கள். அவர்கள் ஏன் வெளியிலே போய் இந்த வரிகளை எதிர்த்தார்கள்? இது அவர்கள் பிரச்சனை. இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு எதிர்க்க உரிமை உண்டு. நாங்கள் இந்த வரியை எதிர்க்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கிப் பேசினார்கள். ஆனால், சொந்த லாபத்திற்காக இந்த வரியை எதிர்ப்பவர்கள் பற்றி அரசாங்கம் உஷாராக இருக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது ராஜ்ய சர்க்கார் மட்டுமே புதிய வரிகள் போட்டிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் 81 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக புது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ரயில்வே கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்காருடைய வரிகள் எந்தச் சூழ்நிலையில் வருகின்றன என்றால், மத்திய சர்க்கார் விதித்து இருக்கக் கூடிய வரிகள் ஒரு பக்கம், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விதித்திருக்கும் வரிகள் ஒரு பக்கம், நகராட்சி

6th July 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

மன்றங்கள் விதித்திருக்கும் வீட்டு வரி ஒரு பக்கம் என்றிருக்கும் நிலையில் வருகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் ராஜ்ய சர்க்கார் புதிய வரிகளைப் போடும்போது மக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படாமல், ஆத்திரம் ஏற்படாமல் இருக்க முடியுமா? நன்கொடை கொடுப்பது போல் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எப்படி மன முவந்து கொடுக்க முடியும்? இந்தச் சூழ்நிலையை கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய வரிகள் மூலம் இந்த ஆண்டில்—8 மாதங்களில் 7 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் போட்டிருக்கும் கணக்குப்படிப் பார்த்தால் கூட ஒரு முழு ஆண்டில் 9 கோடி 60 லட்சம், கிட்டத்தட்ட 10 கோடி கிடைக்க வேண்டும். நடைமுறையைப் பார்க்கும்போது இந்தப் புது வரிகள் மூலம் 10 கோடிக்கும் அதிகமாகவே கிடைக்கும் என்பதை ஆதாரங்களோடு கூற விரும்புகிறேன். பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் உள்ள ஒரு சாமர்த்தியம் என்னவென்றால் வருவாயைக் குறைத்துக் காட்டுவதுதான். அது ஒரு அரசியல் தந்திரம். இன்று நேற்று அல்ல, தொன்றுதொட்டு நடந்து வரும் அரசியல் தந்திரம். முந்திய இரண்டு வருஷத்திய பட்ஜெட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். 1959-60-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டை எடுத்துக் கொண்டால் ராஜ்ய வரிகளின் மூலம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த தொகை 34 கோடி 70 லட்சம். பூர்த்தியான கணக்கை வெளியிடுகிறபோது உண்மையில் 39 கோடி 10 லட்சம் வசூலாகியிருக்கிறது. 4 கோடி 40 லட்சம் எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் வருவாய் கிடைத்திருக்கிறது. 1960-61-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டைப் பார்த்தாலும் 36 கோடி 77 லட்சம் எதிர்பார்க்கப்பட்டு, 'ரிவைஸ்' பண்ணியதில் 40 கோடி 59 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டு முடிவான கணக்கைப் பார்த்தால் 42 கோடி 21 லட்சம் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 5 கோடி 40 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. 1961-62-ம் ஆண்டில் 40 கோடி 90 லட்சம் எதிர்பார்க்கப்பட்டு இப்போது கணக்கிட்டிருப்பது 43 கோடி 41 லட்சமாகும். முடிவான கணக்கு வரும்போது இன்னும் கூடுதலாக வரும் என்று நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன். வரிகளின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது அரசாங்கம் கையாளும் தந்திரங்களில் ஒன்று. அரசாங்கத்திற்குப் பல முகங்கள், மத்திய அரசாங்கத் தோடு பேசும்போது ஒரு முகம், கட்சியில் பேசும்போது இன்னொரு முகம், எதிர்க்கட்சியோடு பேசும்போது ஒரு முகம், ஜனங்களிடம் பேசும்போது ஒரு முகம் என்று நான்கு முகங்களோடு பேசுகிறார்கள். நான்கு முகங்கள் படைத்த நான்முகக் கடவுள் இருக்கிறாரோ இல்லையோ, நிதியமைச்சர் அவர்கள் நான்கு முகம் படைத்தவராக இருக்கிறார். ஒரே உண்மையை வைத்துக் கொண்டு நான்கு விதமாகப் பேசுவார்களே தவிர, முகம் ஒன்று தான். இந்த ஆண்டு போடப்பட்டிருக்கும் புதிய வரிகள் மூலம் 54 கோடி 88 லட்சம் கிடைக்கும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக 60 கோடி ரூபாய் வரும் என்று இப்போதே நான்

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்] [6th July 1962]

ஊகமாகச் சொல்கிறேன். இந்தக் கணக்கு வரும்போது பார்க்கலாம். ஆகவே, வருவாயைக் குறைத்து மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அப்படியானால் இந்த வரிகளை அனுமதிப்பதா அல்லது எதிர்ப்பதா? நான் அடியோடு ஆதரிக்கவும் தயாராக இல்லை, அடியோடு எதிர்க்கவும் தயாராக இல்லை. 'எப்படி இவ்வளவு அவசரமாகப் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள்?' என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்தப் புதிய வரிகள் எல்லாம் வரும் என்பது தெரிந்த விஷயந்தான். அப்போது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாகத்தான் சொன்னேன். அதை இப்போது மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நாங்கள் எதிர்த்தாலும் ஆதரவு உண்டு. ஆனால் உங்கள் பின்பகத்தில் உள்ளவர்கள் ஆதரித்தாலும் எதிர்ப்பதான் இருக்கிறது என்பதை மனதிற்கொள்ளவேண்டும். பஸ் போக்குவரத்திற்கு போடவேண்டுமென்று இருக்கிற வரியை எடுத்துக் கொள்வோம். இது, அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வரிகளில் முக்கியமானதொன்று. ஐம்பத்தினாலு கோடியில் 23 கோடிக்கு அதிகமாக வருகிறது விற்பனை வரி. அதை ஒரு அங்கத்தினர் காமதேனு என்ற வர்ணித்தார்கள். அது புதுமையான கருத்தல்ல. இதற்கு முன்னர் இங்கு இருந்தவர்களும் அப்படித்தான் வர்ணித்து வந்தார்கள். மோட்டாருக்கு விற்கக் கூடிய மஸல் எண்ணை, பெட்ரோல் இவைகளில் இருந்து கிடைக்கும் வரியையும் மோட்டார் தொழிலோடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆக மோட்டார் போக்குவரத்து வரி 7 கோடி, இது 3 கோடி, ஆக பத்து கோடிக்கு மேல் வருகிறது. இந்த இரண்டு இனத்திலிருந்து மட்டுமே, விற்பனை வரி, மோட்டார் பேரில் உள்ள வரி இவைகளிலிருந்தே நல்ல வருவாய் கிடைக்கிறது. விற்பனை வரியை காமதேனு என்று சொன்னால் இந்த மோட்டார் வரியை கற்பகத்தரு என்று சொல்லலாம். இது அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் நிழல் தரும் கற்பகத் தருவாகத்தான் மோட்டார் தொழில் இருக்கிறது. மோட்டார் வண்டி மீது வரி போடுகிறார்களே நல்ல வருமானம் இதனால் வருகிறதே, இதை வரவேற்கலாம் என்ற எண்ணம்தான் எனக்கும். லாரிகள், சிறிய முதலாளிகள் இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து மோட்டார் வரி போட்டால் நிச்சயமாக அதை ஆதரிக்கும் நிலையில்தான் இருப்பேன் என்று நான் உறுதி கூறிக் கொள்கிறேன். மசோதா வரும்போது திருத்தங்கள் கொடுக்கலாம். பின்னர் இந்த வரியினால் இந்தத் தொழில்தாங்குமா, தாங்காது? "தாங்காது, இந்த மோட்டார் தொழிலை விட்டு விட்டு போய்விடுவார்கள்" என்று மோட்டார் மன்னர்கள் இப்பொழுதே பயமுறுத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த பயமுறுத்தலுக்கு பணிந்து விட வேண்டாமென்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் புதிய ஆப்பரேட்டர்களைப் போடுங்கள், இந்தத் தொழில் கட்டாயம் தாங்கும். தாங்க முடியாது என்று சொல்ல சில காரணங்கள் இருக்கலாம். அது அக்குறைகளைப் பரிசீலனை செய்து நிவாரணம் அளிக்கலாம். அதை

6th July 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இத்தொழில் இவ்வரியைத் தாங்குமா என்றால் தாங்கும் என்பதற்கு இரண்டொரு காரணங்கள் சொல்கிறேன். அண்டை ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் ராஜ்யத்தில் இந்த வரி குறைவாக இருக்கிறது. அண்டை ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் ராஜ்ய சாலைகள் சிறந்த சாலைகள். இந்த சாலைகளை நாம் பொது மக்கள் வரிப் பணத்திலிருந்துதான் அமைத்துக் கொடுக்கிறோம். 25,000 மைலில் 2,000 மைல் சாலைகள் முதல்தரமான சாலைகள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தஞ்சை ஜில்லா நீங்கலாக கிராமப்புற சாலைகள் நீங்கலாக பெரும்பாலும் நல்ல சாலைகளாக உள்ளன. ஆக நல்ல சாலைகள் இருப்பதன் காரணமாக வண்டிகளின் உழைப்புச் சக்தி அதிகமாகிறது. முன்பு 100, 150 மைல்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தவை இப்பொழுது 200 மைல்களுக்கு மேலாகவே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் பிரயாணிகளிடம் வசூலிக்கும் தொகையில் பழைய விகிதாசாரத்திலேயேதான் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இரண்டு ஆண்டுகளாக. இரண்டு வருடங்களாக எந்தவித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. லாரிகள் கூட 12 டன் அளவிற்கு பளு ஏற்றிச் செல்லும் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இந்த வரியைச் சிறு லாரி ஆப்பரேட்டர்களுக்கு அது சாத்தியமல்ல. இந்த வரியை எந்த நிபந்தனைக்குட்பட்டு ஆதரிக்கலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம் என்று சொன்னால், கிராமப்புறத்தில் போகும் பஸ்கள், மோசமான சாலை வசதியுள்ள பிரதேசங்களில் ஓடும் பஸ்கள் நீங்கலாக, டவுன் பஸ்கள் நீங்கலாக நீண்ட தூர பஸ்களுக்கு இந்த வரியைப் போட இடமிருக்கிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். சிறு ஆப்பரேட்டர்களுக்கு பாதகம் இல்லாமல், பிரயாணிகளின் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல்—அது ரொம்பவும் முக்கியமானது—பிரயாணிகள் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் இதை அனுமதிக்கமுடியாது, பிரயாணிகள் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இந்த வரியைச் செலுத்த முடியும் என்பது என் திடமான நம்பிக்கை. பிரயாணக் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல், சாமான்களை ஏற்றிச் செல்லும் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இந்த வரியைக் கொடுக்க முடியும். அதற்கு அவசியமான திருத்தங்கள் செய்து இதைக் கொண்டு வரலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதற்கு எதிராகப் பலர் பேசலாம். அவர்களுக்கும் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அதை நீக்க வேண்டும். சட்டப்படி செலுத்தவேண்டிய வரி, சட்டமில்லாமல் செலுத்த வேண்டிய வரி என்றெல்லாம் துன்பப்படலாம். இது இலாகாவின் கோளாறு. ஒரு மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டரை R.T.O. ஆக பதவி உயர்த்தினால் “நான் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டராகவே இருக்கிறேன்” என்கிறார்கள். அதில் நல்ல மாமூல், நல்ல வருவாய் தருகிறது. அரசாங்க வரியை ஏமாற்றினாலும் ஏமாற்றலாம், அந்த வரியை ஏமாற்ற முடியாது. அப்படி கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அதை நிவர்த்திக்க நாங்கள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்கத் தயார். அதற்கு என்னென்ன யோசனைகள் கூற வேண்டுமோ அதைக் கூறத் தயார். ஆளும் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களே அதைச் செய்கிறார்களே என்பதுதான் ஆச்சரியமாகயிருக்கிறது.

[திரு. மி. கல்யாணசுந்தரம்]

[6th July 1962]

கெட்ட பழக்கங்களை நீக்கி, இலாகாவிற்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்து, பஸ் தொழிலை விருத்தி செய்து மக்களின் சௌகரியங்களை அதிகப்படுத்தி ஜனங்களின் தலையில் இந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்திப் போடாமல் இந்த வரியை விதிக்க முடியுமா என்றால் விதிக்கமுடியும். விரிவாக மசோதா வரும்போது அதைப்பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சக்தி உபயோகத்தின் மீது விதிக்க இருக்கும் வரி. 'ஹைடென்ஷன்' இன்னும் வரியைத் தாங்கும். அதற்கு வரி போடவேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வீட்டு அவசியத்திற்கு தேவைப்படும் மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். விவசாயத்திற்காக உபயோகிப்போருக்கு சலுகை காட்டவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த வரியினால் பெரிய முதலாளிகளுக்கு நஷ்டம் வந்து விடாது. அது இன்கம் டாக்ஸிவிருந்து கிடைக்கும் தள்ளுபடியில் அடிபட்டுப்போய் விடும். இன்கம் டாக்ஸ்-ல் இருந்து கிடைக்கும் சலுகையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்கள் கொடுக்கப் போகும் இந்த வரி குறைவாகத்தான் இருக்கும். அதில் என்ன ஆபத்து இருக்கிறதென்றால், தொழிலாளர்களின் போனஸில் கைவைக்க ஆரம்பிப்பார்கள் லாபம் குறைந்தது என்று. தொழிற்சங்கங்கள் சார்பில் நான் சொல்கிறேன், இந்த வரியை எதிர்க்கும் நிலையில் இல்லை, 'ஹைடென்ஷனுக்கு' மட்டும் நியாயமான அளவில் விதிப்பார்களானால். மிக மலிவாக மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். பழைய இயந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு மலிவாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் லாபக் கணக்கை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள். தயவு செய்து அவர்கள் வெளியிடும் கணக்குகளையும் வெளியிடாத கணக்குகளையும் பார்க்கட்டும். இத்துறையில் நல்ல லாபம் வருகிறதென்று அப்பொழுது அவர்களுக்கு தெரியும். (குறுக்கீடு) அவர்கள் அன்னியர் அல்லவே. மின்னர், நூலுக்கு விலையை ஏற்றவில்லை என்று பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பதை பார்த்தேன், சமூகமாகப் பேசித் தீர்த்து விட்டேன் என்று கூறியிருப்பதை. மத்திய சர்க்கார் வரியால் விலை உயராதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு ஒரு வகையில் உயர்ந்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. தொழில் மான்யம் வரும்போது விவரங்கள் கொடுக்கிறேன். பிணமி ஆட்கள் போட்டு அவர்கள் கணக்கில் வைத்து கைத்தறிக்கு வரும் போது அதிக விலைக்கு வருகிறது. ஸ்டேட் சொஸைட்டி வாங்கும் கணக்குகளை தயவுசெய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஸ்டாம்புக் கட்டணம், நஞ்சை நிலத் தீர்வை இவைகளுக்குப் போட்டிருக்கும் வரி. இவைகளை எல்லாம் எந்த முறையில் ஆதரிப்பது? இவை அடியோடு எதிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். பலவிதத்தில் நாம் வரி போடுகிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரி போடுவதற்கும் அதிகாரங்களை கொடுத்திருக்கிறோம். பல வரிகள் ஜனங்

6th July 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

களை மிகவும் பாதிக்கின்றன. பொதுவாக இப்போது விவசாய உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அந்த நிலையில் இன்னும் அதிக வரிகளைப் போட்டு இன்னும் அதிகமான அளவில் விவசாயம் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. ஆகவே, இம்மாதிரிப்பட்ட வதிகளை அறவே விதிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நகரப் புறங்களிலுள்ள நிலங்களின்மீது போட்டிருக்கும் வரி ஆதரிக்கக்கூடியது தான். ஆனால் அது எந்த விகிதாச்சாரத்திற்கு போடப் போகிறார்கள் என்பதை அறிந்துதான் அதற்கு பூரணமான ஆதரவு கொடுக்க முடியும். அடுத்ததாக குதிரைப் பந்தயத்திற்கு போட்டிருக்கும் வரியை எடுத்துக் கொண்டால், குதிரைப் பந்தயமே இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறவன் நான். குதிரைப் பந்தயத்தையும் அனுமதித்துவிட்டு வரியையும் போடுவது என்றால் இன்னும் அதிகமாக போடலாம். குதிரைப் பந்தயத்தையே எடுத்துவிட்டால் எந்தவிதமான நஷ்டமும் வந்து விடாது. ஆகவே இதன்மீது இன்னும் சற்று அதிகமாக போட்டால்கூட தாங்கும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

கரும்பு செஸ் வரியை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வரியை அந்தத் தொழில் தாங்குமா என்று கேட்டால் தாங்கும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். தேசிய வருமானத்தை பொறுத்த வரையில் கரும்பு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. தேசிய விலையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வரியை தாங்கும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆனால் கூட்டுறவு முறையில் நடக்கக்கூடிய சொஸைட்டிகள், புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மில்கள் இவைகள் எல்லாம் இந்த வரியைத் தாங்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஒரு டன் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்கு 30 ரூபாய் கூடுதலாக ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இவைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதன்மீது விதிக்கப்பட்ட வரியின் மூலமாக ஏதாவது அனுசூலம் இருந்தாலும் அதை விவசாயத்திற்கு—இதிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு—கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், இதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை எல்லாம் அரசாங்கமே தட்டிக்கொண்டு போகாமல், உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும்படியாக பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கரும்பு உற்பத்தியில் இப்போது உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றது. கரும்பு அடிக்கடி உற்பத்தி செய்வதின் காரணமாக நிலத்தின் தாழும் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. நிலத்தை மேலும் பண்படுத்த வேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் கையில் பணம் இருக்கவேண்டும். ஆகவே மில்லில் கிடைக்கும் லாபத்தில் விவசாயிகளையும் பங்குகொள்ளும்படி செய்தால் நான் அரசாங்கத்தை பாராட்டுவேன். சமீபத்தில் மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட கரும்பினுடைய விலையை நிர்ணயிக்கும்போது, கரும்பின் மீது விலை நிர்ணயிக்கக்கூடாது, சர்க்கரையினுடைய விலையின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும்

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்] [6th July 1962]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கரும்பு செஸ் நிதியை அப்படியே தான் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதினால் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் கிடைக்கின்ற முறையில் இதைத் தரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி புதிய வரிகள், அவசியமில்லாத வரிகள், தேவையில்லாத வரிகள் பல இருக்கின்றன. நியாயமில்லாத வரிகள் பல இருக்கின்றன. இவைகளில் நியாயமில்லாத வரிகளை நீக்கி நியாயமுள்ள, தாங்கக்கூடிய வரிகளை மட்டும் போடுவதாக இருந்தால் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம் என்பது எங்கள் கட்சியின் கருத்து என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய கட்சியின் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் இதில் எந்தவிதமான முரண்பாடும் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஜனங்களை பாதிக்கக்கூடிய வரிகள் வந்தால் கண்டிப்பாக எங்கள் கட்சி எதிர்க்கும், ரயில்வே கட்டணத்தை எதிர்க்கும், எக்ஸைஸ் வரியை எதிர்க்கும், அதற்காக இந்த அரசாங்கம் கோபப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரின் வரியை எடுத்துக்கொண்டால் 32 கோடியிலிருந்து 54 கோடியாக அதிகரித்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின்கீழ் இருக்கும் இன்கம் டாக்ஸ்-லிலிருந்து நம் பங்காக நாம் பெறும் தொகை எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது? ரூபாய் 16 கோடியிலிருந்து 17 கோடிக்குத்தான் வந்திருக்கிறதே தவிர விகிதாசாரப்படி ஏன் உயர்வில்லை? வரியை எழுலிப்பதில் அசிரத்தையாக இருக்கிறார்களா, இல்லை, வரியை சரியாக வசூலிக்க முடியவில்லை என்றால் நம்மிடம் விட்டும். பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகின்ற நேரத்தில் இன்கம்-டாக்ஸ் இனத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வரியும் உயர்ந்திருக்க வேண்டும்—ஏன் உயர்வில்லை—இதில் நம்முடைய பங்கு ஏதாவது உயர்ந்திருக்கிறதா—ஏன் இவ்வாறு ஏமாற்றப்படுகிறது—இதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? ஆகவே மக்களை பாதிக்கக்கூடிய—மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய—எந்த வரி வந்தாலும் அதை எங்கள் கட்சி எதிர்க்கத்தான் செய்யும் என்பதை தெளிவாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் மக்களிடமிருந்து வரி விதிக்கிறது. அதை நாம் எதிர்த்துத் தான் ஆகவேண்டும். நாளைக்கு நிலவரி மக்களை பாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அதையும் எதிர்க்கத்தான் செய்வோம், அக்கிரமமான வரிகள் எது வந்தாலும் அதை எதிர்க்கத்தான் செய்வோம்—ஆகவே வரியை எதிர்ப்பதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான முரண்பாடும் இல்லை என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும்... (மணியடிக்கப்பட்டது)

MR. SPEAKER : The hon. Member has got only five minutes more.

6th July 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம் : இந்த நேரம் போதாது. இன்னும் பல விஷயங்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. தேர்தலுக்கு முன்பு அவர்கள் பேசினார்கள்—பேசட்டும். இப்போது நாங்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாகவே பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தால் நல்லது என்று எண்ணுகிறேன் . . .

Mr. SPEAKER : I have in my list the names of twenty-two honourable Members who have expressed a desire to take part in the discussion today. Anyway, the hon. Member may take ten more minutes.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம் : பதினைந்து நிமிடங்களாவது அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன் . . . இப்போது இருக்கின்ற பண வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், போதாது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். மேலும் பண வசதிகளை நாம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடம் நமது அமைச்சர்கள் பேசும்போது இதைப்பற்றி வற்புறுத்திக் கேட்டாக வேண்டும். வரிகள் மூலம் மட்டும் பணவசதிகளை கண்டுபிடித்தால் போதாது. மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன . . . அதாவது . . . “New taxes”, “Inflation” and “Stagnation”. இவை மூன்றில், புதிய வரிகள், பண வீக்கம், தேக்கம் அதாவது வறுமை இவை மூன்றில்—எதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். மக்களைக் கேட்டால் இம்மூன்றும் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். நாமும் அப்படித்தான் சொல்லுவோம். இவைகள் அல்லாமல் வேறு வழிகளை கண்டுபிடிப்பதற்கு சாத்தியமில்லை என்று கனம் அமைச்சர்கள் சொல்லுவார்களேயானால், அவர்கள் நிதி அமைச்சர்களாக இருக்கக்கூடாது. நான் சொல்லுவது நாம் சோஷியலிஸ்ட் முறையத்தைத்தான் அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்றால், வேகமாக பல காரியங்களை செய்துதான் ஆகவேண்டும். பலவழிகளில் பண வசதியை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இதைச் சொல்லுகிறேன் என்பதற்காக வரிகளை எல்லாம் எதிர்க்கிறோம் என்று அர்த்தமில்லை, திட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று அர்த்தமில்லை, திட்டம் வேண்டும், மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும், நாடு சுபீட்சம் அடைய வேண்டும். அதற்காக வரிகள் மூலம்தான் முடியும் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதே நேரத்தில் வரிகளே இருக்கக் கூடாது, திட்டமே கூடாது என்று பலர் சொல்லுகிறார்கள். நான் அதை ஆதரிக்கவில்லை . . . அவர்கள் சொல்லுவது . . . Minimum Government, Maximum Freedom அதாவது, குறைந்தபட்ச அரசாங்கம்—அதிகபட்ச சுதந்திரம்—என்ன சுதந்திரம் வேண்டும், ஒரு மூட்டை சிமிண்டில் நான்கு மூட்டை மண்ணை கலந்து விற்பதற்காக சுதந்திரம் வேண்டுமா, அப்படிப்பட்ட தனிப்பட்டவர்களின் சுதந்திரத்தை நாம் ஆதரிக்கவில்லை, எங்கள் கட்சியும் ஆதரிக்கவில்லை. அதை நாம் எதிர்க்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். ஆகவே, புதிய வரிகளும் கூடாது, பணவீக்கமும் கூடாது, வறுமை (தேக்கம்)-யும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நமது

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்] [6th July 1962]

நோக்கம். ஆகவே வேறு வழிகளில் பண வசதியை கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யலாம், எல்லா பாங்கு களையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளலாம். தனியார் சுதந்திரத்தை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்தலாம். அமைச்சர்களே சொல்லுகிறார்கள் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எல்லாம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று, எங்கே உயர்ந்திருக்கிறது—எங்கே விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது—புதுப்புது தொழில்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. இருந்தும் நிலைமை இப்படி இருப்பதற்கு காரணம் என்ன—யார் இதன் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் திட்டங் களினால் நடந்திருக்கின்ற அபிவிருத்தியைப்பற்றி பேசினார்கள். உண்மையிலேயே அப்படி நடந்திருக்கிறது என்றால் மக்களுடைய தேவை குறைந்திருக்கவேண்டும், அப்படி குறைந்திருக்கிறதா— இல்லையே—மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா— மக்கள் என்ன அபிட்சத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்—தனியார் களுடைய கை தான் ஒங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, அது நல்லதல்ல என்றுதான் நாங்கள் கூறுகிறோம். கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது நடந்த விவாதத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு, “எங்கே விலை வாசி உயர்ந்திருக்கிறது? விலைகள் எல்லாம் ‘ஸ்டபிலைஸ்’ ஆகி விட்டதே” என்று கேட்டார்கள். மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச் சர் அவர்கள் நெருப்புப் பெட்டியைக்கூட காட்டி விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னதாகப் பார்த்தோம். இங்கே கூட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பதிலைச் சொல்லு வார்கள். “சோவியத் யூனியனில் விலை உயரவில்லையா? என்று கேட்பார்கள். அங்குள்ள நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி பேச வேண்டுமானால் தனியாக அதற்கென்று ஒரு நாள் ஒதுக்கட்டும், அன்றைக்குப் பேசிக்கொள்ளலாம், இப்போது அதைப்பற்றி பேச வதில் பயனில்லை. அதற்கு ஒரே பதில் தான் உண்டு. அங்கு கிடைக்கின்ற லாபம் அரசாங்கத்திற்குப் போகிறது, இங்கே தனியார்களுக்குப் போகிறது, இங்கேயும் அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கும் என்றால் பாதகமில்லை. ஆகவே தனியார் குறை இருக்கிற வரையில் மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு தான் இருப் பார்கள், அது வரை விலைவாசி உயர்வு என்பது இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். விலைவாசி “ஸ்டபிலைஸ்” ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அரசாங்க புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறேன்—உண்மையுமான புள்ளிவிவரங்களை கேரித்தால் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். 1960 ஜனவரியில் கன்ஸ்யூமர்ஸ் ப்ரைஸ் இண்டெக்ஸ்—அதாவது ஜனங்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள் களின் விலைப் புள்ளி—441, 1961 ஜனவரியில் 470; 1962 ஜனவரியில் 482, 441-லிருந்து 482-ஆக 41 புள்ளிகள் கடந்த இரண்டு வருஷத் தில் அதிகரித்திருக்கிறது. அமைச்சர்கள் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் உண்மை இருக்கிறது. அதாவது அறுவடையாகும்போது ஸ்பெகுலேஷனில் விலையைக் குறைத்து வாங்குவதற்காக விலை குறைந்திருக்கிறது. பிப்ரவரியில் குறைந் திருக்கிறது. 482-லிருந்து 480 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. மார்ச் மாதத்திலும் 480 ஆக இருந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு மாதங்

6th July 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

களும் 'ஸ்பெகுலேடிவ்' மாதங்கள். வர்த்தகச் சூதாடிகள் உற்பத்தி செய்பவர்களிடமிருந்து குறைத்து வாங்குவதற்காகக் குறைந்திருப்பதை, விலை குறைந்து விட்டது என்று கூறுவது சரியல்ல. 441 என்பது எங்கே, 480 எங்கே? விலை எங்கே குறைந்திருக்கிறது? நான் இன்னும் டிபார்ட்மெண்டிலே போய் புள்ளி விவரத்தை வாங்கிக்கொண்டு வந்தேன். 1962-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் 481.2 ஆக இருந்திருக்கிறது. மே 1962-ல் 483.6. ஜூன் மாதம் என்ன ஆகுமோ? ஜூலை மாதம் என்ன ஆகுமோ? இப்படி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறதே தவிர, இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, அல்லது ஒரே நிலையில் இருக்கிறது என்று எந்த ஆதாரத்திலிருந்து கூறினார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has taken more than the allotted time. When individual demands are taken up for discussion he can speak on them.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்: அடுத்தபடியாக துணி, நூல் விலை நியாயமாக விற்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். 410-லிருந்து 482 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது க்ளாட் மட்டும், அதுவும் மத்திய மந்திரி மொரார்ஜியின் வாக்கு முன்பாக 469 புள்ளியாக இருந்தது, வரி வந்த பிறகு 482.3. அதுவும் அமைச்சர் மில் முதலாளிகளைச் சந்தித்து அவர்களைச் சாந்தப்படுத்தி, நியாயமான விலையில் விற்க ஏற்பாடு செய்த பிறகு 482. எந்த முதலாளி அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, நியாயத் திற்கும் கட்டுப்பட்டு, மக்களுடைய சுபீட்சத்தில் அக்கரை வைத்து விலையைக் குறைத்திருக்கிறார்? இந்த நிலையில் தனியார் துறைக்கு இந்தச் சலுகை, அந்தச் சலுகை என்ற கூச்சல் எழுப்பப்படுகிறது. ஒரு சிலர் முன்னேறுவதற்காக அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதே நேரத்தில் மக்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது ஒரு சோஷலிஸ அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய கடமை அல்ல. எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், ஒரு அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய எஸிமெண்டரி ட்யூட்டி இது. கால கட்டத்தில் பொருள் களின் தரம் எப்படிச் சூறைந்திருக்கிறது? தரம் இன்றியன் ஸ்டாண்டர்ட் ஸ்பெஸிபிகேஷன் பிரகாரம் இருக்கிறதா? 40-ம் நெம்பர் நூல் 40-ம் நெம்பர் நூலாக இருக்கிறதா? 60-ம் நெம்பர் நூல் 60-ம் நெம்பர் நூலாக இருக்கிறதா? எந்த மில் முதலாளி ஸ்டாண்டர்ட் ஸ்பெஸிபிகேஷன் பிரகாரம் நூல் உற்பத்தி செய்கிறார்? இது வரையில் இந்த அரசாங்கம் எந்த மில் முதலாளியின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, கைது செய்து தண்டனை கொடுத்திருக்கிறது? ஏதாவது ஒரு சம்பவம் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம். சிமெண்டிலே எவ்வளவு கலப்படம் நடக்கின்றது? உற்பத்தி பெருகி என்ன பிரயோசனம்? இவ்வளவு கலப்படம் நடக்கிறதே எங்கேயாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று ஒரு சம்பவத்தைக் காட்டுங்கள்? இதெல்லாம் போகட்டும், உணவுப் பண்டங்கள், மருந்துகள் இவைகளைப்

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்] [6th July 1962]

பற்றி சுகாதார இலாகாவின் அறிக்கையைப் படித்துப் பாருங்கள். கல்யாணசுந்தரம் சொல்லுவதைக் கேட்க வேண்டாம். அவர்கள் அறிக்கையைப் படிக்கும்போது மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. அத்தகைய அநியாயங்கள் நடக்கின்றன. சில வைத்திய அதிகாரிகளிடம் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இங்கே கிடைக்கக் கூடிய எந்த மருந்தையும் நம்பி உபயோகப்படுத்த முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஸ்டான்டர்ட் பிரகாரம் ஒரு மருந்துகூட கிடையாது என்று சொன்னார்கள். உணவுப் பண்டங்களில் கலப்படம். தேயிலையில் கலப்படம். தேயிலையில் லோகல் ப்ளெண்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்தலத் திலேயே ப்ளெண்ட் பண்ணுகிறார்களாம். மக்கடையில் தூக்கி எறியப்படும் குப்பைகளை எடுத்து, காயவைத்து, விசேஷ சரக்கு சேர்த்து கலர் கொடுக்க செல்வாக்குள்ள கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. வாசனை கொடுப்பதற்கு, கலர் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பொருள்கள் தயார் செய்து கொடுக்க கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. காப்பிப் பொடியில், எறியக்கூடிய குப்பையை எடுத்து, காய வைத்து, சிறிதளவு காப்பித் தூள் கலந்து, விசேஷமான பொருள்கள் சில வாசனை கொடுப்பதற்குகாகவும் கலர் கொடுப்பதற்காகவும் சேர்த்து, பொட்டலம் கட்டி புதுக் காப்பிப் பொடியாகவும் தேயிலையாகவும் பெருமளவுக்கு விற்பனை நடக்கிறது. இந்த மாதிரி கலப்படம் ஒவ்வொரு உணவுப் பண்டங்களிலும், ஒவ்வொரு மருந்திலும் நடக்கிறது. இவ்வளவு உற்பத்தி பெருகி என்ன பிரயோசனம்? திட்டங்கள் போட்டு என்ன பிரயோசனம்? இத்தகைய கலப்படம் மக்களிடத்தில் குடல் வியாதி தோன்றக் காரணமாக இருக்கிறது என்று சுகாதார இலாகாவில் வெகு கடுமையாக அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது இன்னும் ஏன் தனியார் துறைக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டும்? அரசாங்கம் நடத்தினால் ஊழல் தான் என்று கூறும் நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிவேன். அரசாங்கம் தப்புச் செய்தாலும், தப்பைத் திருத்திக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்கலாம். இல்லையானால் அரசாங்கத்தையே மாற்றிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு கொடுக்கலாம். இல்லையானால் அரசாங்கத்தையே மாற்றிக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தனியார் அரசாங்கத்தையும் பொதுமக்களையும் ஏமாற்றும்போது என்ன செய்ய முடிகிறது? கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டு கும்மா இருக்கத்தக்க இந்த நிலை நீடிக்கக் கூடாது . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member should finish his speech soon.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்: இந்தக் கருத்தைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நிலக்கடலை போன்ற பொருள்களை ஜனங்களே வாங்கி விற்பனை செய்கிறார்கள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி இவைகளெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தால் நியாயமான விலையும் பண வசதியும் இருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட நியாயமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு பதில், “புது வரி, இல்லாவிட்டால் வறுமை நீடிக்கும் நிலை, இல்லாவிட்டால் பண வீக்கம்” என்று

6th July 1962]

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

கூறுவது வருந்தத் தக்கதாகும் என்று கூறி நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் எனது உரையை இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இம் மன்றத்தில் வைத்துள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மேலே பல அன்பர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கடைசியாகப் பேசிய மதிப்புக்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் வரையில் வரி போட்டதை ஓரளவுக்கு வரவேற்றுப் பேசும் முறையில் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாடு விடுதலை பெற்றதற்குப் பிற்பாடு இரண்டு சிறந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு இன்று பொருளாதாரத் துறையில், கல்வித் துறையில், சமுதாயத் துறையில் அநேக முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மேலும் அதிக முன்னேற்றத்தைக் காண்பதற்கு வகுக்கப்படும் ஒரு திட்டத்தில் பல வரிகள் இருக்கும் என்பதை நிச்சயமாக மக்கள் வரவேற்பார்கள். அந்த முறையில் தான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மக்கள் ஏற்கெனவே அரசாங்கம் போட்டுள்ள வரிகளைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இப்போது பட்ஜெட்டில் போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளைப் பற்றியும் மக்களுக்கு நன்கு தெரியும். மக்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. தேர்தல் காலத்தில் மக்களிடத்தில் இல்லாததையும் பொல்லாததையும் எடுத்துப் பேசினார்கள்.

(திரு. எஸ். மாதவன் தலைமை)

இந்த நாட்டில் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று ஆவடியிலே முடிவு எடுத்து அதன் பிரகாரம் நடந்து வரும் இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் அரசாங்கத்தை மறுபடியும் நடத்த வேண்டுமென்று மக்கள் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயக முறையில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு எப்போதுமே தப்புப் பிரசாரங்களைச் செய்துகொண்டு அரசாங்கம் போட்டுவரும் திட்டங்களுக்கு இடையூராக ஒரு சில எதிர்க் கட்சிகள் இருப்பது நல்லதல்ல என்று முன்னதாகவே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயிகள் நமது மாகாணத்திலே அதிகப்படியாக இருக்கிறார்கள். சொல்லப்போனால், நமது மாகாணம் விவசாயிகள் நிறைந்த மாகாணம். அந்த விவசாய மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய வேண்டுமோ, அந்த உதவிகளையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதை இந்த மன்றம் நன்கு அறியும். அதன் காரணமாகத்தான், விவசாயத் துறையிலே உள்ள மக்கள், விவசாயப் பெருமக்களாகிய வாக்காளர்கள் அமோகமாக வாக்களித்து, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக இந்த மன்றத்திற்கு பல அங்கத்தினர்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மக்களின் நல்வாழ்விற்காக இந்த அரசாங்கம் திட்டங்கள் வகுத்து, இந்த மன்றத்திலே வரவு-செலவு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[6th July 1962]

அரசாங்கத்தோடு பூரணமாக ஒத்துழைத்து, நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்லி இந்த மாநில மக்கள் மேலும் முன்னேறி வருவதற்கு நீங்கள் பெரும் அளவிலே ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்”

என்று வள்ளுவர் பாடிய பாட்டுக்கு இணங்க, எதைச் சொன்னாலும் நல்ல கருத்தோடு சொல்லி, மேலும் பல நன்மைகளைத் தேடிக்கொடுப்பதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் கூடிய முதல் நாளிலே வரி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்ற ஒரு போராட்டத்தை நடத்தும் வகையில் இங்குள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும் வெளியிலே நின்று கொண்டு, “வரியை உபர்த்தக்கூடாது, விலைவாசி ஏறிவிட்டது” என்றெல்லாம் கோஷித்தார்கள். இது நமக்குப் புதிதல்ல. ஏற்கனவே நமக்குத் தெரியும். நில உச்ச வரம்பு சட்டம் கொண்டு வந்த காலத்திலே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதை எதிர்த்தார்கள்; போராட்டம் நடத்தினார்கள். உச்சவரம்பு 15 ஏக்கராவாக குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு, அவர்களிடத்திலே ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மற்றவர்களைப்போல் அல்லாமல், அவர்கள் பலாத்காரத்தை கைவிட்டு, சர்வாதிகாரம் என்று சொல்லும் அந்த ரஷ்யக் கொள்கையை விட்டுவிட்டு, நம் கட்சியின் பிடிப்பில் வந்துவிட்டால், அவர்கள் ஏழைகளோடு ஒத்துழைத்து இந்த மாகாணத்தில் ஏழைப் பாட்டாளிகளுக்கு நல்லமுறையில் நன்மை செய்ய முடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இவர்களும் இன்றைக்கு இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை எதிர்த்து எப்படி ஒரு நாள் போராட்டம் நடத்தினார்களோ, அதேபோல் அன்றைக்கு நில உச்ச வரம்பு 15 ஏக்கராக்கப்படவேண்டுமென்று அன்றைக்குப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இதிலே கலந்து கொள்ள முன்வரவில்லை. மக்களிடத்திலே நல்ல காரியங்கள் செய்ய எத்தனிக்கும் போது, தப்பு எண்ணத்தை உண்டுபண்ணும் முறையிலே இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் நடத்துவதை நான் வருத்தத்தோடு எதிர்க்கின்றேன். அது முறையல்ல. ஆகவே, நல்வழிப்படுத்தக் கூடிய முறையிலே சிறந்த முறையிலே ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு மக்களும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும். இது இன்று நேற்றல்ல. நமது தமிழகத்திலே உள்ள சரித் திரத்தைப் பார்க்கும்போது இது நமக்குத் தெரியும். மதுரை மாநகரிலே இன்றைக்கும் வருஷாவருஷம் புட்டுத் திருவிழா என்று ஒரு திருவிழா நடப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

6th July 1962]

[திரு. பூ. கக்கன்]

மதுரை மாநகருக்கு ஒரு பெரிய சோதனை வரும்போது, அதாவது வெள்ளம் வந்தால் அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பது இதன் அர்த்தமாகும். அப்படிப்பட்ட காலத்திலே வீட்டுக்கு ஒரு ஆள் வரவேண்டுமென்று கட்டளையிடுவதாகவும், அந்தக் கட்டளையை பூர்த்தி செய்வதற்கு மக்கள் தங்கள் பூரணமான ஆதரவை தருவதாகவும் அர்த்தம். அப்படி ஒரு சமயம் வெள்ளம் வந்தபோது, ஒரு தொண்டு கிழவி, வஞ்சி என்று சொல்லக்கூடியவள், “தன்னால் இதற்கு ஒத்துழைக்க முடியவில்லையே, இறைவா, எனக்கு யார் உதவி செய்யப் போகிறார்கள்?” என்று சொக்கநாதப் பெருமானைப் பார்த்து பிரார்த்தனை செய்தாள். சொக்கநாதப் பெருமான் இதைக் கேட்டு, கூலி ஆளாக வந்து அந்த வஞ்சிக் கிழவியிடம் சென்று, “கூலிக்காக ஆள் வந்திருக்கிறேன், நீ எனக்கு என்ன கூலி கொடுப்பாய்” என்று கேட்க, அந்தக் கிழவி, “நானோ ஒரு ஏழை, என்னால் என்ன கூலி கொடுக்க முடியும்? வேண்டுமானால், உதிர்ந்த புட்டுக்களை உனக்குக் கூலியாகத் தருகிறேன்” என்று சொன்னாள். அதை வாங்கிக்கொண்டு கடவுளானவர் கூலியாளாக வேலைசெய்தார் என்பதை இன்றைக்கும் நாம் அறிவோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படி கூலி ஆளாக வந்து வேலை செய்த கடவுளை அரசன் பிரம்பால் அடித்தான். இம்மாதிரியாகத் தான் இப்போது பொதுப் பணி செய்யும் எங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அடக்குமுறையால் அடக்கி வருகின்றார் என்பதை இந்த நேரத்தில் இங்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் அங்கத்தினருக்கு இப்படிப்பட்ட வரலாறுகளில் நம்பிக்கை கிடையாது. அதனாலே இப்படிச் கூறுகிறார்கள். நம்முடைய சமுதாயத்திலே ஒவ்வொருவரும் கடமையைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். நமது மாநிலத்திலே குறிப்பாக மக்கள் கொடுத்த பூரண உதவியினால்தான், அவர்கள் ஞாயைய ஒத்துழைப்பின் காரணமாகத்தான், அவர்கள் விதித்த வரிகளைக் கொடுத்ததன் காரணமாகத்தான், நாம் அநேக ஆக்க வேலைகளைச் செய்திருக்கிறோம். இவ்வளவு ஆக்கவேலைகள் செய்தாலுங்கூட, இத்தனை முன்னேற்றங்களை நாட்டிலே செய்தாலும்கூட, ஒன்றும் நடக்கவில்லை, இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சிலபேர் சொல்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் அன்று காரசாரமாகப் பேசினார்கள். “எரிமலையின் மீது நின்றுகொண்டு, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மகுடி வாசிக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். ஆனால், நானும் அவரைப் பார்த்து சொல்லலாம். நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் திராவிட நாடு வேண்டும், வேண்டும் என்று தெருத் தெருவாக மகுடி வாசிக்கிறார் என்று. ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். (சபையில் பலத்த சிரிப்பு.) நமது பாகாணத்திலே நாம் கட்டிய அணைகளை இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? அந்த அணைகளைக் கட்டுவதன் மூலமாக பணம் செலவழிக்கப்படும்போது, எத்தனை கோடிக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள், அவ்வளவு பேர்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[6th July 1962]

களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, கொடுக்கவில்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. கனம் மதியழகன் அவர்கள்தான் “கோவை ஜில்லாவிலிருந்து வந்தவன்” என்று அன்று சொன்னார்கள், அதுவும் உடுமலைப்பேட்டைப் பகுதியில் இருந்து என்று சொன்னார்கள்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

அந்த ஜில்லாவைப் பார்த்தாலே நன்கு தெரியும். எத்தனை கோடிக்கணக்கான மக்கள் இத் திட்டங்களில் வேலை செய்கிறார்கள். இன்றையத் தினம் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே எத்தனை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். முன்பு, அவருடைய ஊருக்குப் பக்கத்திலே கட்டப்பட்ட அமராவதி அணைக்கட்டிலே எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்தார்கள். அதற்காகவேல்லாம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவர் அப்படித் தெரிந்து கொள்ளவில்லை போலும். அத்தனையையும் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். ‘லோயர் பவானி’ அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பூர்த்தி செய்து 2½ லட்சம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கொடுத்து வருகிறோம். பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தின் மூலம் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, பல தாலுகாக்கள் நன்மையடைய போகிறது. இவைகள் எல்லாம் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும். தெரிந்து கொண்டும் மறைக்கிறார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். பேச்சுக்காக இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப்போக்க இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அறவே ஒழித்துவிட்டோம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அதற்கான திட்டங்கள் போட்டு, திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு தான் வருகிறோம். ஆகையினால் அரசாங்கம் செய்துள்ள சாதனைகளை, நிறைவேறியுள்ள திட்டங்களை தயவு செய்து உண்மைக்கு புறம்பாக ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று பொது கூட்டத்திலும் சரி, இந்த மன்றத்திலும் சரி, சொல்லவேண்டாமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இன்னும் தீவிரமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபோன்று சொன்னால் அம்மாதிரி தீவிரமாகச் செய்வதற்கு நாங்கள் முயற்சி செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் நாங்கள் கையாண்டு வருகிற கொள்கையையும் எதிர்ப்பதைப் பார்க்கிறோம். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய தலைவர்கள் நாங்கள் ரொம்பவும் தீவிரமாகப் போகிறோம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் காட்டிலும் ரொம்பவும் தீவிரமாகப் போகிறோம் என்று சொல்லுவதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய நாட்டில் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம்தான் ஒரு புரட்சிகரமான ஸ்தாபனம்; வார்க்க பேதமற்ற, வகுப்பு பேதமற்ற ஸ்தாபனம் என்று

6th July 1962]

[திரு. பூ. கக்கன்]

பலர் அதை நாடி வருவதாக மதிப்பிற்குரிய கலியாணசுந்தரம் அவர்களின் பேச்சிலிருந்தே தெரியவருகிறது.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம் : அப்படி நீங்களாகவே சொல்லிக் கொள்ளுகிறீர்களா ?

* **கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** இப்படி தீவிரமாக காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் போட்டுள்ள திட்டங்களைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய சுதந்திராக கட்சி தலைவர்கள், அங்கத்தினர்களெல்லாம் மக்களிடையே தப்புப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். அதுவும் நல்லது அல்ல என்று இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் சமுதாயத்திலே ஏழைகளை மேலும் ஏழைகளாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. 'யான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம்' என்பதுபோல, வசதி உள்ளவர்கள் கொஞ்சம் வசதி இல்லாதவர்களுக்கு ஒத்தாசை, உதவி செய்யத்தான் வேண்டும். ஆகவே, வசதியுள்ளவர்கள் பேரில் வரி போடும் பொழுது, அப்படி வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லுவது நல்லது அல்ல. உதாரணமாக மோட்டார் வரி போட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே இந்த மாநிலத்தில் இவ்வளவு மோட்டார்கள் ஓடவில்லை. இவ்வளவு பெருஞ்சாலைகளும், கிராமச் சாலைகளும் அப்பொழுது போடப்படவில்லை. மோட்டார் டயர்கள் தேயாதிருக்கும்படி நல்ல முறையில் 60, 70 பேர்கள் ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய பஸ்கள் போக்கக்கூடிய முறையில் ரோடு வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஓரளவுக்கு அதில் வருவாய் வருகின்ற முதலாளிகளுக்கு வரி போட்டால், கிராம மக்களுக்கு, நகரத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வரிபோடும்பொழுது, அதை ஒரு பெரிய வரியாக ஏன் போன்ற ஊழியன் நினைப்பதற்கில்லை. வசதி உள்ளவர்கள் ஓரளவுக்குக் கொடுத்து, சமூசாயத்தில் பின் தங்கியுள்ள மக்களுக்கு ஒத்தாசை, உதவி செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும். மக்கள் எல்லோரும் சம அந்தஸ்து அடைவதற்கு நாமும் ஒத்தாசை, உதவி செய்கிறோம் என்ற நோக்கத்தோடு அதை நினைத்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே நாம் அதிகப்படியாக விவசாய உற்பத்தி செய்கிறோம். விவசாய மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும் பொழுது அதைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய இலாகா மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் நல்ல திட்டங்களை வகுத்து அதன் மூலம் நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும் அதன் மூலம் அதிக லாபத்தை அடைவதற்கு வேண்டிய வழிகளையும் வகுத்திருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம், மேலும் இயன்ற மட்டும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்துகொடுக்க பாடுபடுவோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[6th July 1962]

MR. SPEAKER: Twenty-two more Members want to speak and so I fix a time limit of not more than six minutes for each Member.

* **திரு. ந. ஷண்முகசுந்தரம்:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற 10 வருட காலத்தில் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு நாம் அநேக சாதனைகளைச் சாதித்திருக்கிறோம். இதை நமது எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவதில்லை. அவர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையை எப்போதும் மறைக்கவே முடியாது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் நாம் அநேக சாதனைகளை சாதித்திருக்கிறோம். விவசாயத் துறையில் தொடர்ந்து உர வினியோகம், பொறுக்கு விதை, கலப்பைகள் சப்ளை செய்வது ஆகிய வேலைகளுக்காக இந்த ஆண்டும் நாம் கணிசமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கல்வித் துறைக்காக 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டக் கூடிய விஷயமாகும். கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கவும் இந்த நிதி திட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டிய விஷயம். தொழில் துறையில் கனரகத் தொழில்களும் சிறு தொழில்களும் ஏற்படுத்தி தனியார் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் நாம் அநேக சாதனைகளை சாதித்திருக்கிறோம். எல்லா வகையிலும் தொழில்களை நாம் ஏற்படுத்தினால் தான் ஒரே சீராக நாம் முன்னேற முடியும். கிராமாந்திர மக்கள் நல்ல விதத்தில் முன்னேற கிராமங்களில் தொழில் பேட்டைகளை அமைக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது கனம் நிதி அமைச்சர் நல்ல முறையில் நிதி நிலை அறிக்கையை தயாரித்து சமர்ப்பித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டக் கூடிய விஷயமாகும். தேர்தலுக்கு முன்பு இனிய வார்த்தைகளை யும் வாக்குறுதிகளையும் சொல்லி நாம் வோட்டுக்ககள் வாங்குவதாகவும், தேர்தலுக்கு பின்னால் அதிக வரிகளை சுமத்துவதாகவும் நண்பர்கள் பேசியுள்ளார்கள். எங்கேயுமே வழக்கம் அப்படித் தான். தேர்தலுக்கு முன்பு எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும், நல்ல இனிய வார்த்தைகளைத் தான் சொல்லுவார்கள். தேர்தலுக்குப் பின்பு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வரி போட வேண்டித்தான் இருக்கும். வரி போடாமல் எந்த அரசாங்கமும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. அடுத்த படியாக கோவையில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை அமைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் கோவையில் ஒரு சர்வகலா சாலையையும் அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதி மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். அங்கே மேல் பவானித் திட்டத்தை உருவாக்கிக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேட்டுப்பாளையத்தில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை வசதி போதாது. அங்கே படுக்கை வசதியை விஸ்தரித்துக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

6th July 1962] [திரு. ந. ஷண்முகசுந்தரம்]

நஞ்சை நிலத்திற்கு வரி போடப்பட்டிருப்பது, விவசாயிகளை ஓரளவுக்கு பாதிக்கிறது. அதேபோல விவசாயத்துறையில் மின்சார வரியும் விவசாயிகளை பாதிக்கிறது. ஓரளவுக்கு அதைக் குறைத்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது தவிர, விவசாயிகளுக்கு மண் எடுக்க வசதி கிடைப்பதில்லை. மண் எடுக்க வசதி செய்து கொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வருமானம் போதிய அளவில் இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் சிறு விவசாயிகள் மிகவும் நொந்து போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய வசதி செய்து கொடுத்து, அவர்கள் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தவிர, நமது காட்டுத்துறையில் சில இடங்களில், கவர்ன்மெண்ட் டெபோக்கள் உள்ள இடங்களில் ஒரு மரம் ஒன்று ரூ. 25,000-க்கு விற்கிறார்கள். அந்த டெப்போக்கள் பக்கத்தில் அரசாங்கமே மரம் அறுக்கும் தொழிற்சாலை வைத்து, அதன் மூலம் மரத்தை அறுத்து விற்பனை செய்தால், நல்ல வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்திற்கு வரி போட்டிருப்பது அவசியம் தான். ஆனால், மதராஸ், உதகமண்டலம் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் வெவ்வேறு விதத்தில் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விதமான வரி போட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்னும் சேர்த்துப் போட்டால் கூட நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எப்பொழுதுமே குறைகளைத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது தான். ஆனால் எந்தக் குறையை எடுத்துச் சொல்வது, எதற்காகச் சொல்லுவது, அதனால் அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது நன்மை பயக்குமா அல்லது நாட்டிற்கு நன்மை பயக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலும் உணவு அபிவிருத்திக்காக ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்தும்கூட 15 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களைத்தான் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது என்று கணக்குக் கூறுகிறது. இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் 17 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்றும், அந்த இலக்கை அடைவது என்றால், நீர்ப் பாசனம், நில அபிவிருத்தி, உர விநியோகம், பொறுக்கு விதை விநியோகம் இவற்றையெல்லாம் நாம் செய்தால் அடைய முடியுமென்றும் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக, நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எங்களுடைய வட ஆர்காடு மாவட்டத்திலே, கிட்டத்தட்ட 50,000 கிணறுகளின் மூலமாகத்தான் பாசனம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

11-00
a.m.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[6th July 1962]

அதற்கு வேண்டிய மின்சாரப் பம்புசெட்டுகளும் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டிலே விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதால் பல விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே விவசாயத்திற்குப் பம்பு செட்டுகள் அமைத்திருப்பவர்கள் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாகி வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட நேரத்திலே மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. அதை அடைவதற்கு பல வகைகளிலே முயன்றும் இது வரையிலும் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. அதனாலன்றி, உணவு தானியங்களைப் பெருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

இப்பொழுது கூட்டுறவு இலாகாவின் மூலமாக உர விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, வட ஆற்காடு ஜில்லா கூட்டுறவு இலாகாவிற்குப் பேர்போன் ஜில்லா, ஏனென்றால் அங்கே எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு அதிகமாக உரம் வேண்டுமோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு உரம் ஒதுக்கமாட்டார்கள். எங்கே தேவையில்லையோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத முறையிலே, கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு நடந்துகொண்டு வருகிறது. சென்ற டெவலப் மென்ட் கவுன்சில் மீட்டிங்கில் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று நான் கேட்ட போது, இவ்வளவு ஒதுக்கி யிருக்கிறோம் என்று கணக்கு சொன்னார்கள். எந்தப் பகுதிக்கு அதிகமான அளவு உரங்கள் ஒதுக்கியிருந்தார்களோ அங்கே உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி குறைவாக இருந்தது. அவர்கள் குறைவாக ஒதுக்கியிருந்த பகுதிகளிலே நஞ்சு சாகுபடி எவ்வளவு அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டபொழுது, அதிக ஏக்கர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஏன் இந்தப் பாரபட்சம் என்று கேட்டபொழுது, ஏதோ ஒதுக்கி விட்டோம், இனிப் பார்த்துச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படிச் செய்தால் எப்படி நல்ல முறையிலே விவசாயத்தை நடத்த முடியுமென்று கேட்கிறேன்.

விதைகள் உற்பத்தியைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகளிலே நல்ல முறையில் விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்திலே சர்க்கார் விதைப்பண்ணை ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே விதை தானியம் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லை அறுத்து கட்டாகப் போடுகிறார்கள். அதை அடிப்பதற்கு ஆட்களைக் கூப்பிட்டால் அவர்கள் வேலைக்கு வருவதில்லை. ஏனென்றால் சர்க்கார் பண்ணையிலே வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு உடனடியாக ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறையோ, 20 நாட்களுக்கு ஒரு முறையோ கூலி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரி கூலி பெறுவதற்கு அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. கட்டுப்போரில் நெல் இருந்தால் விதைக்கு நன்கு பயன்படாது. இந்த மாதிரி கெட்ட விதையை உற்பத்தி செய்து கொடுத்தால் எந்த வகையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியுமென்று கேட்கிறேன்? இப்படி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விதைகளை கிராம சகாயக் என்று

6th July 1962] [திரு. எஸ். முருகையன்]

ஒருவரை ஏற்படுத்தி அவரிடம் கொடுக்கிறார்கள். அவரும் இந்த விநியோகத்தைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம் போட்டு, கிராம சகாயக் மூலம் இந்த விதைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மூட்டை விதை கொடுத்தால், 4, 5 மூட்டை விதை கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எட்டிலே எழுதப் படுகிறதே தவிர, இதுபோல் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்தால்தான் நல்ல விதைகளைத் தயாரித்துக் கொடுக்க முடியுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய துரிஞ்சாபுரம் தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செய்யாற்றில் எலத்தாருக்குக் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களுக்கு முன் கட்டப்பட்ட அணை அது, அது இப்போது மண் மேடிட்டுருந்தால் இந்த அணையிலிருந்து தண்ணீர் பாய்வதற்கு வழியில்லை. ஆற்றிலிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீர் அணைத்தும் வீணாகிறது. ஆகவே அந்த மணலை அப்புரப்படுத்தி, காப்பலூர், காங்கேயனூர், போளூர் ஆகிய இடங்களுக்குப் பயன்படும்படி நீர் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் இன்னும் 4,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்று இரு போகம் சாகுபடி செய்ய முடியும். முடியும் இதைப் பற்றி எத்தனையோ முறை சொல்லியும்கூட ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, கலசப்பாக்கம் ஊர் வழியாக பஸ் போகிறது. அங்கே ஜன நெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. பஸ் போகும் வழியிலே பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இதனால் பள்ளி மாணவர்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இதைப் பல முறை சொல்லியும்கூட அந்தக் குறை நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை. பூண்டியிலும் இந்த மாதிரிக் குறை இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே 1962-63-ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமது தமிழ் நாடு பல்வேறு துறைகளிலும் நல்ல முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு, தைரியத்துடன் இங்கே சமர்ப்பித்துள்ளதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. விவசாயத்தை பொறுத்தவரையில், முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஏற்பாடுகள் சாதனையைக் கண்டு பெருமைப்படாமல் இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம், நீர்ப்பாசன வசதி, மின்சார வசதி, உரங்கள், பொறுக்கு விதைகள் இப்படி பல துறைகளிலே விவசாயிகளுக்கு உதவியளித்ததன் காரணமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிந்தது. இவைகளை இன்னும் சீரிய முறையிலே இடத்திற்கேற்ப விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு டிராக்டர்கள் வைத்து விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு சில சமயங்களிலே டிராக்டர்களுக்கான “ஸ்பேர் பார்ட்டுகள்” கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது ஒரே கம்பென்தான் உள்ளது. அதில் டிராக்டர்களை ரிப்பேருக்கு விட்டால்

[திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன்] [6th July 1962]

மாதக் கணக்காகிறது. நமக்கு வேண்டியபொழுது கிடைப்பதில்லை. அதற்கும் அரசாங்கம் நல்ல ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமாக இருப்பது டீசல் எண்ணை, விவசாயிகளுக்கு அதைக் கொடுக்கும்போது குறைந்த விலைக்குக் கூட்டுறவு கடைகள் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம், மின்சாரத் தட்டு ஏற்பட்டதன் காரணமாக இந்த வருஷம் அநேக தொழில்கள் இந்தத் தட்டினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக இம்மாதிரியான தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி தட்டு ஏற்படாமல் இருக்கும் பொருட்டு நமது ராஜ்யத்தில் அணு சக்தி மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் எந்த அளவில் அவர்கள் உபயோகிக்கிறார்களோ அந்த அளவு மட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து அந்த அளவில் மட்டும் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையிலும் அவர்களுடைய பொறுப்பைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாய தானியங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் ஏற்படும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி. தற்சமயம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் கல்விக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதுவும் பெண்களுக்கு என்று இந்த ஆண்டு பல பள்ளிகளை அதிகமாக திறக்க இருக்கிறார்கள். அதிலும் சென்னை நகரத்தில் பெண்களுக்கு என்று தொழில் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். பெண்கள் முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இவைகளைச் செய்வதற்கு நான் பெண்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெண்கள் முன்னேற்றமடைந்தால் எல்லோரும் முன்னேற்றமடையலாம் என்ற நோக்கத்தில் இதைச் செய்வதானது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதனால் பெண்களின் சார்பாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக.

அடுத்தபடியாக, பஸ்கள், லாரிகள், மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரியைக் குறித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பஸ்களுக்கு இப்பொழுது முன்பைக் காட்டிலும் அதிகமாக வருவாய் இருப்பதாகத் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் இரண்டொரு பஸ்களை இரண்டொரு லாரிகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் சலுகை காட்ட வேண்டும். மற்றபடி பஸ்கள், லாரிகள் இவைகளுக்கு படிப் படியாக வரிகளை உயர்த்தினால் அவர்களுக்கு அதனால் கொஞ்சம் திருப்தியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

6th July 1962] [திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன்]

மற்றும் குதிரைப் பந்தயம், சினிமா போன்ற தொழில்களில் சுலபமாக பணம் திரட்டுகிறார்கள். இவர்களுக்கு வரியை இன்னும் நாற்பது சத விகிதம் அதிகப்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். அந்த முறையிலும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு கூட்டுறவு தொழில் பயிற்சிச்சாலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநேகம் மில்களை திறப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆலை திறப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்ததைப்பற்றி எனக்கு மகிழ்ச்சி. அங்கு சில வறண்ட பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் ஆழக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மூலனூர் பிரிக்காவிற்கு ஆழக் கிணறு கொண்டு வந்தால் அதிலுள்ள மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ வழிவகை ஏற்படும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். நீண்டகால அனுபவத்தையுடைய பழுத்த காங்கிரஸ்வாதியுமான நம்முடைய கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை ரொம்பவும் சாமர்த்தியமாகவும் தைரியமாகவும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இதற்கு முன் போடப்பட்டிருக்கிற மோட்டார் வரிகள் சர் சார்ஜ் வரி என்றும் குவார்ட்டர்லி வரி என்றும் சேர்த்து ரூ. 42½ ஆக இருக்கிறது. ஆனால் பட்ஜெட்டில் இரண்டு சேர்ந்து ரூ. 80-ஆக உயர்த்தி இருப்பதை ரூ. 50 அல்லது ரூ. 60 ஆக குறைத்து போடலாம். இதன் மூலமாக பொது மக்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு இது ஒரு வழியாகும். அத்துடன் நமது ராஜ்யத்தில் சுமார் ஐயாயிரம் பஸ்களும், 11 ஆயிரம் லாரிகளும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் ஐம்பது, அறுபது என்று போட்டால் எவ்வளவோ தேவையான நிதி நமக்குக் கிடைக்கும். அந்த முறையிலும் பொது ஜனங்கள் கொடுக்கக்கூடிய மோட்டார் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இருக்க வழி உண்டு. அப்படி உயர்த்தாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் பொது ஜனங்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். தனி நபர்கள் வைத்து இருக்கும் பிளஷ்கார்களுக்கு போட்டிருக்கும் வரி முப்பது ரூபாயாக இருப்பதை ஐம்பது ரூபாயாக உயர்த்தலாம். அதன் மூலம் கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கும். அப்படிக் கிடைத்தால் இந்த வரி இல்லாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளலாம். நாடகங்களுக்கு வசூலிக்கிற பணங்களுக்கும் ஒரு வரி விதிக்கலாம். சினிமாவுக்கு இன்னும் அதிகப்படி வரி விதிக்கலாம். இவைகள் மூலம் கொஞ்சம் அதிகமாக பணம் கிடைக்கும். மற்றும் சைக்கிள், ரேடியோ போன்ற ஆடம்பர பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கலாம். அவற்றின் மூலமாக கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கும்.

[திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியம்] [6th July 1962]

இவைகளுக்கு வரி விதிக்கும்போது அவைகளுக்கு தொழிற்கால்களிலேயே ஒரு பர்செண்ட் விதம் செஸ் வரி என்று விதித்து விட்டால் கொஞ்சம் வருமானம் கிடைக்கும். அந்த முறையில்தான் பற்றாக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதுவும் ப்ரைவேட் மானேஜ்மென்டில் இருக்கிறது. அதனால் கவர்ன்மென்ட் சார்பில் ஒரு கல்லூரியை அங்கு ஆரம்பித்தால் பொது மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு அங்கு ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவில் வீராணத்தேரி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதில் பல ஆண்டு காலமாக தூர் எடுக்கவே இல்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அதில் தூர் எடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய சிதம்பரம் தாலுக்காவைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு மின்சாரம் பல கிராமங்களுக்குச் செல்லவில்லை. ஆகவே அங்கு கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு விவசாய ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனைக்கட்டுகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அவைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாகவே இல்லை. முப்பது நாற்பது ஆண்டு காலமாக அவர்கள் அதில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அதிலிருந்து கொண்டு தொழில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பிராக்தாரர்களுக்கு வேலைக்குப் போகா விட்டால் அவர்களை அதை விட்டு வெளியேற்றி விடுவார்களோ என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களை அவரவர்களுக்கே ஐரி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கணக்கரப்பட்டுக்கும் பிச்சாவரத்திற்கும் நடுவிலுள்ள ஆற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு என்று எட்டாயிரம் ரூபாய் கண்டிரிபூஷன்கூட வாங்கிக்கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி வாங்கிக் கொடுத்த நாலூந்து வருடங்களுக்கின்றன. அதன் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பணம் எங்கே இருக்கிறது என்று கூட தெரியவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏழை விவசாயிகளுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுடைய விவசாயக் கூலியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அடிக்கடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று

6th July 1962] [திரு. எஸ். சிவசுப்ரமணியம்]

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆர். நல்லமுத்து: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை, எந்த முறையில் எப்படி இருக்குமோ என்று பொது மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இது ஒரு ஏமாற்றைத்தான் அளித்திருக்கிறது. பொதுவாக, நடுத்தர மக்களுக்கு 7.15 கோடி ரூபாய் புதிய வரிகள் விதித்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு அதிகப்படியான புதிய வரிகள் விதிக்கக்கூடிய அளவில் தான் இது அமைந்திருக்கிறது. இப்படி புதிய வரி விதித்தும் திட்டங்கள் வேண்டிய இடத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இல்லை. பல இடங்களில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு இருந்தும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிலத்திற்கு அதிகப்படியான வரிகளை விதித்திருக்கிறார்கள். ரூபாய்க்கு 25 நயா பைசா முதல் ஐம்பது நயா பைசா வரையில் வரி விதித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு மேலும் புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த வரி பளுவை விவசாயிகள் தாங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அதிக வரி விதிப்பதின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு வரிப்பளு அதிகரிக்கும் வண்ணம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது.

சேலம் மாவட்டம் வரண்ட பிரதேசம். அங்கு குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சம் நிலைத்து இருக்கிறது. திருச்செங்கோடு, நாமக்கல், இராசிபுரம் முதலிய பகுதிகளில் குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தப் பகுதிகளில் ஊற்று நீர்க் குழாய்க் கிணறுகளை தோண்டி, குடி தண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்செங்கோடு மக்கள் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கு பல ஆண்டுகளாக அமைச்சர்களுக்கு மனுக்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். திருச்செங்கோட்டுக்கு, ஒன்பது மைல் தூரத்தில் உள்ள காவிரி நதித் தண்ணீர் கொண்டு வரப் படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து வரும் கிழக்குக்கரை வாய்க் கால் திருச்செங்கோடு தாலுக்கா பள்ளிப்பாளையம் வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மேலும் பதினைந்து மைல் நீளத்திற்கு ஜேடர்பாளையம் வரையில் வரையில் விஸ்தரித்தால் பத்தாயிரம் ஏக்கர்கள் நீர்ப் பாசன வசதி பெற்று, விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வழி ஏற்படும். அந்தப் பகுதி மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துவார்கள். அதைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மேட்டூர் அணையில் மழை காலங்களில் வரும் உபரி நீரை திருமணிமுத்தாறு, பொன்னியாறு வழியாகத் திருப்பிவிட்டால் அப்பகுதி மக்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்பட்டு உணவுப் பொருள்

[திரு. ஆர். நல்லமுத்து]

[6th July 1962]

உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்கு மனைக்கட்டு நிலம் வேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும், மாவட்ட நல அதிகாரிகளால் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது இல்லை. இது பற்றி ஹரிஜன நல அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபை முன் கொண்டு வந்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை நான் முற்றிலும் வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியதை நாம் முற்றிலும் வரவேற்கவேண்டும். அதிலும், உணவுப் பொருள்களும், மற்ற பொருள்களும் அதிகம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டி என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்போகிறார்கள், என்ன என்ன உதவிகளை அவர்கள் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதற்கு நாம் மிகவும் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

முக்கியமாக ஒன்றை நான் கவனித்தேன். தஞ்சாவூர், திருச்சி, வடாற்காடு ஜில்லாக்களில் நெல் அறுவடை செய்த பிறகு, அதே நிலத்தில் குறுகிய காலப் பருத்திப் பயிர் செய்வதற்கு உண்டான வழி வகைகளைச் செய்வோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இது ஏழெட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே விவசாய இலாகாவிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டம். இது வரை என்ன காரணத்தினால் அது தடைப்பட்டிருந்தது என்பது தெரியவில்லை. இப்பொழுதுதாவது இதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அவர்கள் செய்து, லட்சக்கணக்கான 'பேல்கள்' பருத்தி உற்பத்தி செய்ய ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால், இப்பொழுது நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள பருத்தி பற்றாக்குறையை நீக்கிக்கொள்ள முடியும். அந்த அளவுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து பருத்தி வரவழைக்கும் அளவும் கம்மியாகும். அதனால் அன்னியச் செலவாணியும் நாம் மீதப்படுத்த முடியும்.

மின்சார வெட்டின் காரணமாக முக்கியமாக தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்திக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க நான் ஒரு யோசனை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஜெனரேட்டர்கள் வைத்திருக்க வேண்டும். சில ஜெனரேட்டர்கள் சில தொழிற்சாலைகளில் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அப்படி வைத்திருந்தும், அவர்கள் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்கு முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள். சட்ட பூர்வமாக ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும், இம்மாதிரி நெருக்கடியான நிலைமையின் பொழுது அவர்களே மின்சக்தி உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு வேண்டிய ஜெனரேட்டர்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். அத்துடன், அந்த ஜெனரேட்டர்கள் நல்ல முறை

6th July 1962] [திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்]

யில் வேலை செய்து வருகின்றனவா என்று கண்காணிப்பதற்கு அரசாங்கம் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலமாக அவைகளை 'டெஸ்ட்' செய்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும்—மழை இல்லாத காரணமாக இருந்தாலும், வேறு எந்தக் காரணமாக இருந்தாலும்—மின்சக்திப் பற்றாக்குறை ஏற்படாமல், தொழிற்சாலைகள் இயங்க முடியும். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நாம் நூற்றுக் கணக்கான பள்ளிக்கூடங்களை—எலிமெண்டரி, ஹயர் எலிமெண்டரி, ஹைஸ்கூல்—ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அவைகளிலிருந்து லட்சக் கணக்கான பிள்ளைகள் படித்து பாஸ் செய்து வருகிறார்கள். இருந்தாலுங்கூட, அதிகமான டெக்னிகல் ஸ்கூல்ஸ் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஆரவது பாரம்பாஸ் செய்து காலேஜுக்குப் போகிறார்கள். அதைவிட டெக்னிகல் ஸ்கூல்களில் பயிற்சி பெற்று, தனித் தனி பிராஞ்சில் பாஸ் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் நாட்டில் ஏற்படுகிற தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே, நிறைய டெக்னிகல் ஸ்கூல்கள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரி விதிப்பை எடுத்துக்கொண்டால், லாரிகளுக்கு 39 சதவீதம், 45 சதவீதம் வரி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் கட்டணம் கூடுதலாகப் போகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைத் தடுப்பதற்கு, இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள வரி விகிதத்தை 50 சதவீதம் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சற்று முன் பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினரும் மற்றும் சிலரும் சொன்னார்கள், 'வரியை உயர்த்தினாலும், கட்டணத்தை உயர்த்தாமலேயே முதலாளிமார்கள் சமாளித்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று. அப்படி சமாளித்துக்கொள்ள முடியாது என்று நான் சொல்கிறேன். நான் லாரி சொந்தக்காரனை இல்லாவிட்டாலுங்கூட, கட்டணம் உயர்த்தத்தான் வேண்டுமா, அல்லது இதைக் கொண்டே அவர்கள் உயர்த்தாமல் சமாளிக்க முடியுமா என்பது பற்றி நாம் கவனமாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், ஓரளவு இப்பொழுதுள்ள கட்டணத்தை உயர்த்தித் தான் தீரவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள விளை பொருள்களின் விலையை அதிகமாக இருக்கிறது என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். விளைபொருள்களின் விலை உயரக் கூடாது என்பதற்காகவாவது லாரிகளுக்கு விதித்திருக்கும் வரியை 50 சதவீதம் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விற்கப்படும் கரும்பின்மேல் டன்னிற்கு இரண்டு ரூபாய் செஸ் விதிக்கப்பட்டிருப்பதை ஐந்து ரூபாயாக உயர்த்துவதென முடிவுசெய்திருப்பதாகக் கனம் அமைச்சர் கூறினார். இப்பொழுது பெரிய அளவுக்கு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்திருந்தும், அதைச் சரியான முறையில் வெளியே விற்பனை செய்ய முடியாத காரணத்தால் சர்க்கரை ஏராளமாகத் தேங்கிக்கிடக்

[திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்] [6th July 1962]

கிறது. 'ஸ்டாக்கனேஷன்' ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஸ்டாக் அதிகமாகத் தங்கி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் 'செஸ்' ஸையும் உயர்த்திவிட்டால், இனி சர்க்கரை உற்பத்தியே பாதிக்கப் படுமோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஐந்து ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தாமல், ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாயாவது அதிலிருந்து குறைக்க முடியுமா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இம் மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மேல் ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்காக நம் அரசாங்கம் பெருமளவுக்குப் பணம் செலவு செய்திருந்து என்பது உண்மையே. அதன் காரணமாக, விவசாய அபிவிருத்தியில் நல்லதோர் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். நில அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம், உர விநியோகம், மண் வளப் பாதுகாப்பு, பொறுக்கு விதைகள் தயாரிப்பது ஆகிய துறைகளில் நாம் நல்லதோர் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். ஆனால், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளும், குளங்கள் பராமரிப்புக்கும் ஒரு கோடி 71 லட்சம் ரூபாய்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பாசன வசதிக்காக திட்டத்திற்கு சுமார் இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கும்போது, இந்த மாகாணம் முழுவதற்கும் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிக்காகவும் குளங்கள் மராமத்துக்கும் ஒரு கோடியே 71 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் குறைந்த தொகையாகத் தெரிகிறது. இதைக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு ஆலோசித்து, இந்தத் திட்டத்துக்குத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இந்த நிதி ஆண்டிலிருந்து தீவிர சாகுபடித்திட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் இந்தத் திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் மிகவும் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கால்நடை அபிவிருத்திக்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒரு கோடி, 74 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள கால்நடைகள் அபிவிருத்தியடைந்து, இந்தத் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், கால்நடை மருத்துவ மனைகளில் போதிய நிபுணர்களை நியமிக்கவேண்டும். அத்துடன் பொலி காளைகளை நல்ல முறையில் கிராமப் புறங்களில் விநியோகம் செய்து, இன அபிவிருத்தி நல்ல முறையில் ஏற்படச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இந்த நிதி ஆண்டில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை அமைய இருப்பதற்காக அந்த மாவட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

6th July 1962] (திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

11-30
a.m.

வள்ளியூரை அடுத்துள்ள பகுதியில் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான ஏராளமான புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தென் திருநெல்வேலி மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திலிருந்து ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது பற்றிக் கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீன் வளத்தை பெருக்குவதற்காக இந்த நிதி ஆண்டில் 63,33,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 70 இயந்திரப் படகுகளும் 28,000 பவுண்டு நைலான் நூலும் வழங்கத் திட்டமிட்டிருப்பது காண சந்தோஷப்படுகிறேன். யார் யார் இந்தப் படகுகளையும் நைலான் நூலையும் வாங்கி உபயோகிக்க முற்படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு இவற்றை வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களில் கிணறுகள் குளங்கள் இவைகளில் மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கான வசதியையும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிடமும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமும் விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு, மீன் வளம், கிராமக் கைத்தொழில் ஆகிய பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராம அபிவிருத்திக்கான முறையில் பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, ரோடு வசதி ஆகியவற்றை பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் நல்ல முறையில் நடத்தி வருவதைக் காணச் சந்தோஷப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கிராமநல ஊழியர்கள் இவர்களின் வேலைகளின் முன்னேற்ற அறிக்கைகளை பரிசீலனைசெய்ய பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களுக்கோ அல்லது பஞ்சாயத்து ஆணையாளர்களுக்கோ தற்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. இதை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கும் விதத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமக் கைத்தொழில் நல்ல முறையில் உயர்ந்தால்தான் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர முடியும். இது பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கிராம மக்கள் அரசாங்கத் திட்டத்தை நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் கிராமக் கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரை அந்தத் திட்டமானது குறைந்த வருமானக்காரர்களும், நடுத்தர வருமானக்காரர்களும் மட்டுந்தான் பயன் பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. கிராம மக்கள், விவசாயிகள் இதனால் பயன்பெற முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுப்பது பற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலும் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேறி வரும் நிலையில் இருக்கும்போது,

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [6th July 1962]

இந்த விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மட்டும் முன்னேற்ற முடியாத நிலையிலேயே இருக்கிறது. முன்பு தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தில் கிராமத்தில் வீடுகள் கட்டக் கடன் கொடுக்க ஒரு திட்டமிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு வீடு கட்டக் கடன் கொடுப்பதற்கான ஒரு நல்ல திட்டத்தை அரசாங்கம் திட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரை நல்லதொரு முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறோம். முழு மானியத்தையும் நாம் இப்போது கொடுக்கும்போது ஏன் அரசாங்கமே உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் ஏற்று நடத்தக் கூடாது? இது பற்றியும் அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டத் தலைநகரிலும், தாலுகா தலைநகரிலுந்தான் நல்ல மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, கிராமப் பகுதிகளில் இல்லை. கிராமங்களில் 20, 30 மைல் அளவில் கூட மருத்துவ மனை கிடையாது. மாவட்டக் கழகங்கள் நடத்தி வந்த மருத்துவ நிலையங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்று நடத்தினால்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கிராமங்களில் மருத்துவ நிலையங்கள் திறக்க ஏதுவாகவிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. து. ப. அழகமுத்து: மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிக வரி விதிப்புகளைப் பற்றி ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் தைரியத்தை பாராட்டிப் பேசினார்கள். இந்த தைரியத்தைப் போன ஆண்டே காட்டியிருப்பார்களே யானால் மக்களுடைய பாராட்டு எப்படிக் கிடைத்திருக்கும் என்பதை அறிய அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கும். இந்த அறிக்கையில் நாங்கள் குறை கண்டு கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைவிட ஒருபடி அதிகமாக சென்று எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் தப்புப் பிரசாரம் செய்கிறோம் என்று கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் அந்தப் பஞ்சாயத்தில் அடங்கியிருப்பவை என்னென்ன என்பது அடங்கிய ஒரு போர்டு இருப்பதை மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் போகும்போது பார்க்கலாம். அந்த போர்டில் கண்டுள்ளவை எல்லாம் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கின்றனவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேரணி நடத்தியதைச் சினிமாப்படம் எடுத்ததாகக் குற்றம் கூறினார்கள். ஆனால், எங்கள் துறையுறில் ஒரு சர்க்கார் சோப்பு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதில் வேலை செய்பவர்களைப் படம் பிடிக்க விளம்பர இலாகாவின் வந்திருந்தார்கள். நாங்க னாவது கூடியுள்ள கூட்டத்தைப் படம் எடுத்தோம். அவர்கள் வெளியே போலோர் வருவோரை எல்லாம் படம் எடுத்தார்கள்.

6th July 1962] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நான் எது சொன்னாலும் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் செய்யும் வேலையைக் காட்டுவதற்காகச் சினிமாப்படம் எடுக்கப்பட்டது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஒத்துழைப்புத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செயலாற்றமாட்டார்கள் என்றால் ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம். கட்டிய அணைகளைக் காட்டி நாங்கள் வேலை செய்யவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். வேலை செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியதன் காரணமாக எந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தைப் போக்கியிருக்கிறீர்கள்? எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள்? கிராமப்புறங்களில் அடிப்படைத் தேவைகள் சரியானபடி நிறைவேற்றப் பட்டதா? ரோடு, பள்ளிக்கூடம், கிணறு போன்றவை கிராமங்களுக்கு முழுப்பொருப்போடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? திட்டத்தில் மக்கள் பங்கு பெறுதல் என்பதுபோல் சர்க்கார் தங்கள் பொறுப்பை தட்டிக்கழித்திருக்கிறார்கள். இப்போது விவசாய அபிவிருத்திக்கான பொறுப்பைப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப் போவதாக இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் அதிலே பங்கு பெறப் போகிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் சர்க்கார் தங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் 26,000 பேர் கடன் வசதி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும், அதில் நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் 8,200 பேர் என்றும் சொந்த நிலம் உள்ள குத்தகைதாரர்கள் 5,229 பேர் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மதியுள்ள 13,000 பேர்கள் யார் என்று தெரியவில்லை. அதிக நிலமுள்ள மிராதாரர்கள்தான் அதனால் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழில் பேட்டைகள் அமைக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையும், எந்தெந்த இடங்களில் அமைக்கப் போகிறோம், அதற்கு என்ன செலவிடப் போகிறோம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையும் பொருத்தமுள்ளதாகயில்லை. அதை கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த சமயத்தில் எனது தொகுதியில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அதிக நேரம் இல்லாததால் நான் என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கு. திருப்பதி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயம் முன்னேறியிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அப்படி விவசாயம் முன்னேறியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வரிதான் முன்னேறி வருகிறது. வட ஆற்காடு திருப்பத்தூரில் தண்ணீர் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு ஏரிகள் அதிகமாக இருக்கின்றனவே தவிர ஒரு ஏரியில்

[திரு. கு. திருப்பதி]

[6th July 1962]

கூட தண்ணீர் இல்லை. கிணறுகள் 70 அடி ஆழத்தில் வெட்டினால் கூட சரியானபடி தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. புடப்பலாறு நீரைக் கொண்டு வந்தால் எல்லா ஏரிகளும் நிரம்புவதோடு கிணறுகளிலும் தண்ணீர் வரும். அதோடு விவசாயிகளும் நன்கு பயிரிட வசதியாகயிருக்கும். எனது தொகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி செய்து தர வேண்டும். அதற்கு, யூனியன் போர்டில் ஏழை விவசாயிகள் மனு போட்டால் சேர்மனைப் பார்க்க வேறு ஒரு மனிதரை சிபார்சு பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி சிபார்சு பிடித்துப் போனாலும் நான் கமிஷனரைத் தான் அனுசரிக்கிறேன் என்கிறார்கள். கமிஷனரைப் பார்த்தால் சேர்மனைப் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களையும் சேர்ந்து ஒரே நாளில் பார்க்கவேண்டுமென்றால் இரண்டு மூன்று மாதங்களாகும். இப்படியிருக்கிறது, விவசாயிகளின் நிலை.

மின்னர், விவசாயத்திற்கு உரம் சரியாக கிடைப்பதில்லை. அதே போல் விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் இறைக்க 'பம்பு ஸெட்ஸ்' க்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படி மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் நன்கு பயிர் செய்ய வசதியாகயிருக்கும். திருப்பத்தூர், ஜோலார் பேட்டை இவ்விடங்களில் மக்கள் குடிதண்ணீருக்கு கஷ்டப்படுவது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். காரணம், அங்குள்ள மக்கள் அது பற்றி தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அரசாங்கத்திற்கு; திருப்பத்தூரில் கிடைக்கக் கூடிய உப்புத்தண்ணீரை சாப்பிடமுடியாது. ஆகவே, திருப்பத்தூரிலும், ஜோலார் பேட்டிலும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரும்படி தங்கள் மூலம் நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மாடு வாங்கித் தருவதாக இருந்தது. சேர்மன் அவருக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உடனடியாக வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். "எங்களுக்கு மாடு தரவில்லை" யென்று பொது மக்கள் என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். நான் சேர்மனையும், கமிஷனரையும் சந்தித்து யார் யாருக்கு கொடுத்தீர்கள் என்று விசாரித்தேன். நாங்கள் என்ன செய்வோம், குலுக்குச் சீட்டுப் போட்டு யார் யாருக்கு வந்ததோ அவர்களுக்கு கொடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். குலுக்குச் சீட்டு போட்டுத்தான் வழங்கவேண்டுமென்ற சட்டம் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : குலுக்கு சீட்டு போட்டு யாருக்கு அதிர்ஷ்டம் இருந்து, விழுகிறதோ அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும்.

திரு. கு. திருப்பதி : எனது தொகுதியில், அது பரவலாக கொடுத்திருந்தால் வரவேற்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மற்றவர்கள் அப்பினை செய்யாமல் இருந்தால் அப்பினை செய்தவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பார்கள் கலெக்டர்; கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் இவர்களை வைத்துத்தானே செய்கிறார்கள்.

திரு. கு. திருப்பதி : அதை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டாமா? கமிட்டி இருப்பதே . . .

6th July 1962]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு வருந்துகிறேன். இப்பொழுதே எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை. 'டாம், டாம்' அடித்தால், எல்லோரிடமும் சொல்லி அவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கமுடியவில்லையே என்று சொல்வார்கள்.

திரு. கு. திருப்பதி : அடுத்தபடியாக, ஜில்லாபோர்ட் நிர்வாகத்தில் போட்ட திருப்பத்தூர் நாட்டாம்பள்ளி ரோடு 9 மைல், சேலம் ரோடு 6 மைல் இவைகள் எல்லாம் அப்படியேயிருக்கின்றன. இதுவரை அவை பழுது பார்க்கப்படவேயில்லை. இரண்டும், பஸ் ரூட்கள். அவைகளை ஹைவேஸில் சேர்க்க சிப் என்ஜினியர் சிபார்க் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கு வண்டி போக்குவரத்துக்கு இடஞ்சலாக இருக்கிறது. யூனியன் போர்டில் சொன்னால் அந்தந்த பஞ்சாயத்து தலைவர்களிடம் சொல்லி ரோடு போட ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொல்கிறீர்களே தவிர ரோடு போடவில்லை. ஆகவே அந்த இரண்டு ரோடுகளையும் ஹைவேஸில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு வரி அதிகமாக இருப்பதால் அதை கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவு தள்ளுபடி செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு ட்ராக்டர் இருந்தால் நன்றாகயிருக்கும். திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு ட்ராக்டர் இருந்தால் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆக, நான் மேற்படி சொன்ன இரண்டு வேலைகளையும், குடிதண்ணீர் திட்டத்தையும், அணைத்திட்டத்தையும், இந்த ஆண்டிலேயே ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என நினைக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

* **திரு. கெ. பி. பழனி :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஆற்றல்மிக்க நிதியமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து சமர்ப்பித்த 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் அந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று, போற்றிப்பாராட்டி ஒரு சில வார்த்தைகள் வழங்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். 1937-38-ம் ஆண்டு இருந்த நிலையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஆந்திரா, கர்நாடகம், கேரளம், தமிழகம் இந்த நாலு மாநிலங்களும் சேர்ந்து 18 கோடிக்கு அன்று பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று எஞ்சியுள்ள சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 116 கோடிக்கு பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே பொருளாதாரத்தறையிலே நம் மாநிலம் அடைந்து வரக்கூடிய ஒரு வளர்ச்சிக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. 25 வருடத்தில் 100 கோடி ரூபாய் மக்களிடமிருந்து வரி வாயிலாக எப்படி பெற்றிருக்கிறோமோ அதேபோல் இந்த 7 கோடி ரூபாயை நிச்சயமாக நாம் பெற இயலும். அதற்கு மக்கள் ஆதரவு இருக்கிறது என்ற என் நம்பிக்கை இம் மாமன்றத்தில் முன் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர் விலைவாசி ஏற்றம் குறித்துப் பேசினார்கள். விலைவாசி ஏற்றம் என்பது உலகத்தில் எந்த நாட்டிலும் ஏற்படாத ஒன்று. இந்த நாட்டில் மட்டும் ஏற்பட்டுவிட்டதில்லை. நம்முடைய நாட்

[திரு. கெ. பி. பழனி]

[6th July 1962]

டிஸ் மட்டும் தான் விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுவது தவறு. அவர்களுக்கு நான் இந்த மாமன்றத்தில் ஒன்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பத்து ஆண்டு காலத்தில் உலகத்திலுள்ள பல்வேறு நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஜப்பான் நாட்டில் 43 சதவீதமும், பிரிட்டனில் 33 சதவீதமும், மேற்கு ஜெர்மனியில் 25 சதவீதமும், அமெரிக்காவில் 16 சதவீதமும் விலை உயர்ந்திருக்கிற நேரத்தில், நமது நாட்டில் 12 சதவீதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்கிற உண்மையை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கட்டிக் காட்டியது போல், எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் குறிப்பிடுவதெல்லாம் “திட்டங்கள் எல்லாம் ஏட்டளவில் தான் இருக்கின்றன. பணங்கள் எல்லாம் பாழாகின்றன”, என்று தான். இதற்கு அவர்களுடைய தலைவர் திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் முன்பு 1959-வது ஆண்டு இதே மன்றத்தில் நடைபெற்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது பேசியதை வாசித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று நான் சொல்வேன், பிற மாநிலங்களில் செலவு செய்கின்ற பணத்திற்கு எல்லாம் கிடைக்கின்ற பலனைவிட நம்முடைய நாட்டில் செலவு செய்கின்ற பணத்திற்கு பூரணமான அளவு பலன் கிடைக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு நல்லமுறையில் நமது ஆட்சியாளர்கள் பணத்தை செலவழிக்கின்றார்கள் என்கின்ற கருத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அரசாங்கத்தில் தற்போது விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியமாக இருக்கக்கூடிய தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு, அல்லது ஆடுதுறை இதற்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்பதை வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தஞ்சாவூரில் அமைத்தால் தான் பலவித வசதிகள் இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் திருவையாறு தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கின்றவன். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற விளாங்குடிக்கும், திருச்சி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற திருமானூர் என்ற இடத்திற்கும் இடையே கொள்ளிடம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் இணைத்து, கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைக்கவேண்டும் என்று கடந்த பத்து, பதின்ந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அங்குள்ள மக்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பாலத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் திருச்சியிலிருந்து சென்னைக்கு வருவதற்கு சுமார் 40, 50 மைல்கள் குறைக்கலாம் என்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரிப்பட்ட பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் தங்களுடைய மனமாச்சரியங்களை விட்டுவிட்டு ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று

6th July 1962]

[திரு. கெ. பி. பழனி]

கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கை வழங்கிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய முன்னுரையில் கழிந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத்திட்டங்களினால் ஏற்பட்ட சாதனைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் முன்னுரையுடன் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றி பெறுவதற்காக பல புதிய வரிகளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த புதிய வரிகள் மூலம் பெறுகின்ற வருவாய்களைக் கொண்டு மூன்று வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை முடிக்கலாம் என்று கருதி இந்தப் புதியவரிகளை எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இது வரையில் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்கள் எல்லாம், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு, லட்சிய அளவுக்கு வெற்றி தந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றே நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டு பார்க்கின்ற நேரத்தில் போதிய அளவு முன்னேற்றமடையவில்லை என்றுதான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையில் போட்டிருக்கின்ற புது வரிகள் வரவேற்கக்கூடியதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, விவசாயத்திற்கு போட்டிருக்கின்ற வரியானது, விவசாயத்தை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்று கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள், அவர்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற வசதிகள், அவர்களுக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகள், மின்சார வசதிகள் இவைகள் எல்லாம் பரவலாக கிடைக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். முன்பு மின்சார இலாகாவின் அறிக்கை மீது நடந்த விவாதத்தில் விவசாயிகளுக்கு இதில் எந்த விதமான கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி நன்கு விளக்கியிருக்கிறேன். இதுவரையில் எங்கள் தொகுதியில் ஏறக்குறைய நூற்றுக்கணக்கான அளவில் பம்பு செட்டுகள் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் இருந்தும், இதுவரையில் எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்காமல் நிலைமை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளிடம் போய் கேட்கும் போது, ஹை-டென்ஷன், லோ-டென்ஷன் இவைகளுக்கான 'வயர்'-கள் வடநாட்டிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பே ஆர்டர் கொடுத்தும் சரியாக வருவதில்லை என்றும், ஒரு மாதத்திற்கு 100 மைல் தூரத்திற்கு வயர் வேண்டும் என்று கேட்கும்போது ஒரு மைல் தூரத்திற்கு 'வயர்' வழங்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதே போன்றுதான் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வேறு கருவிகளும் காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவில்லை என்று தெரிகிறது.

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்] [6th July 1962]

இந்த நிலைமையில், சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல இடங்களிலும் மருத்துவ நிலையங்களில் இட நெருக்கடி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவதிப்படுகிற நோயாளிகள் உடனடியாக மருந்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அதற்கான வசதியை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். தாலுக்காவில் இருக்கின்ற மருத்துவ நிலையத்தை எடுத்துக் கொண்டால், சாதாரணமாக தேவைபடக்கூடிய ஸ்பிரிட் கூட இல்லை. திருக்கழுக்குன்றத்தில் இருக்கின்ற மருத்துவ நிலையத்தில், கோட்டா வரவில்லை என்று சொல்லி, மூன்று மாதங்களுக்காக ஸ்பிரிட் இல்லாமல் தான் ஊசி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தை தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு இதைப் பற்றி எழுதியும் இதுவரை வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள், இதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு திட்டங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அரசாங்க வருவாயைப் பொறுத்த வரையில், செலவினங்களில் சிக்கனத்தை கையாளவேண்டும். அதற்காக அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பல இலாகாக்களிலுள்ள செலவினங்களை குறைத்துக் கொள்வதின் மூலமாக நிதிநிலைமையை சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே வரிவிதிப்பு இதில் தேவையில்லை என்று நான் கருதுவதோடு வரிவிதிப்பை என்னுள் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, இதனுடைய தலை நகர் செங்கற்பட்டு என்று இருந்தாலும், அரசாங்கத்தினுடைய காரியாலயங்கள் எல்லாம் மத்திய இடத்தில் அமையவில்லை. செங்கற்பட்டு தண்டல்நாயகத்தின் காரியாலயம் சைதாப்பேட்டையில் இருக்கின்றது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ் மாம்பலத்தில் இருக்கின்றது. இதன் காரணமாக செங்கற்பட்டு நகரத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றி பல தடவைகள் மகஜர்கள் மூலமாகவும் நேரிலும் எடுத்துக்கூறியும் இதுவரை ஆதரவான எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே தலைமை நிலையங்களை எல்லாம் சென்னையைவிட்டு செங்கற்பட்டில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மருத்துவ மனை நகரத்திற்கு $1\frac{1}{2}$ மைலுக்கு அப்பால் இருக்கும் இடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. முன்பு இருந்த மருத்துவ மனை இப்போது காலியாக இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் உடனடியாக ஒரு டிஸ்பென்ஸரி ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் ஏற்படுத்தினால் நகரத்திலுள்ள நோயாளிகள் இங்கேயே மருந்துகள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதிதாக இருக்கின்ற மருத்துவமனை அதிக தூரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால், உடனடியாக நோயாளிகள் அங்கு போவதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே முன்பு மருத்துவமனை இருந்த இடத்தில் உடனடியாக ஒரு டிஸ்பென்ஸரி திறக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th July 1962] [திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

நமது அரசாங்கம் தமிழ்மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது அரசாங்கத்தின் முத்திரையை இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். நமது மாநிலத்தின் பெயரை தமிழ்நாடு என்று ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் நமது அரசாங்கத்தின் முத்திரையிலாவது, தமிழ்நாடு என்று தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதேமுறையிலே இப்பேர்ப்பட்ட சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே, ஏதோ எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள், குறை கூறுகிறார்கள் என்று மனதிலே வைக்காமல், ஓரளவுக்கு இந்த குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையிலே என்னுடைய தொகுதியிலே சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அரசாங்கம் சரிவர செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ள பணத்தை துரிதமாக செயல்படுத்த வேண்டும். செங்கற்பட்டு அடுத்தாற்போல் உள்ள மதுராந்தகம் ஏரியை சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இதுவரையிலும் தூர் வாராத காரணத்தினால், அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேமுறையிலே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே இன்னும் பல ஏரிகள் பல ஆண்டுகளாக தூர் வாராது இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அங்குள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமுறையிலே செங்கற்பட்டு ஜில்லாவையும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தையும் இணைக்கக்கூடிய இடத்தில் பக்கிங்காம் கால்வாய்க்கு குறுக்கே பாலம் இல்லாத காரணத்தினால் ஏறக்குறைய 20 மைல்கள் சுற்றிக்கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஏறக்குறைய 1 மைல் உள்ள ஒரு மேம்பாலம் கட்டினால், அதன்மூலமாக இப்படி 20 மைல்கள் சுற்றிக்கொண்டு போவதைத் தடுக்கலாம். ஆகவே, அங்கு ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவை ஒட்டி போகின்ற பக்கிங்காம் கால்வாய் தூர் எடுக்காததினாலே, நீர் மட்டமானது குறைந்து படகு போக்குவரத்துக்கு மிகவும் இடையூறு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக, அந்தப் பகுதிகளிலே இருந்து தென்னைக் கீத்து, சவுக்கு போன்றவைகள் படகுகளின்மூலம் சென்னைக்கு வருவதற்கு மிகவும் காலதாமதமாகிறது. அதனால், படகோட்டிகளும் மிகவும் சிரமப்படுவதால், இந்த பக்கிங்காம் கால்வாயையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தூர் எடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு, நான் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[6th July 1962]

* திரு. கோ. ராஜாராம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த நான்கைந்து நாட்களாக இந்த மன்றத்திலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நடப்பு ஆண்டில் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நடந்த விவாதத்தை கவனிக்கின்றபோது, எதிர் வரிசையிலே இருக்கின்ற, குறிப்பாக, 50 பேர்கள் அமர்ந்திருக்கின்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னென்ன எல்லாம் விவாதித்தார்கள் என்பதை கவனிக்கின்றபோது, எங்கனையெல்லாம் “ஏதோ சீமான்கள், கோமான்கள் என்றும், மிட்டா, மிராசுகள் என்றும், ஜமீன்தார்கள், ஆலையரசர்கள்” என்றும் எண்ணிக்கொண்டு, அதே நேரத்திலே தாங்கள் தான் “பாட்டாளிகளின் பிரதிநிதிகள் என்றும், ஏழைமக்களின் இதயக் குரல் என்றும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் ஊழியர்கள்” என்றும் கருதிக்கொண்டு, அந்தக் கருத்திலே பேசிவந்த காரணத்தினால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற அறிக்கை, பல ஏழை மக்களிடத்தில் இரக்கமில்லாமல், விவசாய மக்களிடத்தில் கருணையில்லாமல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று தோன்றும் தன்மையில் விவாதித்துக்கொண்டு வந்ததை நாம் காண்கிறோம். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது, நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த அறிக்கையானது அப்பேர்ப்பட்டது, அத்தகையது என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட எண்ணத்தை அவர்கள் கொண்டிருப்பதால், பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் இப்படி பேசுகின்றார்கள். நண்பர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்கின்ற வகையிலே, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பிரான்ஸ் தேசத்து பவுலான் கதையைக் கூறினார்கள். பிரான்ஸ் தேசத்தில் பவுலான் மாளிகைக்கு முன்பு ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது. அந்த ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைப் பார்த்து பவுலான், “இங்கே வீண் கூச்சல் போடாதீர்கள், உங்களுக்கு உணவு வேண்டுமென்றால் புல்லைத் தின்னுங்கள்” என்று ஆணவமாக பதில் கூறினான். புரட்சி வந்த பிறகு, பவுலானைப் பிடித்து கொலைக் களத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். அப்படி கொலைக் களத்திற்குக் கொண்டு போகும் போது, புரட்சிக்காரர்கள் அவனை கொலைக்களத்தில் ஒருகணம் நிறுத்தி அவன் வாயில் ஒரு கற்றைப் புல்லைத் திணித்து பின் கொண்டு தங்கள் பழியைத் தீர்த்துக் கொண்டார்கள். அந்த சரித்திரக் கதை எங்களுக்கும் தெரியும்; புரியும். ஆனால் பிரான்ஸ் தேசம் இல்லை இது. 18-ஆம் நூற்றாண்டு அல்ல இது. லாயியும், அவனை ஆட்டிப்படைத்த மேரி அண்டோனெட்டும் இருந்த காலம் இல்லை இது. எனவே நாங்கள் பவுலான்களுமில்லை அவர்கள் புரட்சிக்காரர்களும் இல்லை என்பதை சபைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் பிரான்சு புரட்சிக் கதையை சொன்ன காரணத்தால் அவருக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். புரட்சி காலத்தில் நெக்கர், டர்கோ போன்ற சிறந்த திறமைமிக்க நிதியமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களை சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளாத காரணத்தால்தான் புரட்சி வந்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. எனவே எங்களிடத்தில் பெளலான்கள் இல்லை. ஆனால் சிறந்த நிதியமைச்சர் இருக்கிறார்.

6th July 1962]

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

பௌலானை காட்டி எங்களை எச்சரிப்பதில் பொருளில்லை என் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. எதிர்க் கட்சியில் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, “புள்ளி விவரங்களை அள்ளிக் கொட்டியிருக்கிறார்கள்” என்று நமது நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டார்கள். நமது முதல்வர் இந்த புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர் அல்ல. நாட்டு மக்களின் காய்ந்துபோன, வறண்டுபோன முகங்களைப் பார்த்தே என்னென்ன பிரச்சனைகள்தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை புரிந்து கொள்வார்கள். இப்படி நான் மட்டும் கூறுவதாக எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் எண்ணக்கூடாது. எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களே இந்த மன்றத்திலே, “நமது முதல்வர் வெறும் புள்ளி விவரங்களை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருப்பவர். அல்ல. மக்களின் முகங்களைப் பார்த்தே செயல்படுகின்றவர்” எனக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் தலைமையில் இயங்குகிற இந்த அமைச்சரவையும் வெறும் புள்ளி விவரங்களை நம்பி செயல்படவில்லை. ஆகவே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது வெறும் புள்ளி விவரங்களை மட்டும் தான் காட்டுகின்றது என்று விவாதிப்பது உண்மைக்கு புறம்பானது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் காணப்படும் புள்ளி விவரங்களை தர்க்கரீதியாக விமர்சிக்கப்பதைவிடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வெறும் புள்ளி விவரங்கள் தான் அள்ளி கொட்டப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லி, அதை நாங்கள் தள்ளி விடுவோம் என்று கூறினால் எள்ளி நகையாடுதற்குரியது என நாங்களும் அடுக்கிக் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே, இந்த நீண்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தும், எதிர்க் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் இவ்வளவு திட்டங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு, நாம் இன்னும் இலட்சிய எல்லையை அடையவில்லை என்றும் இலட்சிய எல்லை என்று எதையாவது கூறி அதை அடையாமற் போவது இயல்பாகிவிட்டது என குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இலட்சிய எல்லை என்பது என்ன என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. இந்த லட்சிய எல்லையைப் பற்றி நினைக்கும் போது, “aim at the star, you will fall on the moon”, என்ற மொழியுளவுக்கு வருகிறது. தமிழிலே கூட “உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்” என வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். எந்த அளவுக்குத் திட்டங்கள் போட்டு, முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. லட்சிய எல்லையைப் பற்றிப் பேசும்போது லட்சியத்தை அடைய எந்த அளவுக்கு கடமையுணர்ச்சியோடு பணியாற்றியிருக்கிறோம் என்பது தான் முக்கியம். நாம் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்போட்டு நல்லமுறையிலே நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம். அதேபோல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இந்த அளவுக்குத் திட்டத்திலே கடமையுணர்வோடு பணி புரிந்து நாம் முன்னேறி யிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லாவிட்டால், நாம் கடமை உணர்ச்சியிலிருந்து தவறியவர்கள்

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

[6th July 1962]

ஆவோம். இதிலே பல இடையூறுகள், தடைகள், நாம் எதிர்ப் பாராத நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துவிட்டது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். மற்றவகையிலே இந்தத் திட்டங்கள் இவைகளை தாண்டி பெருமை படத்தக்க விதத்திலே நிறைவேறி யுள்ளதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியுற வேண்டும்.

கல்வித் துறையிலேயும் சரி, தொழில் துறையிலேயும் சரி, விவசாயத் துறையிலேயும் சரி, நம்பிக்கைத் தரக்கூடிய அளவிலே நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அது நமக்கெல்லாம் பெருமை தருகிறது. குறிப்பாக, விவசாயத் துறை அபிவிருத்தியினால் எதிர்காலத்திலே விலைவாசிப் பிரச்சனைகள் நல்ல முறையில் தீர்வு காண்பதற்கு வழிவகைப் பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. அதேபோல் தொழில் துறையிலேயும் நாம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், நெய்வேலித் திட்டம் கீரல்விழுந்த கிராமப்போன் பாடலாக ரசிக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தென்னகம் தேய்கிறது என்று கூறும் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கு தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் வளர்ச்சி ஏன் கசக்கிறதோ புரியவில்லை. அவருக்கு அது எப்படி அமைந்தபோதிலும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை சார்ந்தவன் என்ற முறையில் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நினைக்கும்போதே, அது தேவை தித்திக்கிறது; கற்கண்டாக இளிக்கிறது; பூவாக மணக்கின்றது என்பதை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது ஒரு நம்பிக்கை ஊட்டக் கூடிய ஒரு நல்ல திட்டமாகும்.

வரிகளைப் பற்றியெல்லாம் பல்வாறுகப் பேசப்பட்டது. பெரும்பாலும் வரிகள் தாங்கக் கூடியவர்கள் மேல் தான் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். மோட்டார் மீது விதித்துள்ள வரியினால், அது ஏழை மக்களை எந்தவகையிலும் பாதிக்காத வகையிலே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அதேபோல், நிலவரியை எடுத்துக்கொண்டால், அதைப் பரிசீலித்து கைவிடுவதற்கான முறையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்தால், அது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய வகையிலே அமையும். அதேபோல் பந்தைய வரியை எடுத்துக் கொண்டால், அதை அனைவரும் வரவேற்பார்கள். அதற்கு வேண்டுமானால், இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக விதித்துக் கொள்ளலாம். இந்த வகையிலே இப்போது விதித்துள்ள வரிகளை எவ்வளவு எளிதாக பண்ணமுடியுமோ, அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே செஞ்சி தாலுகாவிலே ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட் ஏற்படுத்த வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, அங்குள்ள கோட்டை மூலமாக மாதத்திற்கு 1,000 ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வருவதால், அங்கு ஒரு டீரிஸ்ட் சென்டரை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதைப் போலவே, என்னை வித்துக்களுக்கான பாக்கேஜ் டீல் ஸ்கீம், பன்ரோட்டி, குறிஞ்சிப்பாடி போன்ற இடங்களிலே ஏற்படுத்தியது

6th July 1962]

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

போல் திண்டிவனத்திலும் ஒன்று ஏற்படுத்தினால் இன்னும் 40 சதவிகிதத்திற்கு மேல் மணிலா அபிவிருத்தி பெருக்கிக்காட்ட முடியுமென்று நம்புகிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு 'அடிஷனல் சப் கோர்ட்டு' ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை திண்டிவனத்தில் ஏற்படுத்தினால், செஞ்சி, திண்டிவனம் தாலுகா மக்களுக்கு ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாடி பிடித்து, நோய் உணர்ந்து மருந்து தருகிற சிறந்த மருத்துவர் மாதிரி, நாட்டு மக்களுடைய தேவையை உணர்ந்து, நிலையை உணர்ந்து, நல்ல திட்டங்களைக் கொண்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தந்த தற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன், இந்த அறிக்கையை வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : மேதக்க சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே ஐந்து நாட்களாக நடைபெறுகிற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்து கொண்ட நேரத்தில், அவர்கள் எல்லோரும் நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம், பெருமைப்படுகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் 'ஆனால்' என்று ஒன்று போட்டு, அதில் இருக்கிற குறைபாடுகளையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் அந்தப் பகுதி வரையில் நீக்கிவிட்டு, 'ஆனால்' என்றவரையில் நீக்கிவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் என்னென்ன குறைகளைச் சொல்லவேண்டுமோ, அவைகளைத்தான் எடுத்துக் காட்டிவருகிறோம். சாதாரணமாக ஒரு நாட்டிலே ஒரு அரசு நடக்கிறபொழுது, அந்த அரசுக்கு குறைகளை எடுத்துக் காட்டவேண்டிய கடமை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இரண்டு பேர்களுக்கும் இருக்கிறது. என்கே ஆளும் கட்சி தவறியிருக்கிறார்களோ, எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தவறியிருக்கிறார்களோ, என்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டவேண்டிய பொறுப்பு இரண்டு பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்கு இரண்டு நண்பர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், ஆளும் கட்சியிலிருக்கிற உறுப்பினர்கள் ஒரு நண்பர், எதிர்கட்சியிலிருக்கிற நாங்களெல்லாம் மற்றொரு நண்பர். திருவள்ளுவர் கருத்திற்கொப்ப இரண்டு நண்பர்களில் யார் சிறந்த நண்பர் என்று பார்க்கிறபொழுது, எதிர்கட்சியிலே இருக்கிற நாங்கள் தான் சிறந்த நண்பர். எனென்றால், திருவள்ளுவர் சொல்லுகிறார்—

‘நகுதற் பொருட்டன்று நடட்டல் மிகுதிக்கண்

மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.’

யார் தவறுகளை எடுத்துக் காட்டி இடித்துக்கூறுகிறார்களோ அவர்கள் தான் சிறந்த நண்பர்கள் என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, அரசாங்கத்திற்கு இந்த இரண்டு நண்பர்களில் சிறந்த நண்பர் யார் என்றால் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள்தான்

[திரு. காஞ்சி-மணிமொழியார்] [6th July 1962]

சிறந்த நண்பர்கள். அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளுக்கு பரிகாரம் தேட முயற்சிப்பதுதான் சிறந்ததே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

இன்னொன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது இன்றைக்கு ஏற்பட்ட நிலையல்ல. மக்கள் அறிவு பெற்று, ஒரு ஆட்சி என்றும், குடிமக்கள் என்றும் பிறந்த அன்றையதினமே இந்த நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு பாடல் வருகிறது. நாட்டில் ஏற்படும் எல்லாக் குறைகளும் மன்னர் மீதுதான் கமத்தப்படும் என்பது அதன் கருத்தாகும்.

‘மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
இயற்கை அல்லது செயற்கை தோன்றினும்
காவலர் பழிக்கும் இக்கண்ணகன் ஞாலம்.’

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்ன குறைபாடுகள் ஏற்பட்டாலும், ஆளும் கட்சியும் மந்திரிகளும் சேர்ந்து மன்னருக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டும், குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டிய வழிகளை வகுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பது. 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்க காலத்திலேயே ஏற்பட்ட மனித இயல்பாகும். அப்பொழுதுதான் அரசாங்கம் தக்க வழியிலே செல்ல முடியும். ஆகவே, இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் ‘எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லுகிறார்கள், குறை சொல்லுகிறார்கள்’ என்று சொல்லுவதை இனியாவது விட்டுவிடவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்றைய தினம், 30-ம் தேதி நாங்கள் பேரணி நடத்தினோம். விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. யாரோ கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் பேசுகிறபொழுது 10 ஆண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் என்ன விலை ஏறியிருக்கிறது, 12 சதம் தான் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புளி விலை என்ன, மிளகாய் விலை என்ன, அரிசி விலை என்ன, இப்பொழுது என்ன விலை என்று கொஞ்சம் தயவுசெய்து கவனிக்கவேண்டும். பத்து ஆண்டு காலத்தில், 10, 12 சதம் தான் விலை ஏறியிருக்கிறதா? அந்தப் புள்ளிவிவரம் எங்கேயிருந்து கிடைத்ததோ? அதை நிச்சயமாக யாரும் நம்புவதற்கில்லை. எவர் சொன்னாரோ அவருக்கே சந்தேகம் ஏற்படக்கூடியது தான். 10 சதம், 12 சதம் தான் சென்ற 10 ஆண்டுகளில் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறவர்கள் வெளியிலே சாதாரண மக்களிடம் வந்து சொல்லிப் பார்த்தால் தெரியும். அதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் என்னெய் விலை ரூ. 2½, 2¾, இருந்ததே என்று எடுத்துக் கொண்டு போனவர் 3¼ ரூபாய்க்கு விலை ஏறிவிட்டதால் வாங்காமல் திரும்புகிற நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலை இப்பொழுது இல்லை. அப்படி விலை ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது விலையேற்றம் இருக்கிறதா என்று கேட்பதில் பயன் இல்லை. விலை ஏறியிருப்பது உண்மை. அதைக் குறைக்க முடியுமா, முடியாதா என்று அரசாங்கம்தான் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

6th July 1962] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

நாங்கள் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஏழை மக்கள் சார்பில் விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். அதை எந்த வழியில் குறைக்க முடியும் என்று எங்களைக் கேட்டாலும் அதற்கு நாங்கள் யோசனை கூறுவோம். அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு விலையேற்றத்தைக் குறைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகியிருப்பதாக புள்ளி விவரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1952-ம் ஆண்டில் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி 38 லட்சம் டன். இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால இறுதியில் உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு என்று பார்த்தால் 53 லட்சம் டன். இவ்வளவு உற்பத்தி பெருகியும் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன? எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகுகிறதோ, அதேபோல குழந்தை உற்பத்தியும் பெருகுகிறது என்று ஒரு அம்மையார் இங்கே தெரிவித்தார்கள். அந்த அளவுக்கு குழந்தைகள் பெருகிக் கொண்டு போனால் நாம் வாழவே முடியாது. இந்த புள்ளிவிவரப் படி 40 சதம் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நாட்டில் குழந்தைகள் பெருகவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நாம் குழந்தைகள் பெருமல் கருத்தடை செய்கிறோம். ஒவ்வொரு டாக்டரும் 30 கருத்தடை ஊசிபோடவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : It is not as if the hon. Member said that the birth rate increased at the same rate as the increase in food production. The hon. Member probably meant that there was a proportionate increase.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : ஆகவே நாம் ஒரு பக்கத்தில் கருத்தடை செய்கிறோம். மறு பக்கத்தில் உணவைப் பெருக்குகிறோம். உணவு உற்பத்தி பெருகுவதோடு, குழந்தைகளும் பெருகுவது தான் விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணமா என்று கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறைகள் சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறுவதில் பயனில்லை. சற்று நிதானமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒருவர் 'பணப்புழக்கம் மிகுந்திருக்கிறது. மவுண்டு ரோடு பக்கம் போய் அங்கு செல்லும் கார்களைப் பார்த்தாலே தெரியும்' என்று சொன்னார். நாங்கள் கார்களை மட்டும் பார்ப்பதில்லை. கார்களினுடைய அழகை மட்டும் பார்ப்பதில்லை. கார்களிலே போகிறவர்களைப் பார்க்கிறோம். பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிற டிரைவரையும் பார்க்கிறோம். அதற்கு பக்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிற கட்டை வண்டியையும் பார்க்கிறோம். கட்டைவண்டிக்கு மேலே கோபுரம் மாதிரி அடுக்கிவைக்கப் பட்டிருக்கும் மூட்டைகளையும் பார்க்கிறோம். கைவண்டியையும் அதை இழுத்துச் செல்லும் மனிதர்களையும் பார்க்கிறோம். ரிக்ஷா இழுப்பவனையும் பார்க்கிறோம், சைக்கிளையும் பார்க்கிறோம். அதற்குப் பக்கத்தில் காலிலே செருப்புக்கூட இல்லாமல் நடந்து

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [6th July 1962]

போகும் மக்களையும் பார்க்கிறோம். எல்லோரையும் பார்க்கிறோம். ஆனால் அந்த கனம் அங்கத்தினர் பார்ப்பது கார்களை மட்டும். கார்களை மட்டும் பார்த்துவிட்டு பணப்புழக்கம் பெருகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார். மற்ற அத்தனை பேர்களையும் பார்க்கிறோம் நாங்கள். 100 பேர்கள் ஏழை இருந்தால் ஒருவர்கூட பணக்காரர் இல்லை. நாங்கள் அப்படிப் பார்ப்பதால் ஏழைகளின் கஷ்டம் எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தயவுசெய்து ஏழைகளின் கஷ்டம் என்ன என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. பணப்புழக்கம் பெருகிவிட்டது, அதனாலே விலை யேற்றம் என்று சொன்னால், அந்தப் பணப்புழக்கம் எங்கே ஏற்பட்டு இருக்கிறது? ஒரு சிலரிடந்தான் பணப் புழக்கம் இருக்கிறது. சென்னையில் குடிசைகள் இல்லாத ஒரு பகுதியைக் காட்ட முடியுமா? என்னுடைய தொகுதி தியாகராயநகரில் 30 குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் 300, 400 குடிசைகள் இருக்கின்றன. எங்கும் குடிசைப் பகுதிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஏழை மக்கள், ஹரிஜன மக்கள், குடிசை வாழ் மக்கள் எல்லோரும் இந்த வரியை ஏற்றுக்கொள் வார்கள் என்று ஒரு அம்மையார் சொன்னார்கள். தயவுசெய்து என் தொகுதியிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளுக்கு வந்து கேட்டுப் பாருங்கள். ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா, இல்லையா என்று தெரியும். அவர்கள் படுகிற கஷ்டம் என்ன என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். குடிசையில் இருக்கிற மக்களுக்கு ரூச்சு வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்ற ஆசை இருப்பது தெரியும். மனம்போல மாங்கல்யம் என்று மந்திரி சொன்னார்கள். குடிசை வாழ் மக்கள் ரூச்சு வீட்டிற்குப் போக வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு மனம் போல் மாங்கல்யம் அமைவ தில்லை. நீங்கள் காரில் போகிறவர்களையே பார்க்கிறீர்கள். “எங்களை மிட்டா மிராசுகள், பஸ்முதலாளிகள், ஆலை அரசர் கள் என்று கருதிக்கொண்டு எதிர்க்கட்சியினர் பேசுகிறார்கள்” என்று ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் குறைபட்டுக் கொண்டார். நாங்கள் அப்படிச் கருதுகிறோம் என்பதைவிட அவர்களே தங்களை மிட்டாக்களென்றும், மிராசுகளென்றும் பஸ் முதலாளிகளென்றும் ஆலை அரசர்களென்றும் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அவர்கள் அனைவரும் அரசு விதித்த வரிகளை வரவேற்றுப் பேசியதிலிருந்தே தெளிவாகத் தெரிந்தது. நாங்கள் ஏழைகளைப் பார்க்கிறோம். அவர்களும் பாமர மக்கள்—ஏழை மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அவர்களை பாதிக்காத வகையில் வரிகளை விதிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளைச் சொல்லி விட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். கோடம்பாக்கத்தில் பஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த பஸ் போய் நிற்கிற இடத் திலே மிகவும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. அவை நிற்பதற்கு இடமில்லை. திரும்புவதற்கு இடம் கிடையாது. மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த இடத்தை மாற்றி இன்னும் கொஞ்சம் பெரிதாக்குவதற்கு 1956-ம் ஆண்டிலேயே ஒரு திட்டம் போடப்

6th July 1962] [திரு. காஞ்சிமணிமொழியார்]

முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று தெரிகிறது. அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அங்கே ஒரு பெரிய மனிதர், அப்பொழுது இந்த சட்ட மன்றத்தில் இருந்தவர் எப்படியோ அதைத் தடுத்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படியிருந்தாலும், அங்கே பஸ் இருக்கும் இடத்தை பெரிதாக்க வேண்டும், அந்த இடத்தில் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே ஒரு “ஓவர் பிரிட்ஜ்” கட்டப்போவதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலே படித்தேன். அந்த முயற்சி விரைவிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் அமைச்சர்கள்கூட அந்தப் பக்கத்திற்கு வந்தால் கேட்டருகே நிற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குடிசைகள் நிறைந்த அந்தப் பகுதியில் நெருப்பீணைக்கும் என்ஜின் வந்தால் குடிசைகள் எரிந்து சாம்பலான பிறகே வரமுடிகிறது. ஆகவே, அந்தப் பாலத்தை சீக்கிரம் கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, அங்கேயுள்ள குடிசைப்பகுதிகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன் . . (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திருமதி ஏ. கிருஷ்ணவேணி: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு சமர்ப்பித்துள்ள 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் வரி விதிப்பதை ஆட்சேபித்துப் பேசினார்கள். ஆனால் வரி போடாமல் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத காரணத்தினால்தான் அரசாங்கம் வரி போடுகிறது. மதிப்பிற்குரிய லட்சுமிகாந்தம் அம்மையார் சொன்னதுபோல், பணம் காய்க்கும் மரத்தை உண்டாக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அப்படி பணம் காய்க்கும் மரத்தை உண்டாக்கினாலும்கூட, அந்த மரம் நாம் வேண்டும் போது பலன் தரக்கூடிய மரமாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஏழைகளின் மீது வரி போட்டால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால் எந்த அங்கத்தினராக இருந்தாலும்கூட, ஏழைகள் இன்றைக்குப் பட்டினியாக இருக்கிறோம், குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகள் எல்லாம் பட்டினியாக இருக்கின்றன என்று சொன்னால், ஒரு படி அரிசிக்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டால், ஒரு அங்கத்தினராவது அந்தப் பசிப் பினியைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வர மாட்டார். என்ன கஷ்டப்பட்டாவது நமது அரசாங்கம்தான், ஏழைகள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான பல சலுகைகளை அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது, அளித்தும் வருகிறது. நேற்று ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது, பழைய வரிகளை எல்லாம் நல்ல முறையிலே வசூல் செய்தால் புதிய வரிகளுக்கே இடமில்லை என்று சொன்னார். பழைய வரிகளையும் வைத்துக் கொண்டு, புதிய வரிகளையும் போட்டால்தான் நல்லமுறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏழை மக்களுக்கு இரங்கக்கூடிய உத்தமர் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சிறுசிறு குக்கிராமங்களுக்குக்கூட,

[திருமதி ஏ. கிருஷ்ணவேணி] [6th July 1962]

அதாவது மூன்று வீடுகள் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்குக்கூட, ரோடு வசதியும், கிணறு வசதியும், பெண்களுக்கு குளிக்க அறை வசதியும், ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு, உடை அளிப்பதற்கான வசதியும், இன்னும் இதுபோன்ற பல வசதிகளையும் ஏழை மக்களுக்காக அளித்துள்ளார். நம்முடைய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், ஏழைகளுக்கு இரங்கும் சர்க்கார், ஏழைகளுக்காகவே உழைக்கும் சர்க்கார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏழைகளுக்கு நிறையச் சலுகைகள் வழங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரிகள் போடவேண்டும், ஏழைகளுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லுவது செயலற்ற எண்ணமாகும். ஏழைகளுக்கு தாங்கும் அளவுக்கு வரியும் போட்டு, அவர்கள் எல்லாவிதச் சலுகைகளையும் பெறவேண்டுமென்றுதான் நான் கூறவிரும்புகிறேன். ஏழை முதல் பணக்காரர்வரை வரிகள் போட்டு, ஏழைகளின் மூன்னேற்றத்திற்காக சகலவிதச் சலுகைகளையும் நமது சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆண்டிப்பட்டி மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம். ஆகவே சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கித் தரும்படி நமது காருண்ய நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சியாபுரத்திற்கு வந்தபொழுது, அங்கே ஒரு பாலம் அவசியம் தேவை என்பதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நமது முதலமைச்சர் பதவி ஏற்ற காலம் முதல் சிறுசிறு ஓடைகளுக்குக்கூட பாலம் அமைத்து போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று அம்மச்சியாபுரத்தில் வைகை ஆற்றில் ஒரு பாலம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மழை காலங்களில் வைகையில் அளவுக்கு மீறிய வெள்ளம் வருகிறது. அக்கரைக்குப் போவதற்கு நீந்தி செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும் அவ்வூர் மற்றும் பக்கத்து கிராம மக்களுக்கு அக்கரையில் அதிகப்படியான புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. காலாகாலங்களில் சென்று விவசாயத்தைக் கவனிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. குன்னூர் சுற்றிப்போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும் ஊரில் உள்ள மாணவ மாணவிகள் தேனிக்குப் போய் படிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அவர்களும் காலாகாலத்தில் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல முடிவதில்லை. ஆகவே, அம்மச்சியாபுரத்தில் வைகை ஆற்றில் ஒரு பாலம் அமைத்துத் தரும்படி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே எழுமலையில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியில் ஏராளமான மாணவ மாணவிகள் படித்து வருகிறார்கள். இடவசதி போதாத நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். அங்கேயுள்ள மாணவிகளுக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏழை மாணவ, மாணவிகள், 7 அல்லது 8 மைல் தூரத்தி

6th July 1962] [திருமதி ஏ. கிருஷ்ணவேணி]

லிருந்து வந்து படித்துவிட்டுப் போகிறார்கள். ஆகவே பள்ளி மாணவ மாணவிகளுக்கு இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எழுமலை மற்றும் சுற்றுப்புற கிராமவாசிகள் அவசரமாக ஏதாவது போன் மூலம் செய்தி அனுப்பவேண்டுமென்றால், உசிலம்பட்டிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. காலா காலத்தில் பஸ்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, எழுமலையில் ஒரு டெலிபோன் ஆபீசை நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இங்கே பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்த சபாநாயகருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: **Mr. Speaker, Sir, "Progressive taxation is the beauty of a democratic set up of Government"**

என்பதுபோல், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள எந்த அரசும் இதுபோன்று காலக்கிரமத்தில் வரி விதித்து, மக்களை நம்பி, மக்களுக்காக வேண்டிய பல நல்ல காரியங்களில் கவனம் செலுத்துவதுதான் முறை. அதை அடுத்து இந்த அரசாங்கம் செய்துள்ள அபிவிருத்திகளை நாமும், மக்களும் அறிவார்கள். இன்றைய தினம் அரசாங்கம் விதித்திருக்கக்கூடிய வரிகளைப் பார்த்தால், பஸ்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட வரியோ அல்லது லாரிகளின்மீது விதிக்கப் பட்ட வரியோ, அதிகப்பட்ட மைல் ஓட்டத்திற்கு அதிகம் ஏற்றப் படும் பளுவுக்கு ஏற்றாற்போல் அதிகமாக லாபம் எடுக்கக்கூடியவர்களின்மீதுதான் வெகு ஜாக்கிரதையாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உணர முடியும். நிலத்தீர்வையும் தண்ணீர் தீர்வையும் விதித்திருந்தாலும், அதற்கும் ஒரு ஸேப்டி கிளாஸ் இருக்கிறது என்று முறையிலேதான் அமைந்திருக்கிறது. முதல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நீர்வள அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு ஏற்கெனவே வரி விதித்தாய் விட்டது. இனிமேல் விதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. நாங்கள் வாழும் திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில், அபிவிருத்தி வரிகள் அங்கேயும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மணிமுத்தாறு விதிகள் பிரகாரம் ஏற்கெனவே ரூ. 3 அல்லது 4 தண்ணீர்த் தீர்வை செலுத்தி வந்தவர்கள் இப்பொழுது ரூ. 12½ வீதம் தண்ணீர் தீர்வை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஏ, பி, ஸி, டி. என்று நான்கு பிரிவுகளாக இருந்ததை, ஒரே பிரிவாக ஏ-பிரிவின் கீழ் கொண்டுவந்து, ஏ-பிரிவு வரி விதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக அவைகள் எல்லாம் ஏற்கனவே அதிக வரிக்கு உட்பட்டது. ஆகவே விலக்குக்கு உட்பட்டவை என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த விளக்கம் தருவார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக இங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிற வேலைகளையும் மற்ற மாகாணங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கிற வேலைகளையும் பார்த்தால் இங்கே எவ்வளவோ அதிகப்படியான வேலைகள் நடந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அபிவிருத்தி வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் நமது மாகாணத்தில் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி வேலைகள் மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக நடந்திருப்பது தெரியவரும். சில பகுதிகளுக்கு இப்பொழுது அபிவிருத்தி வரி போட்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [6th July 1962]

டிருக்கிறார்கள். அவைகள் ரொம்பவும் அவசியமானது என்றே தெரிய வரும். அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஆதி காலத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது போன்று அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட இடங்களில் அதிகப்படியான வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதுதான். திருநெல்வேலியில் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தூத்துக்குடியில் கூட்டுறவுத்துறையில் இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் டில் ஓர் புது முயற்சியின் மூலம் கூட்டுறவு எவ்வளவோ நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. மற்றும் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி திட்ட இலக்குக்கு அதிகமாக செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்ப தானது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் சில திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டிய தாக இருக்கிறது. கீரியாறு திட்டம் அர்ஜுனன் நதி, அனுமான் நதி திட்டங்கள் முதலியவைகளை அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அத்துடன் பாம்பாறு திட்டம் வேறு இருக்கிறது. இவைகளைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து கோள சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒரு முடிவுக்கு வந்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக இவ்வருடமே பூர்வாங்க வேலை செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கல்வி சம்பந்தமாக பேசும்போது, ஜீவசக்தியுள்ள பொருட்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு என்று கருந்நாங்குகளையும், முயல்களையும் பிடித்து நல்ல மருந்துகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது போல் கல்வி விஷயமாக மனிதக் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு மேலும், மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யாமல் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப் பதைப் பார்த்து அதை வரவேற்க வேண்டியதுதான். மனிதக் குழந்தைகளை மருந்துக்கு பரீட்சை செய்வது போல் இல்லாமல் அவர்களை ஒரு பரீட்சைக்குரிய பொருளாகக் கருதாமல் ஒரு முடிவுக்கு வரவிருப்பது நல்லதுதான். அவ்விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை விளக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இருப்பது எங்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது. ஒரு முடிவு செய்தபின் எந்தவிதமான மாறுதலும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

ஏழை மாணுக்கர்களுக்கு கடன் உதவி கொடுப்பது ரொம்ப வும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஜாதி மத இனம் வேறு பாடுகள் இல்லாமல் இந்த உதவி கொடுப்பதானது ரொம்பவும் வர வேற்கத்தக்கது. அதனால் எவ்வளவோ வளர்ச்சி ஏற்படும். தூத் துக்குடி அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக சொல்லும்போது தூத்துக்குடி யிலிருந்து திருச்சி வரைக்கும் இருக்கக்கூடிய மீட்டர் கேஜ் ரயில் பாதையை ப்ராட் கேஜ் ரயில் பாதையாக அமைத்துக் கொடுத்தால் அதனால் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அதைப் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத் திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போட்டுக்கொடுத்தால் தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடைய வசதியாக இருக்கும். சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் சுமார் 400 அல்லது 500 மைல்களுக்கு கடற்கரை பாதை இருக்கிறது. அது இப் பொழுது ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. பாதுகாப்பு

6th July 1962] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

முக்கியத்துவமுள்ள அந்த ரோட்டை நேஷனல் ஹைவேஸ்ஸாக மத்திய சர்க்காரிடம் கொடுத்தால் அதை பராமரிக்கும் செலவுச் சுமை மாகாண சர்க்காருக்குக் குறையும். அந்த முறையில் சுமார் 500 மைல்களுக்குச் செலவு செய்யக்கூடிய பணப் பொறுப்பு நமக்குக் குறையும். அந்தத் தொகை இதர ரோடுகள் அபிவிருத்திக்கு உதவும்.

கூட்டுறவு முறையில் நமது ராஜ்யம் எவ்வளவோ முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மற்ற ராஜ்யங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பஞ்சாபுடன் ஒப்பிடலாம். அவற்றுடன் தான் போட்டி போட முடியும். அதைப்போலவே தொழில் துறையில் பார்த்தால் நாம் மைசூருடன் போட்டி போடலாம். மற்ற சில சில ராஜ்யங்கள் ஒவ்வொரு வகையிலும் முன்னேற்றமடைந்திருந்தால் நமது ராஜ்யம் எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களில் சிற்சில பகுதிகளில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கலாம். ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் எல்லா பகுதிகளிலும் முன்னேற்றத்தை காணலாம். எல்லாப் பகுதிகளிலும் வளர்ச்சி பெற்றதாகவே இருக்கிறது. ஒரு பேஸ்டப்ரோகிராம் (Phased Programme) முறையில் ஒருமிக்க வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது தெரியவரும். அப்படி எல்லா துறையிலும் நம் ராஜ்யத்தில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். உதாரணமாக கூட்டுறவு துறையை எடுத்துக்கொண்டால், கடன் உதவி இலக்கு 28 கோடியை மீறி 31 கோடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஏழை விவசாயிகள் எவ்வளவோ பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இப்படி பல வகைகளில் விவசாயிகள் பயனடைந்து வருகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு ஒரு வைத்திய கல்லூரி வருவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. 3-வது திட்ட காலத்தில் தென் பகுதிக்கு என்று ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. தென் ஜில்லாக்களில் மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு மத்தியமாக இருக்கக்கூடிய திருநெல்வேலியில் அந்த வைத்தியக் கல்லூரியை அமைக்க முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அங்கு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய கட்டிட வசதி நில வசதி முதலியவைகள் எல்லாம் இருக்கிறது. ரயில்வே செஸ் நிதி சுமார் எட்டு லட்சம் ரூபாய் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை உதவித் தொகையாகக் கொண்டு அங்கு வைத்தியக் கல்லூரியை அமைக்கலாம் என்று அங்குள்ள ஜில்லா கவுன்சில் தீர்மானித்திருக்கிறது. அதையெல்லாம் பயன்படுத்தி அங்கு ஒரு வைத்திய கல்லூரியை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் திருச்செந்தூரில் தொழில் பயிற்சித் கல்லூரி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய கட்டிட வசதி இல்லை. அதனால் அருகிலிருக்கும் வீரபாண்டிய பட்டணம் என்ற இடத்திற்கும், திருச்செந்தூருக்கும் மத்தியில் அதாவது சுமார் இருபது அல்லது முப்பது ஏக்கர் வரை அதற்கு வேண்டிய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து அங்கு அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[6th July 1962]

சிறு தொகையைக்கூட இந்த ஆண்டிலேயே ஒதுக்கி வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் அங்கு இருக்கிறது. அதனால் அவற்றையெல்லாம் காலா காலத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“டி-சில்ட்டிங்-கம்-ரிக்களமேஷன் ஸ்கீம்” என்ற ஒரு திட்டம், ஆனந்த சாவ் திட்டம் என்ற பெயரால் ஏற்பட்டது. அதன்படி அங்குள்ள குளங்கள், கண்மாய்கள் முதலியவைகளை தூர் எடுப்பது என்று முடிவு செய்தார்கள். அந்த திட்டத்தின்கீழ் பேய்க் குளம் என்று குளத்தை தூர் எடுப்பது என்று ஆரம்பித்து அதற்கு என்று மூன்று அல்லது நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அப்படி ஒதுக்கியும் அந்த திட்டம் இது வரையிலும் எடுத்து நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதன் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. மற்றும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 292 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாசனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு தண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டிருந்தும் கூட 262 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் தான் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட முப்பது ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இன்னும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. திட்டமிட்டும் தண்ணீர் வசதி செய்தும் அவைகள் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவசரமாக 30 ஆயிரம் ஏக்கரையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மீனவர்களைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். இவர்களுக்கு நைலான் தூல் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கிட்டத்தட்ட நூலைந்து லட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகையாக மத்திய சர்க்கார் வழங்கி வந்தது. அது திடீரென்று நிறுத்தப் பட்டு விட்டது. அதன் காரணம் தெரியவில்லை. ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தியாவது அவர்களுக்கு அந்தத் தொகையை வாங்கிக் கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று இங்கு நிதி ஒதுக்கியாவது கொடுக்க வேண்டும், அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்தாவது வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63 நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக பேச ஆசைப்படுகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையை எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்கள் இழிவாகப் பேசினார்கள். “வெளியில் கொடியை பிடித்துக்கொண்டு அட்டையை ஏந்திக்கொண்டு கூச்சல் போட்டால் வீலை குறையுமா” என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் நான் அவர்களை ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மக்களிடம் சுதந்திரம் கேட்ட காலத்தில் அவர்களும் தான் “சுதந்திரம் வந்தால் அடிமையை களைந்து விடுவோம், நாட்டில் ஏழை எளியவர்கள் இல்லாமல் செய்து விடுவோம், லஞ்சத்தை ஒழித்துவிடுவோம், ஏழை எளியவர்கள் ஏழையாக இருக்க மாட்டார்கள், அடிமையாக இருக்க மாட்டார்கள் லஞ்சப் பேய் ஒழிந்து

6th July 1962]

[திரு. தா. சின்னசாமி]

போகும்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் சொன்னவர்கள் ஜனநாயகம் வந்தவுடன் மூன்று படி அரிசி போடுவார்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்போட்டு ஏழை எளியவர்கள் இல்லாமல் செய்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சென்னையில் குடிசை புறம்போக்கு நிலங்களில் வந்து பார்த்தால் தெரியும், அவர்கள் போய் விட்டார்களா என்பது. சென்னையில் ஒவ்வொரு ஓடைப் புறம்போக்குகளில் பார்த்தால் ஏழைகள் ஏழைகளாகவேதான் இருக்கிறார்கள், பழைய கதையில் இருந்தவர்கள் அதே கதையில்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். மூன்று படி அரிசி இல்லாமல் ஐந்து படி அரிசியாக மாற்றி விட்டார்களா என்பதை இந்த மன்றத்தின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் என் தொகுதியாகிய கள்ளக்குறிச்சி தொகுதி ஒரு வறண்ட பிரதேசம்.

திரு. கோ. ராஜாராம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் “இந்த மன்றத்தின் சார்பாக” என்று சொல்லலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிச் சொல்லி அவருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறலாமா?

திரு. தா. சின்னசாமி: கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா மிகுந்த ஏழ்மையான பகுதி என்று நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒருவருக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம்கூட கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் கிடையவே கிடையாது. ஒருவர் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அவர்தான் பெரிய ஜமீன்தார் என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினரிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் ஒரு ஆளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். தேர்தல் காலத்தில், ‘மூன்று ஏக்கர் நஞ்சையும், ஒரு ஏக்கர் புஞ்சையும் கொடுக்கிறேன்’ என்று சொன்னாரே, அதற்கு கனம் அங்கத்தினர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கேட்கிறார்.

திரு. தா. சின்னசாமி: சாலை வழியாக கனம் அமைச்சர்கள் வருகிறார்களே தவிர, உள் புறங்களில் வந்து பார்ப்பதே கிடையாது. நான்கு முழத் துணியை விரித்துப் படுத்திக் கொள்கிறார்கள் ஹரிஜனங்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு அம்மையார் சொன்னார்கள் இரண்டு ரூபாய் அளவுக்குக் கூலி உயர்ந்திருக்கிறது என்று. எங்கள் பகுதியில் நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவரைத்தான் பெரிய ஜமீன்தார் என்று சொல்லுவார்கள். அங்கே காற்று மழையில் ஏழை எளியவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் நூறு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அப்படியெல்லாம் எங்கள்

[திரு. தா. சின்னசாமி]

[6th July 1962]

கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் பார்க்க முடியாது. பெரும்பாலும் ஏழைக் குடியானவர்கள்தான் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். பதினைந்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் மிகப் பெரிய ஜமீந்தார் அங்கே. கூலி கொடுப்பது எப்படியென்றால், கூலியாக நான்கு படி நெல் கொடுப்பார்கள். பணத்தைக் காண முடியாது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் ஒவ்வொரு கிராமமாகப் பார்த்தாலும், எந்தக் கிராமத்திலும் ஒரு ஏக்கர் நிலம்கூட ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்த நிலமாக இருக்க முடியாது. கர்ணம், மணியக்காரர் ஆற்றில்கூட ஹரிஜனங்களுக்கு அஸைன்மெண்ட் செய்வது கிடையாது. நடு ஆற்றில் மணலைக்கூட ஹரிஜனங்களுக்கு அஸைன்மெண்ட் செய்வதே கிடையாது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்த அரசாங்கம் ஆற்றையோ, கண்மாயையோ யாருக்கும் ஜாரி பண்ணிக் கொடுக்காது, தரிசு நிலங்களைத்தான் ஜாரி பண்ணிக் கொடுக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, the hon. Member stresses only the importance of land assignment.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. தா. சின்னசாமி : ஹரிஜனங்களுக்கு நான்கு ஏக்கர் வீதம் சொந்தமாகும்படியாக அஸைன்மெண்ட் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஹரிஜன நல அமைச்சர் காலத்திலேயே ஹரிஜனங்களெல்லாம் முன்னேறிவிட்டோம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். சேரி ஒழிப்புத் திட்டம் என்று 1961-ம் ஆண்டிலே ஒன்று கொடுத்தார்கள். என்றாலும், அந்தத் திட்டத்தில் குடிசை போடக்கூட லாயக்கில்லாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் நான்கு, ஐந்து இடங்களில் சேரி விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் 'சேரி ஒழிப்புத் திட்டம்' பற்றி குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. தா. சின்னசாமி : சேரி ஒழிப்புத் திட்டம் இருந்துவருகிறது. ஜனநாயகமுறையில் இயங்கும் மந்திரி சபையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதினைந்து ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் அமைச்சராக இருந்து வருவதை நான் வரவேற்கின்றேன். அதே நேரத்தில், எங்கள் ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு அடிக்கடி சற்றுப் பிரயாணம் வந்து நிலைமையை நேரில் பார்வையில் வேண்டும். எங்கள் பகுதிகளில் எந்தக் கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஹரிஜன மக்கள் தென்னங்குரை போட்ட குடிசைகளில் வாழ்கிறார்களே தவிர, நல்ல கட்டிடத்தில் வசிப்பதைப் பார்க்கவே முடியாது. ஏதோ கமிட்டியில் இருப்பவர்கள், மந்திரிக்கு அறிந்தவர்கள், அரசியல் அறிந்தவர்கள் நான்கு சத விசிதத்தினர் ஒட்டுக்கல் வீட்டில் வசிக்கலாம். கிராமங்களில் ஒரு ஜோடி மாடு வைத்திருப்பவர்கள்

6th July 1962]

[திரு. து. சின்னசாமி]

சில ஹரிஜனங்கள்தான் இருப்பார்கள். என்பது சத விகிதத் தினர் ஏமாந்து போகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒவ்வொரு கிராமமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நிலைமையை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சீர்திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI N. RAMACHANDRA REDDY: Mr. Speaker, Sir, I will speak a few words on the Budget for 1962-63 presented in this Honourable House. For the proper and just appreciation whether the Government is justified in levying taxes or not, we have to go back to the state of affairs before 1947. The conditions of our State before 1947 were pathetic. It was a long period of economic stagnation with an increasing pressure of population and there was widespread poverty and want prevailing among the people all over the State. When there was such an economic condition, our popular Government had launched and carried out Plans successfully. Through planning and development, our Government have been able to achieve more progress in the fields of agriculture, irrigation and electricity which nobody can deny. It is crystal clear everybody knows it that the Government have made many improvements in those fields and the relevant figures have already been laid on the table of this Honourable House. So, the question is, how could the Government be able to achieve all this progress within this short period? The only answer is that that it has been all due to the levy of taxes from year to year. Now we are in the commencement of the Third Five-Year Plan period and this is also an important period because much importance has been given to agriculture. So new taxes are very necessary for the proper implementation of the Third Five-Year Plan. But at the same time I wish to state that the Government should take proper steps to see that while imposing new taxes, they do not touch upon the sweat and blood of the poor people who are already heavily taxed. In this connection, I wish to point out that I welcome all new taxes except the taxes on electricity and wet lands because increased tax on electricity and wet lands will definitely touch the poor people who are at present at the bottom rung of the economic and political ladder and whose resources, capacities and capabilities to bear new taxes have already been exhausted by the Government. But I would suggest that a little more check and proper control over the evasion of some of the taxes like the income-tax and sales tax and the cutting down of the unnecessary expenditure in some of the departments and an exercise of proper control over the wastages in Government undertakings would have definitely enabled the Government not to levy these unfortunate taxes, taxes on electricity and wet lands. I also request the Government to see that the increased taxes on motor vehicles do not lead to an increase in passenger bus fares.

Coming to my constituency in the Salem district, I wish to say that the Salem district is vast in area and it is also a most backward district. So, I request the Government to start a Medical

[Sri N. Ramachandra Reddy] [6th July 1962]

College at Salem and open more factories. At present the Government have proposed to bifurcate the Salem district into two districts, North Salem and South Salem, and there is a controversial opinion between the hon. Members representing North Salem. Some of the hon. Members belonging to North Salem want that Dharmapuri should be the headquarters of the North Salem and some hon. Members from North Salem want that Krishnagiri should be the headquarters of North Salem. From the point of view of the proper administrative convenience of the Government, I, representing the Hosur taluk, request the Government to fix Krishnagiri as the District Headquarters and, I am sure, the Government would decide that Krishnagiri would be the headquarters in view of the broad principles accepted by the Government in the matter of the bifurcation of the Salem district.

Coming to my constituency, Hosur taluk, I wish to say that if there is any taluk in the Madras State which has not been properly developed, it is only the Hosur taluk. Till 1957-58 the Government did not pay special attention to develop the Hosur taluk because of the border problem existing between the Madras Government and the Andhra Government over the future of the Hosur taluk. But after the award of Shri Pataskar, things have settled down and I am happy to say that the Madras Government have done well in retaining the Hosur taluk in the Madras State. But we are thoroughly disappointed with the irrigational facilities available in the Hosur taluk. They are in a miserable condition. In the Hosur taluk, we are having 450 tanks and most of the tanks have silted up. Out of the available 13,000 acres of land, we are not able to cultivate even 10,000 acres of land due to the bad condition of the tanks. I request Government to take immediate and proper steps to clear up all the silt and also to construct Anicuts at Bragardapalli, Doddahalla, Samanapalli. Even the Hon. Ministers of the last Cabinet, all of them, have visited our taluk and they have also admitted that Hosur is a very backward area and they have also appreciated the beautiful climate, beautiful cattle farm and forest resources of Hosur and they have also promised, when they were going out of Hosur that they would take steps for improving our taluk. But peculiarly enough immediately when they reached the Headquarters the hot climate of Headquarters might have got the better of the cold climate of Hosur and no improvements worth mentioning had been done for Hosur at all.

With regard to medical facilities it is now four or five years since Government took over the Local Fund Hospital, Hosur. There is only one Government Hospital at Hosur. Except for the fact that instead of the previous name board 'Local Fund Hospital' there is the board 'Government Hospital, Hosur', no other improvement has been effected there. The change of name board is the only one material progress which has been made. Government have not improved it at all.

With regard to the condition of female patients, I wish to state that there is no lady doctor and the condition of female patient is

6th July 1962] [Sri N. Ramachandra Reddy]

very hopeless. So I would request Government immediately to post a M.B.B.S. lady doctor and also to increase the bed-strength of the hospital. Government should also increase all the clinical amenities in the hospital.

In regard to road transport, we are not having any direct bus from Hosur to Bangalore. Because Hosur contains about 3,25,000 people, who have some sort of connection with Mysore State, hundreds of people are daily going from Hosur to Bangalore. But the pity is there is no direct bus service from Hosur to Bangalore. Buses to Bangalore ply from Dharmapuri, Salem and Trichy and persons starting from Hosur to Bangalore are not able to get seats in the buses, stopping at Hosur. Hosur is only an intermediate stop. So I would request the Government to come to some sort of arrangement with the Mysore Government and start 'shuttle service' from Hosur to Bangalore. I hope Government would consider this question immediately.

(The time bell was rung)

* திரு. வி. ராமநாதன் : மதிப்புக்குரிய மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வர வேற்று ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி விவாதிக்கின்ற நேரத்திலே எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எல்லாம், ஏழைகளைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவிலே புது வரிகள் போட்டிருக்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானாலும், வரி போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். எப்படி ஒரு கட்சிக்கோ அல்லது அதன் தலைவருக்கோ ஒரு தொகை தேவைப்பட்டால் சிறப்புக் கூட்டம் போட்டுப் பணத்தைச் சேர்க்கிறார்களோ அதே போல் நாட்டிலே நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் மக்களுக்கு வரி போட்டு அதன் மூலம் கிடைக்கும் தொகையைக் கொண்டுதான் நிறைவேற்ற முடியும். மக்களிடத்திலே வரி போட்டு வருவிக்கப் படுகிற தொகையானது மக்களுடைய நன்மைக்காகவே செலவழிக்கப்படுகிறது.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கையிலே நம் முடைய தமிழகம் தொழில் துறையிலே பல்வேறு வகையில் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் 'கிறல் விழுந்த கிராம்போன் ப்ளேட்' என்று கூறினார்கள். நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்தை நினைத்தால் தேனாக இனிக்கிறது. மல்லிகையாக மணக்கிறது. இன்னும் இரண்டு வருஷங்களில் தேனாக இனிக்கும் திட்டம் தேன்பாகாகப் பலன் தரப் போகிறது. மல்லிகையாக மணக்கும் இந்தத் திட்டம் மாலையாகப் பலன் தரப் போகிறது. அவர்கள் களவு காணக் கூடிய கற்பனைத் திராவிடம் தான் கிடைக்க முடியாத, கிறல் விழுந்த கிராம்போன் ப்ளேட்டாக இருக்கிறது, என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்கள். எழு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதில் எங்கள் பகுதியில் வெள்ளியனை

[திரு. வி. ராமநாதன்]

[6th July 1962]

பிரித்தானியாவில் உள்ள குடகஞ்று திட்டம் சேர்க்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் அந்தப் பகுதி செழிப்படையும். என்னுடைய தொகுதி இரண்டு தாலுகாக்களை இணைக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய தொகுதி. இதற்குப் பழஞ் சிறப்பும் உண்டு. சோழ நாட்டின் மேற்குப் பகுதியையும், கொங்கு நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பகுதி. குளித்தலை தாலுகாவின் இரண்டு பிரிக்காக்கள் சோழவன நாட்டின் மேற்குப் பகுதி காவிரி நதியைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதன் காரணமாக செழிப்பாக இருக்கிறது. கொங்கு நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியாக இருக்கும் வெள்ளியணைப் பிரிக்காட்டும் வறண்ட நிலையிலேயே இன்னும் இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியை வளமுள்ளதாகக் குடகஞ்று திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்குமாறு மராமத்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளியணை பிரிக்காவில் நல்ல முறையிலே மின்சாரம் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. பக்கத்தில் இருக்கும் குளித்தலை, கட்டளை இரண்டு பிரிக்காக்களில் தென் மெட்ராஸ் கார்ப்பொரேஷன் என்ற தனியார் ஸ்தாபனத்தால் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யப்படுவதால் நல்ல முறையில் வேலை நடக்க வில்லை. சுற்றுப் புறங்களில் எல்லாம் விரைவாக மின்சார அபிவிருத்தி நடைபெறுகிறது. ஆகவே, இந்த தென் மதராஸ் கார்ப்பொரேஷனையும் சர்க்காரே எடுத்து, அந்தப் பகுதிகளில் விரைவாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இங்கே 50 பேர் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விலைவாசிக் குறைப்புக்கான யோசனைகளை இங்கே கூறியிருக்கலாம். அதைவிட்டு பேரணி என்று ஒரு பெரிய கும்பலைக் கூட்டி கூச்சல் போட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு வேலை இல்லையென்றால் அந்தப் பேரணியை ஒரு கிராமத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தால் இரண்டு ஊருணிகளைப்பாவது வெட்டியிருக்கலாம்.

பொதுமக்களின் நன்மைக்காக மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கொடுக்கும் மனுக்களுக்கும், மற்ற பொது நடவடிக்கைகளுக்கும் அரசாங்க அலுவலகங்களில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரங்கநாதபுரத்திற்கு அருகில், காவேரி ஆற்றிலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டினால் ஐயர்மலை, பழைய ஜெயங்கொண்டம் போன்ற பகுதிகளில் ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்குமென்று கூறிக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6th July 1962]

* **திரு. முனு ஆதி:** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இம் மாமன்றத்தின் முன்னால் அனுபவம் மிக்க நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் சொல்லி, ஜனநாயக ஆட்சி நன்கு நிலவவேண்டுமானால், நல்லபடி புகழமுடைய வேண்டுமானால் ஆண்டொன்றுக்கு வரிபோட்டால்தான் முடியும் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், **No democracy without an opposition** என்று ஒரு அறிஞர் கூறியிருக்கிறார். ஜனநாயக ஆட்சி நிலவ வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சியினரின் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவமுள்ள ஆட்சியாக இருக்கவேண்டும். அனுபவம் மிக்க நிதியமைச்சர் அவர்கள் 50 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு ஓர் மகிழ்ச்சி. நாங்கள் 50 பேர்கள் இங்கு வெற்றிபெற்று வந்திருக்கிறோம், எங்கள் மனதைக் **கவரத்தக்க** வகையில் எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பக்கம் என்று அளித்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இன்று எங்கள் கட்சி ஒன்றுதான் ஜனநாயக முறையில் எதிர்க்கட்சியாக நிகழ்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பார்த்து, என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் என்னென்னவோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு ஒரு நண்பர் கீழல் விழுந்த கிராமபோன் பிளேட் என்று கூறியதற்கு மறுப்பாக திராவிடம் கிடைக்காத குறையினை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் ஏதோ பேசுவதாக கூறினார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் வளரும்போது அத்தனை பேர்களுக்கும் அரசியல் துணுக்கம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, ஆளும் கட்சியினர் தங்களது 139 எண்ணிக்கையை வைத்து பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்று விடுதலை இயக்கத்தின்போது, அமரி துரை ஏன் ரோடுகளில் கத்துகிறீர்கள் என்று கேவியாகப் பேசினான். அந்த துரை இன்று இல்லை, ஆனால் அதைப் பார்த்து, கேட்டுக் கொண்டிருந்த பார் புகழும் தலைவர் நேரு இன்று கோலோச்சுகிறார்கள். எரிமலைக்கு முன்னால் மகுடி ஊதுவதுபோல் இருக்கிறது என்று எனது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் மதியழகன் சொன்னார். நீங்கள் ஏன் சாலைகளில் மகுடி ஊதுகிறீர்கள் என்று கனம் விவசாய அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆம் நாங்கள் தெருக்களில் மகுடி ஊதுகிறோம். மறுக்கவில்லை. அதிகாரம் என்ற பாம்பு கடித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது நாங்கள் மகுடி ஊதித்தான் அடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பாம்பும் தண்ணீர் பாம்பல்ல, கருநாகப் பாம்பாக நடமாடிக் கொண்டிருப்பதால்தான் நாங்கள் மகுடி ஊதி அதை அடக்க வேண்டியிருக்கிறது. பலலான் என்ற சர்வாதிகாரி இருந்தது 18-ம் நூற்றாண்டில். நாம் இருப்பது இருபதாம் நூற்றாண்டில். நாம் இன்று நாகரீகத்தில் வளர்ந்திருக்கிற நூற்றாண்டில் இருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு தேசிய தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை காட்டுமிராண்டிகள் என்று சொன்னார்களே, இன்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்

[திரு. முனு ஆதி]

[6th July 1962]

வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தாராயிருக்கிறார்கள். நாகரீகம் முதிந்தவர்கள் உள்ள நாட்டில் காட்டுமிராண்டிகள் எப்படி பிறந்தார்கள் என்பதை நண்பர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வரி போடக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதைப் போல், அரசியல் தந்திரம் சூழ்ச்சி இவைகள் தங்களுக்கே உரித்தான பாணியில் மக்களிடம் சொல்லி வருகிறார்கள். நாங்கள் வரி போடக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. வரி, பொதுமக்களின் மேல் மேலும் மேலும் சுமையாக இல்லாமல், ஏழைகளைப் பாதிக்காத வகையில் பணக்காரர்கள் மீது வரி போட்டு காரியங்களைச் செய்யலாமே என்று சொல்லும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வரி கூடாது, வரி கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் என்று பொது மக்களிடம் எதையோ சொல்லிப் பார்க்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்குள்ள திறமையும், சூழ்ச்சியும் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. ஒரு ஒப்பற்ற தலைவரின் கீழ் இயங்கும் நாங்கள் தருகின்ற கருத்துரைகள் பயன் தருகின்றவைகள் என்று ஆராய வேண்டும். எனக்கு இங்கு அதிக நேரம் பேச சந்தர்ப்பம் இல்லாவிடினும், இம்மாதில் அரசு பஞ்சாயத்து ஆட்சிக்கு, பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து பஞ்சாயத்துக்கள் வழி, நாடு முன்னேற வேண்டுமென்று பெருந்த நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. முதல்தர பஞ்சாயத்தின் தலைவன் என்ற முறையில் நான் என் அனுபவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரியிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதும் பிறகு அதை எடுத்து என்ஜினியரிங் சூப்பர்வைஸரிடம் கொடுப்பதும் தான் மாறி மாறி வருகின்ற நிலையில் இருப்பதால் பஞ்சாயத்துக்களின் வேலைகள் தடைபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரியிடம் 1,500 ரூபாய்க்கு ரோடு போன்ற வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தது. அத்தற்கு 'செக் மெஷர்மெண்ட்' என்று சொல்வார்கள். அந்த அதிகாரியிடம் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதை எடுத்து ஒரு மைனர் இறிகேஷன் ஓவர்ஸியரிடம் கொடுத்து பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் முதல்தர பஞ்சாயத்துக்களில் என்ஜினியரிங் சூப்பர்வைஸரை மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, ரோடு அபிவிருத்தி, கிணறு அபிவிருத்தி, சுகாதார முன்னேற்றம் போன்ற வேலைகள் தடைபட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரியிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து வேலை செய்யச் சொன்னால்தான் பஞ்சாயத்துக்கள் நன்மையடைய முடியும். அத்துடன் பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சொல்லி வருகிறோம். நிர்வாக அதிகாரிக்கு அதிகப்படி அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டு, தலைவர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் அளிக்கப்படாததால் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும், தலைவர்களுக்கும் இடையே முரண்பாடு ஏற்பட்டு ஒன்றுக்குப் பின் முரணாக, இருவரும் எதிர் எதிராக இருந்து பணியாற்ற வேண்டிய நிலைதான் நிலவுகிறது. இல்லாவிடில் அவர்கள் சொல்வதற்கு நாங்கள் தலை அசைத்தால் தான்,

6th July 1962]

[திரு. முனு ஆதி]

அதிலுள்ள இலாபத்திற்கு இச்சைப்பட்டால், வேலைகள் சுமுகமாக நடக்கும் என்ற நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. ஆகவே நிதியமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்து முறைகளில் அக்கறை கொண்டு இந்த மாநில அரசு அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நன்கு கவனித்து அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தோமில்லாததால் அதைப்பற்றி அம்மான்யக் கோரிக்கை வரும்போது அதன் மீது பேசிக் கொள்கிறேன் என்று கூறி எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை முழு மனதோடு ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 15, 16 ஆண்டுகளாகின்றன. நமது நாடு விவசாய நாடு. ஏழைகள் வசிக்கும் நாடு. நம் நாட்டில் வெள்ளையன் காலத்தில் கோடானுகோடி மக்கள் கல்வி அறிவற்றிருந்தார்கள். படிப்பு வாசனையே இல்லாதிருந்தார்கள். பல கிராமங்களுக்கு சோடு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி இவை ஒன்றும் இல்லாதிருந்தன. ஆனால் இன்று 300 ஜனத் தொகைக்கு மேற்பட்ட எல்லா கிராமங்களிலும் இன்று பள்ளிகள் ஏற்படுத்தி பிள்ளைகளுக்கு படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து மைல்களுக்கு அப்பால்தான் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற நிலை மாறி இரண்டு மூன்று மைல்களுக்குள்ளாக ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். மக்கள் கூட்டச் வாழ்க்கை நடத்த பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு அவைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள், இத்திட்டங்களை எல்லாம் சினிமாவில்தான் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அநேகமாக கிராமங்களுக்குச் சென்றிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 52 தேர்தலில் பல கிராமங்களுக்கு காரிலே போகவே முடியாது. ஆனால் இப்பொழுதோ பல கார்களை வைத்துக்கொண்டு பல முறை சென்று வருகிறோம். இந்த நிலை எப்படி வந்தது? அதை யோசித்துப் பார்த்தால் நம் நாட்டில் நல்லபடியாக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வரும். ஆகவே சினிமாவிற்குச் சென்று அதைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் 10, 15 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த ஆண்டு 50 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறப்பதாக இருந்தது. ஆனால் நமது நிதியமைச்சர் அவர்களின் தராள மனப்பான்மையினால் 195 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்க வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள், பாமாமக்கள், கிராம மக்கள் எல்லோரும் படித்து கல்வி அறிவு பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கல்விக்காக 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆக, இப்படி மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களைப்

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

[6th July 1962]

போட்டு நாடு முன்னேற வேண்டும், மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்ற, அதற்கு வரி போட வேண்டியிருக்கிறது. அதை சாமர்த்தியமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதில் வரி இருக்கிறதா என்று கூட சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி சிறந்த முறையில் வரி விதிப்பை அமைத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளின் பிள்ளைகள். விவசாயிகளுக்கு பல குறைகள் இருக்கின்றன. ரோடு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி இப்படி பல நல்ல திட்டங்களுக்காக பல கோடி பணத்தை அரசாங்கம் செலவு செய்து வரும்போது கூலிகளாக இருப்பவர்கள்கூட ஏன் சர்க்காருக்கு வருடத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கொடுக்கக்கூடாது?

நான் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் எல்லோரும் சரித்திரம் படித்திருக்கிறோம். மேல் நாடுகளில் எல்லாம் மன்னராட்சி போய் மக்களாட்சி ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம், நாட்டுமக்கள் தங்களுடைய ஆட்சி நடைபெறுவதற்காக வரியை கொடுப்பதற்கு கீழ் வரிசையில் காத்து நின்றார்கள் என்பதை நாம் படித்திருக்கிறோம். நாம் ஐப்பாளை எடுத்துப் பேசுகின்றோம், அமெரிக்காவை எடுத்துப் பேசுகின்றோம், ரஷ்யாவை எடுத்துப் பேசுகின்றோம். இந்த நாடுகள் எல்லாம் எப்படி முன்னுக்கு வந்தன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். வரிகள் போடுவதற்காகத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சி வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நாம் எல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இங்கு வந்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லாம் ஏதோ மக்களுடைய குறைகளைப்பற்றித் தெரியாதவர்கள் போலும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் மக்களுடைய குறைகள் தெரிவது போலவும் பேசுவது சரியல்ல. விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் எல்லோருக்கும் தான் தெரியும். அப்படியில்லாமல், விலைவாசி ஏறியிருப்பது எதிர்க்கட்சியினருக்கு மட்டும்தான் வருத்தத்தைக் கொடுப்பது போலவும், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இவைகளைப்பற்றி கவலை ஒன்றும் இல்லை என்றும் நினைப்பது எதிர்க்கட்சியினர் தங்களை தாங்களே ஏமாற்றிக்கொள்வது போல்தான் ஆகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து வந்திருக்கின்ற அங்கத்தினர்களும் ஒரு லட்சம் மக்களைக் கொண்ட ஒரு பிரதிநிதியாகத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவரவர் தொகுதியிலுள்ள மக்களின் குறைகளை போக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் இங்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் பேசும்போதும் தங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற குறைகளைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும், எல்லோரும் தங்கள் மாவட்டங்களைப்பற்றி மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று சொல்லி தங்கள் குறைகளை சொல்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம் இந்த மாவட்டங்களிலிருந்து எல்லாம் வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கூட தங்கள் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று கூறி தங்கள் குறைகளை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியானால் உள்ள

6th July 1962]

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

படியே, எங்கள் மாவட்டத்தைப்பற்றி, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவ்வளவு பின் தங்கிய மாவட்டமாகிய வறண்ட வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு வளமேற்பட நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று எடுத்துக்கூறிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. அப்பாவுத் தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர் மிகவும் திறமை வாய்ந்த அமைச்சரானபடியால், ஏழை மக்களை பாதிக்காத வகையில் வரிகளைப்போட்டு இந்த அறிக்கையை நம் முன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இதில் இன்னும் சில விஷயங்களை எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு போட்டிருக்கும் தீர்வையை கொஞ்சம் குறைத்தால் செளகரியமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் வடிகால் திட்டம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லா பாபநாசம் தாலுகா உக்கடை, சேர்மான்லு வட்டம் சமார் 90 ஏக்கர் வரையிலும் தண்ணீரில் மூழ்கி கிடைக்கிறது. இந்த இடத்தில் வடிகால் வசதி செய்து கொடுத்தால் சமார் 650 ஏக்கர்கள் வரை நன்றாக சாகுபடி செய்ய முடியும். ஆகவே இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய சாலியமங்கலம் தொகுதியில், ஓரத்தநாடு பக்கத்தில் கன்னந்தங்குடி என்ற கிராமத்தில் 500 ஏக்கர் வரையிலும் நிலங்கள் இருக்கின்றன, அவைகள் பாசன வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை வசதி செய்து ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாலியமங்கலம் தொகுதியில், அரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி போதிய அளவுக்கு செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியில்லை, விளக்கு வசதியில்லை, ரோடு வசதியில்லை. இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நலமாயிருக்கும். அவ்விதம் செய்து கொடுக்க வேனுமாய் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் எருக்கன், கடன்கள் இவைகள் எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்து கொடுத்தால் மிக நலமாய் இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் சில கிராமங்களில் ஜனங்கள் பேர்க்குவரத்துக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை நீக்குவதற்கு சில இடங்களில் பாலங்கள் கட்டி முடிவடையாமல் அப்படியே நிற்கின்றன. இவ்விதம் வேலை முடிவடையாமல் நிற்கும் பாலங்களை எல்லாம் ஒன்றோடொன்று இணைத்தால்

[திரு. அ. அப்பாவுத் தேவர்] [6th July 1962]

போக்குவரத்துக்கு நலமாக இருக்கும் இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இதில் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. வி. சீராமுலு : இந்த மாமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கம். இப்போது 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத்தில் கழிந்த 30-ம் தேதியன்று வாசிக்கப்பட்டது. அதில் புதிய வரிகளாக 7 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று கண்டிருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, பல புத்தகங்களை நம் கையில் கொடுத்திருக்கிறார்களே, இவைகளை எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பிட்டு பார்ப்பதற்கு ஒரு திங்களாவது வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள பாங்குகள் எல்லாம் தாங்களுடைய வரவு செலவு கணக்குகளை எவ்விதம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். கம்பனிக் கணக்குகளையும் நாம் பார்க்கின்றோம். அவைகள் எல்லாம் ஒரு சிறிய புத்தகமாக இருந்தாலும் வரவு, செலவு, நீக்கியிருப்பு என்று கணக்கு கொடுத்திருப்பார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும் போது முன்னால் இந்த மாமன்றத்தில் 1962-63-க்கான இடைக்கால பட்ஜெட் (இன்டர்மீட் பட்ஜெட்) கொண்டு வந்தபோது 1962-63-ல் இருப்பு 52 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டில் 2 கோடி 44 லட்சம் என்று இருக்கிறது. இது எப்படி வருகிறது என்று தெரியவில்லை. இது 'ஆடிட்' ஆகியிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.' இதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது மின்சாரம், மோட்டார், விவசாயம் இவைகளின் மீது அதிகமாக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்தை நோக்குங்கால், மின்சார போர்ட் பட்ஜெட் இந்த சபையில் விவாதிக்கப்பட்டபோதுகூட, ஏற்கனவே கூட்டப்பட்டிருந்த சார்ஜ்-ஜைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஒரு சிறிய ஆலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் முன்பு ஒரு மாதத்திற்கு 200 ரூபாய் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார் என்றால், இப்போது 400 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே இனிமேல் எப்படி செலுத்தப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்படி இருந்து கொண்டிருந்தால் சிறிய ஆலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஒரு சாதாரண வியாபாரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த தொழில் நடத்துபவர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இப்போது முன்பு இருந்ததை விட மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முன்பு எண்ணெய் வித்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால், அதை வாங்கி வியாபாரம் செய்வதற்கு முன்னால் 5 ரூபாய் தான் செலவு வந்தது. இப்போது 24, 25 ரூபாய்க்கு மேல் வருகிறது. காரணம் முன்னால் இல்லாத

6th July 1962]

[திரு. பி. வி. சோமுலு]

விற்பனைவரி, வாடகை, அவர்களுடைய வியாபாரத்திற்கு கிடைக்க வேண்டிய வட்டி, செஸ், எலக்ட்ரிசிட்டி சார்ஜ், ட்யூட்டி, லாபம் இத்தனையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் முன்பு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 5 சதவீதம் செலவு இருந்தது இப்போது 25 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்போது வரியும் அதிகமாகியிருக்கிறது. பொருட்களின் விலை உயருவதற்கு முக்கிய காரணம் அதன் மீது போடப்படுகின்ற வரிகள்தான். ஆகவே விலைவாசிகள் குறைய வேண்டும் என்றால் வரிகள் குறைய வேண்டும். விலை விலைவாசிகளை மட்டும் குறைக்கச் சொல்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள். ஆனால் அவர்கள் அதற்கான திட்டம் எதையும் சொல்லவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நாங்கள் ஒன்றிரண்டு திட்டத்தை கொண்டு வந்தால், அதை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

கடந்த காலத்தில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் 1,000 கோடிக்கு திட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் 290 கோடி ரூபாய்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லி, அப்போது அவருடைய திட்டத்தை ஏனாம் செய்தார்கள். இப்போதுகூட இந்த விலைவாசியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அத்தியாவசியப் பண்டங்களுக்கு ஏன் ரிபேட் கொடுக்கக்கூடாது? மாகாண சர்க்காராவது மத்திய சர்க்காராவது இந்தப் பண்டங்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும். முன்பு, கோதுமை-மைதா போன்ற பண்டங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ரிபேட் கொடுத்தது. ஆகவே, ஏன் இம்மாதிரியான பொருள்களுக்கும் ரிபேட் கொடுத்து, ஏழைகளுக்கு உதவக்கூடாது? ஆகவே இந்த ரிபேட் கொடுத்தார்களே யானால், சிறிய விவசாயிகளுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் அதனால் ஓரளவு நல்ல முறையிலே வாழ வழிவகை ஏற்படும். அப்படியானால் ரிபேட் கொடுப்பதை வைத்துக்கொண்டு, என்னென்ன முறையிலே அரசாங்கம் வரிகள் விதிக்கலாமோ அவைகளை விதித்தால் நலம். இந்த விவசாய வரியை குறைப்பதற்கு ஆவன செய்யுமாறு இந்த மன்றத்தின் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஏ. ரத்னவேல் கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். குறிப்பாக, பஸ்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியின் மூலம் பிரயாணிகளுக்கு அதிகக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டால், சாதாரண ஜனங்கள் தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். காரணம், அவர்கள் தான் பஸ்ஸில் அதிகமாக பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அதுமாதிரி, வாகனங்களுக்கு வரி அதிகம் விதிக்க வேண்டுமென்றிருந்தால், இப்போது ஓடக்கூடிய பஸ்களை இன்னும் 100-க்கு 25 சதவீதம் அதிகமாக அரசாங்கம் விடுவதற்கு முன் வந்தார்களேயானால், கண்டிப்பாக நமக்கு இதைவிட அதிக வருவாய் வருமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதிலும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு அதிகம் வரி விதித்திருப்பதாக அறிக்கையில்

[திரு. ஏ. ரத்னவேல் கவுண்டர்] [6th July 1962]

குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக வரி விதித்தால், சாதாரண விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிக வரி விதிப்பதாக இருந்தால், மில் போன்ற தொழில்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு அதிகம் வரி போடுவதன் மூலம், அந்தத் தொகையைப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் நில வரி அதிகம் விதிக்க வேண்டுமானால், மலைப் பிராந்தியங்களிலே உள்ள நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கலாம். தற்போது அவர்கள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 4 அணு முதல் 1 ரூபாய் வரையில் தான் கந்தாயம் கட்டி வருகிறார்கள். அம்மாதிரியாக உள்ள மலைப்பிரதேசங்களுக்கு 100 சதவிகிதம் அதிக வரி போடலாம். காரணம் அந்தப் பிரதேசங்களில் நல்ல பருவ மழை பெய்து—60 முதல் 100 அங்குலம் வரை—நல்ல முறையிலே அவர்கள் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நில வரியை அதிகப்படுத்தினால், வருமானத்தை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று என் கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த மாநிலத்திலே சேலம் ஜில்லாவானது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். சேலம் ஜில்லாவிலே மின் துறைக்கு காவேரியில் ஹொகேனகல்லில் ஒரு அணைக் கட்டு கட்டப்போவதாக இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணையை கொஞ்சம் பெரியதாகக் கட்டி, ஆடிப்பெருக்கில் காவேரியில் வரக்கூடிய அதிகப்படியான தண்ணீரைத் தேக்கி, தர்மபுரி வழியாக ஒரு வாய்க் கால் வெட்டினால், அதன் மூலம் ஓமலூர், காடயாம்பட்டி போன்ற இடங்களுக்குப் பாய்ந்து, திருமணிமுத்தாறு மூலம், பெண்ணையாற்று மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, என்னுடைய தொகுதியில் நகரமலை என்று ஒரு சிறிய மலை இருக்கிறது. அந்த மலையிலே மழை இல்லாத காலத்திலேகூட சுமார் 15 கமலை அளவுக்குத் தண்ணீர் ஊற்று வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் வறட்டாறு என்று ஒரு ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் இணைக்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு சிறிய அணைக்கட்டைக் கட்டினால், பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, ஓமலூர் தாலுகாவில் மல்லமூப்பன்பட்டி கிராமத்தில் மாங்குப்பை என்னும் ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அது சேலம் ஜில்லாவிலே உள்ள ஒரு பெரிய ஏரியாக இருந்து வந்தது. அதிலிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீர் தளவாய்ப்பட்டி, சூரமங்கலம் ஏரிக்கு வந்து நிரம்பி அநேக ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாய்ந்து வந்த இந்த ஏரிக்கு வரக்கூடிய வாய்க்காலை தற்போது பரன் அண்ட் கம்பெனியாரும், டால்மியா கம்பெனியாரும் தூர்த்து விட்டதால், அந்த ஏரிக்கு சுமார் 10 ஆண்டு காலமாக தண்ணீர் வராமல் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை

6th July 1962] [திரு. ஏ. ரத்னவேல் கவுண்டர்]

பிளானிங் கமிட்டியிலே தெரிவித்து, அவர்களுக்கு கலக்டர் அவர்கள்கூட நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாய்க்காலகூட தூர் எடுத்து, சுத்தப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் லைசன்ஸ் கான்ஸஸ் ஆகிவிடும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லாவிலே ஒரு மெடிகல் காலேஜும், எஞ்சினியரிங் காலேஜும், ஏற்படுத்தப்போவதாக சில மாதங்களுக்கு முன்பு புத்திரிகையில் பார்த்தேன். அங்கு இவைகளைக் கட்டுவது மிகவும் அவசியம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது சேலம் மாவட்டத்திலே ரயில்வே செஸ் நிதியில் 25 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. அதை பிளானிங் கமிஷன் கூட்டத்திலே ஜில்லா கலக்டர் அவர்கள் பிளாக்குகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், நாங்கள் எல்லோரும் அதை மெடிகல் காலேஜுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம்கூட கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவசியம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இந்த இரண்டு காலேஜுகளையும் அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு நிலங்களைக்கூட ஜில்லா கலக்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

மேலும், எனது தொகுதியிலே உள்ள அழகாபுரம் கிராமத்திலே பல திட்ட வேலைகளுக்காக நிலங்கள் 'அக்வயர்' செய்யப்படுகிறது. சுமார் 500 ஏக்கர் வரை நிலம் "அக்வயர்" செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சாதாரண ஏழை குடியானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பேர்வாண்டு சொஸைடி, சொர்னபுரி காலனி, ராஜேந்திரா மில்ஸ் லேபர் காலனி போன்ற பல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுவதற்காக நிலங்கள் அக்வயர் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரி ஒரே கிராமத்தில் நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அக்வயர் செய்தால், அதனால் அங்குள்ள ஏழைக் குடியானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இனிமேலும் இம்மாதிரியாக அங்கு நிலம் காலி செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 118. Notification issued with G.O. Ms. No. 2341, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th April 1962, amending rule 8 of the Madras Catering Establishments Rules, 1959, as

1-30
p.m.

[6th July 1962

subsequently amended. (Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).

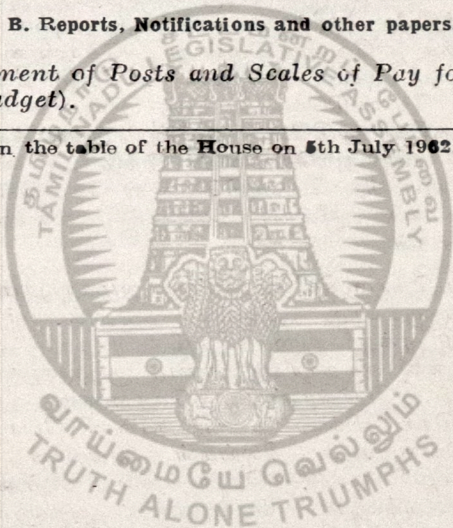
119. Notification issued with G.O. Ms. No. 2676, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 19th May 1962 amending the Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification No. 34, dated the 20th August 1956, at pages 439-453 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 29th August 1956, as subsequently amended. (Laid on the table of the House under section 19 of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).

B. Reports, Notifications and other papers.

* 64. Statement of Posts and Scales of Pay for the year 1962-63 (Revised Budget).

---

* Placed on the table of the House on 5th July 1962.

APPENDIX

VIDE ANSWER TO LEGISLATIVE ASSEMBLY STARRED QUESTION No. 148—at Page 535]

Statement of Prohibition cases registered from April 1961 to March 1962.

District.	1961.								1962.			
	April.	May.	June.	July.	August.	September.	October.	November.	December.	January.	February.	March.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Salem	1,322	1,332	1,369	1,494	1,375	1,278	1,289	1,505	1,281	1,681	639	1,669
Coimbatore	989	947	987	1,055	957	880	855	897	983	1,079	408	901
North Arcot	1,126	1,142	1,237	1,471	1,375	1,231	1,325	1,327	1,321	1,638	600	1,804
The Nilgiris	146	88	166	180	185	168	188	171	151	193	92	249
Thanjavur	605	542	301	269	463	356	380	432	468	407	159	762
Tiruchirappalli	510	534	644	553	616	547	450	489	416	484	168	373
Madurai Urban	87	107	119	120	98	107	154	162	142	132	99	123
Madurai North	137	142	155	221	163	178	124	189	154	194	114	145
Madras City	2,939	2,500	2,150	2,013	2,226	1,900	2,436	2,108	1,633	2,938	1,501	3,648
Chingleput	578	680	726	768	693	648	723	906	567	596	177	807
South Arcot	799	811	668	760	743	576	474	788	546	759	170	822
Ramanathapuram	206	165	125	156	144	83	128	109	120	133	63	176
Tirunelveli	449	422	474	422	465	339	320	389	333	396	143	463
Kanyakumari	239	232	198	222	225	184	228	246	204	324	119	224
R. P. Tiruchirappalli	94	71	91	140	99	100	125	120	92	111	65	120
Total	10,226	9,715	9,410	9,859	9,827	8,575	9,199	9,845	8,415	11,065	4,517	12,276

6th July 1962]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 7th July 1962.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

STARRED QUESTIONS.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

Polytechnics

* 82 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the number of seats in the polytechnics in the State and to open additional polytechnics during 1962-63; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) There is no proposal to increase the number of seats in the existing polytechnics in 1962-63. As regards the starting of new polytechnics, the Government have constituted a Committee to examine this question. The report of the committee is awaited.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்: இந்த ஆண்டிலே இடம் போதாத காரணத்தினால் பல மாணவர்கள் சேர முடியாமல் போய்விட்டது என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்படியிருந்தும் புதிய பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் ஆரம்பிப்பதில் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: இப்பொழுது சர்க்காரில் புதிய கொள்கை வகுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு மத்திய சர்க்கார் உதவி 50% பணம் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டத்தில் அவர்கள் 40% தான் கொடுக்கப் போகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் இதுவரையில் 25% கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நாம் அதே அளவில்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். இரி தனியார் புதிய பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், 35 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும். 'ரெகரிங் எக்ஸ்பென்டிசர்' எப்படிப் பிரித்துக் கொள்வது என்பதெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது 'பிளான்ஷியல் ஆஸ்பெக்டைப்' பொறுத்த வரையில்.

இரண்டாவதாக, எந்த இடங்களில் வைப்பது என்பது பற்றி 'அகில இந்திய டெக்னிகல் எஜுகேஷன் கமிட்டி' அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நாம் வகுத்த கொள்கை பரவலாக எங்கெல்லாம் தொழில் அதிகமாக இல்லையோ, அந்த இடங்களிலே வைத்துத் தொழில்கள் வளர்வதற்கு ஊக்கம்